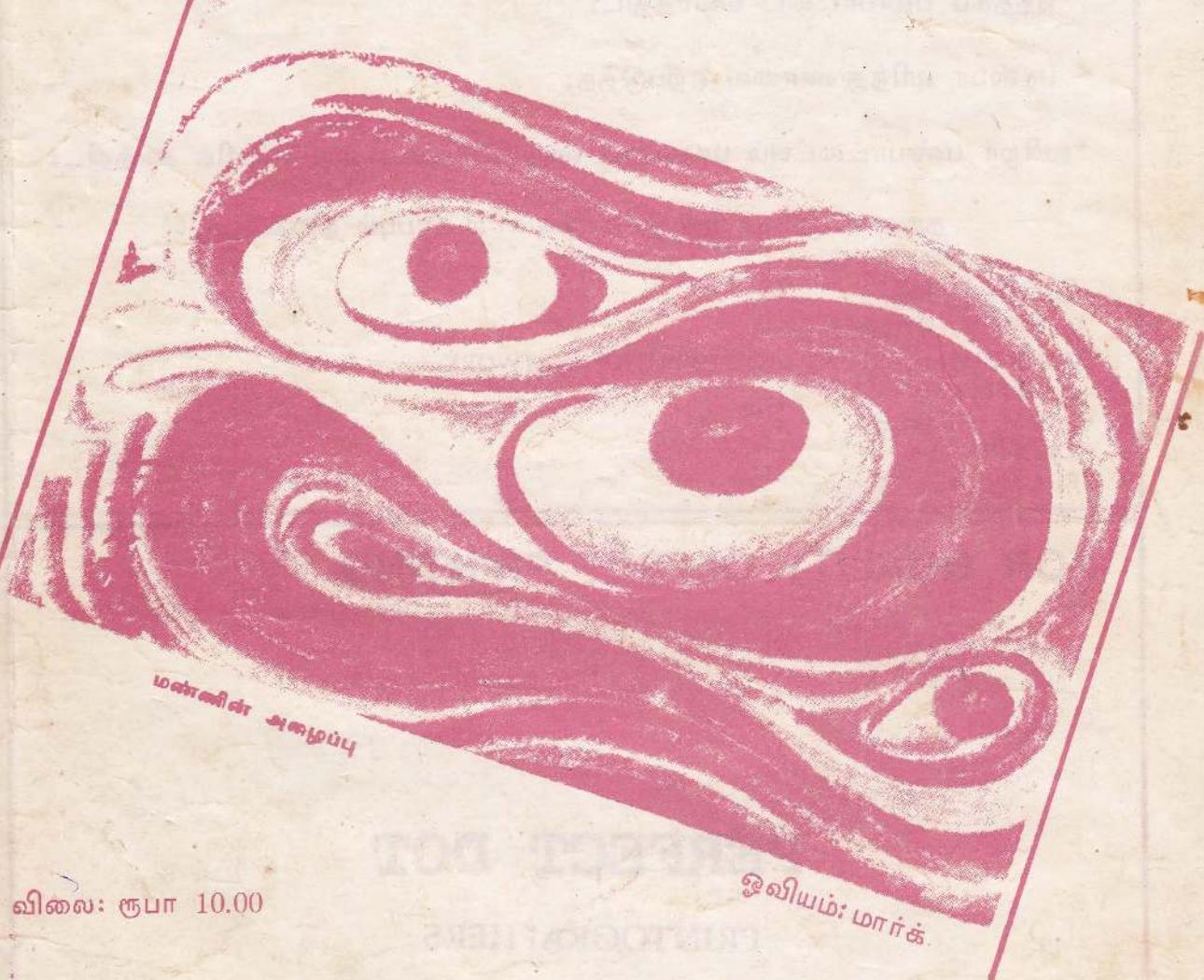

ஒலி தூண்டியான்.

புதுமை இலக்கியம்

இதழ் 20 ஜூன் / மார்ச் 1994

விலை: ரூபா 10.00

கி. மு. எ. ச. ஏடு

**தமிழ் நூல் வெளியீட்டு - விநியோக அமையம்
Tamil Publications and Distribution Network**

- * உலகம் எங்கும் பரந்துவாழும் தமிழ் மக்களின் இலக்கிய-அறிவுத் தேவையை நிறைவு செய்திட;
 - * புத்தகப் பண்பாட்டை வளர்த்திட;
 - * பரஸ்பர புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்த;
- *தமிழர் பண்பாட்டையும் பாரம்பரிய விழுமியங்களையும் பேணிக் காத்திட;
தரமான நூல்களை தரணியேலாம் பரப்பும் நிறுவனம்.

விபரங்களுக்கு

A. THEVARAJAH

TAMIL PUBLICATIONS & DISTRIBUTION NETWORK
44, 3rd FLOOR,
C.C.S.M. COMPLEX,
COLOMBO - 11.
SRI LANKA.

FOR QUALITY OFFSET PRINTING

PERFECT DOT
PRINTOGRAPHERS

**14, Cyril C Perera Mawatha,
Colombo - 14.**

Phone : 335316

இலக்கிய வளர்ச்சி ஆக்கச் செயற்பாடு அவசியம்

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி தமிழ் இனத்தின் ஏணைய எல்லா உரிமைகளும் நலன்களும் போலவே பேரினவாதத்தின் உதாசீனத்திற்கும் நிராகரிப்புக்குமே தொடர்ந்தும் இலக்காகி வருகிறது.

ஆவங்தோரின் கலை - இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றிய பீராப்புக்கள், ஜம்பங்கள் எல்லாம் தமிழ் கலை-இலக்கிய வளர்ச்சியைப் பொறுத்தமட்டில் வெறும் பேச்சுக்களாகவும், பகட்டுக்களாகவும், வெத்துவேட்டுக்களாகவுமே உள்ளன.

தமிழிலும் உத்தியோகபூர்வமான கலை - இலக்கிய விழாக்களுக்கும், ஆங்குகளுக்கும், அமர்வுகளுக்கும் குறைச்சலில்லை. விழாக்கள் வேண்டும்தான். அரங்குகள் அவசியம்தான். அமர்வுகள் தேவைதான். ஆனால் கோலாகல விழாக்களும் எனகாத்திரமான அரங்குகள் - அமர்வுகள் கூட ஆக்கழபூர்வமான செயற்பாடுகளினால் தொடர்ப்படாவிட்டால் வெறும் கேவிகூத்துக்களாகவும் கேவிக்கைக் கோஸங்களாகவுமே மாறிவிடும்.

பாடசாலைகள் தோறும் தமிழ்த்தின விழாக்களும் பிரதேசங்கள் தோறும் இலக்கிய விழாக்களும் நடத்தப்படுகின்றன. தமிழ் ஆர்வத்தையும் இலக்கிய விழிப்பையும் ஏற்படுத்த ஒரு காலகட்டத்தில் இவை அவசியமற்றவை என்று கொள்ள முடியாது.

இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் தமிழ்னம் விழிப்பின் உச்சக்கட்டத்தில் நிற்கிறது. தமிழுக்காக, தமிழின்னுயிரையே ஒரு தலைமுறை முழுவதுமே ஆகுதியாககிக் கொண்டிருக்கிறது. தியாக வேள்வியில் ஒரு பகுதி மட்டுமல்ல முழு மக்கள் சமூகமே குதித்து குளித்து நிற்கிறது.

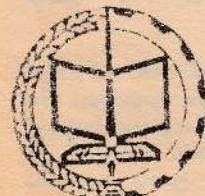
இடர்களை, அவங்களை, அழிவுகளை, உயிரிழப்புகளை துச்சமாகக் கருதி நித்திய நிஷ்டராங்களுக்கு மத்தியிலும் நிதானமாக, நிர்மாணபூர்வமாக வாழும், செயற்படும் ஒரு மக்களுக்கு இன்று “விழிப்பு” ஏற்படுத்தக் கேவையில்லை. தீசுவாலைகளுக்கும் எரியும் வாழ்வுக்கும் மத்தியிலும் தமிழில் நால்கள் வெளியாகின்றன. இலக்கியங்கள் படைக்கப் படுகின்றன. கலை நிகழ்வுகள் புதிய பரிமாணத்துடன் அரங்கேறுகின்றன. இலக்கியக் கூட்டங்கள் நிகழ்கின்றன. காத்திரமான கருத்து அங்குகளும் ஆய்வு ணும் நடைபெறுகின்றன.

ஆக, கலை - இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இன்று தேவையானது இரண்டே இரண்டு விஷயங்கள் தான். ஒன்று: தமிழ் மாநிலத்தில் முடிவு இன்றி நடந்து கொண்டிருக்கும் கொடிய, கோரமான, அர்த்தமற்ற, அநாவசியமான யத்தத்திற்கு உடனடியாக முத்தாய்ப்பு வைப்பது. தமிழ் மன்னில் மீண்டும் அமைதியை, சகுஜ வாழுவை ஏற்படுத்துவது. தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் பிரச்சனைக்கு சுயநிர்ணய உரிமையை - சுயாட்சி உரிமையை ஏற்பதன் அடிப்படையில் அரசியல் தீர்வு காண்பது. இது மனிதநேயமுள்ள, சமூகப் பிரக்களுயுள்ள, ஜனநாயகப் பற்றுள்ள அனைத்து சமூக-அரசியல்-கலாசார சக்திகளினதும் தலையாய். அவசர அவசியக் கடமையாகும்.

இரண்டு: இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு, இலக்கிய உற்பவத்திற்கு அவசிய முன் தேவையான நால் வெளியிட்டிர்கான உறுதியான அடித்தளத்தை உருவாக்குவது.

இது பற்றிய விரிவான திட்டம் சில காலத்திற்கு முன் நாம் நடத்திய கருத்தரங்கு ஒன்றில் சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் முன்வைக்கப்பட்டது. அந்த அறிக்கை இந்த இதழில் பிரசரமாகிறது. இக்கருத்தாங்கில் பிரதம அதிதியாக இந்த சமய-கலாசார ராஜாங்கள் அமைச்சர் கௌரவ பி.பி. தேவராஜ் அவர்கள் கலந்து கொண்டார்கள்.

அதன் பின்னரும் முன்னரும் அமைச்சருடன் இழுஙச பிரதிநிதிகள் இத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் நடத்திய பல கலந்தாலோசனைகளின் பின் தமிழுப் புத்தகக்கழும்

அனம்பது என்று முடிவாயிற்று. இந்தக் கழகத்தின் ஸ்தாபிதம் பற்றி அமைச்சர் பங்குபற்றிய துவக்க வைவுவத்தில் உத்தியோகழர்வமாக அறிவிக்கப்பட்டது. இக்கழகத்தின் வேலைத்திட்டம் பற்றி சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கையும் இலக்கிய உலகில் மிகுந்த எதிர்பார்ப்பமும் நம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்தியது.

ஆனால் அங்குரார்ப்பண விழா நடந்து இரண்டு வருடங்களுக்கு மேலாகியும் புதக்கக் கழகம் உத்தியோகழர்வமாக அமைக்கப்படவில்லை. நடைமுறையில் இல்லாத, ஸ்தாபிதம் பெறாத ஒரு கழகத்தின் பேரில் ஒரு செய்திக்கதிர் இடைக்கிடை வெளிவருவதுடன் இந்த முயற்சி, இந்த நம்பிக்கை, இந்த எதிர்பார்ப்பு அம்போ வாகிவிட்டது.

துமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆக்கழர்வமான செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற அமைச்சரின் வேண்வா - ஜயப்பாட்டிற்கப்பாற்பட்டது. திரிகரண சுத்தியானது.

என்றாலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்த ஆக்க முயற்சி இடைநடுவில் தொட்பிப்பன வீந்த மரம் என்ன? நிர்வாகத்துவாததனத்தின் உதாசீனமா? புதிய பொறுப்புக்களை எந்தகவிரும்பாத தட்டிக்கழிப்பா? நிர்வாக நீதியான சிக்கல்களா? அரசு அமைப்பு களுக்கு வாஸாயமாகிவிட்ட சிவப்பு நாடா தன்மையா? காரணம் என்ன என்பதை அறிய இலக்கிய உலகுக்கு உரிமையும் உண்டு, கடமையும் உண்டு.

ஒரு குறிப்பிட்ட செயல்வடிவம் நடைமுறை சாத்தியமற்றதாக இருந்தால், செயற்பாட்டுச் சாத்தியமான புதிய செயற்திட்டங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டும். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் இலக்கிய இயக்கப் பிரதிநிதிகளுடன்

கூட்டாக இந்தச் சாத்தியமான மாற்று வழிகளைக் கண்டு பிடிக்கும் தேடவில் இதய கூத்தியுடன் ஈடுபடலாம். ஒரு வழி தடைப்பட்டால் பிறிதொரு வழி காணப்பட வேண்டும். இங்கு பிரதானமானது, கேந்திரமானது இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு - நூல் வெளியிட்டு முயற்சிகளுக்கு சாத்தியமான, அவசியமான செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதாகும்.

இந்தக் கடைசி நேரத்திலாவது சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஆவன செய்ய முன்வர வேண்டும்.

இல்லையானால் இலக்கிய உலகம் - தமிழிலக்கிய ஆர்வலர்கள் தமது ஆற்றல், அனுபவம், ஆர்வம் அனைத்தையும் தீர்த்தி, குவிமைப் படுத்தி இந்தப் பணியை நிறைவேற்றிட முனைப்புடன் முன்வர வேண்டும். இது காலத்தின் தேவை.

அஸ்வரின் ஆதர்சம்

இலங்கை மூல்விம் எழுத்தாளர்கள் பலரின் நால்களில் தலை 200 க்கும் மேற்பட்ட பிரதிகளை மூல்விம்-கலாசார ராஜாங்க அமைச்சர் கெளரவ எ.ம்.எச்.எம். அஸ்வர் அவர்கள் ஒரு மத வைவுவத்தில் விலை கொடுத்து வாங்கியுள்ளார்.

அமைச்சரின் இந்த முன்முயற்சி மூல்விம் எழுத்தாளர்களினது மட்டுமல்ல, ஈழத்து தமிழ் எழுத்தாளர்களினதும் பாராட்டுக்குரியது.

இலக்கிய உலகம் போற்றும் இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சகோதா மூல்விம் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை ஒரு நிலையான ஏற்பாட்டின் அடிப்படையில் கிரமமாகக் கொள்வனவு செய்வதற்கான ஒரு ஸ்தாவலமான செயல்திட்டத்தை வருத்து செயற்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் இலக்கிய படைப்பு, நூல் வெளியிட்டு முயற்சிகள் ஒரு நிலையறுதியான அடித்தளத்தைப் பெறும். இதன் மூலம் மூல்விம் எழுத்தாளர்களின் நால்வெளியிட்டுக்கு மட்டுமல்ல, அனைத்து தமிழ் நூல் வெளியிட்டுக்கும் அமைச்சர் ஒரு ஆதர்சத்தை அளிப்பார் என எதிர்பார்க்கிறோம்.

தமிழ் புனிதத்தைப்பாரதியின் தாக்கம்

பாரதி நூற்றாண்டில் வெளிவந்து குவிந்திருக்கும் நூல்களைப்பார்க்கும்போது பல்வேறு படிகளில் பாரதியின் தாக்கம் புனாகிறது.

பொதுவாக இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிந்தைய காலகட்டத்தில் உரைநடை இவக்கியத்தின் முக்கியமான செல்வாக்கு வாய்ந்த பிரிவாக தமிழ்ப்புனைக்கைத்தகள் வளம்பெற்றிருக்கின்றன. இந்தக்காலகட்டத்தில் பாரதிக்குப் பின் புகழார்ந்த வகையில் புனைக்கை இவக்கியம் படைத்திருக்கும் ஆசிரியர்கள் அனைவருமே எதோ ஒரு வகையில் பாரதியின் செல்வாக்கிறஞ்சுப் பொதுவாக ஆப்பட்டவர்களைன்றே சொல்லவாம்.

என்றாலும், தாக்கம் என்ற நோட்டியாகக்கூர்ந்து கவனிக்கும்போது, இத்தகைய சில உண்மைகளும் புனாகின்றன.

முதலாவதாக; பாரதியின் படைப்புகள் அனைத்தும் அவர் வாழ்ந்த காலத்திலும் பின்னரும், என் இன்றைவுமகூட மக்களிடையே பாவலாகப் பெருகும் வகையில் நூல்வடிவில் வந்திருக்கவில்லை. அந்த அளவுக்கு பாரதி அவர் வாழ்ந்த காலத்திலும் பின்னரும்கூட மதிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை.

இரண்டாவதாக; பாரதியின் இருந்து பழகிய சில நெறுங்கிய நன்பர்களில் ஓரிருவர் தனியாக மற்றவர்கள் படைப்பிலக்கியத்துறையில் ஈடுபட்டிருக்கவில்லை.

மூன்றாவதாக; தேசிய எழுச்சி, சமுதாய சீர்திருத்த ஆர்வம். தமிழ் புத்திலக்கிய மறுமலர்ச்சி எல்லாம் ஒன்றாககொன்று தொடர்பானதாகப் புதுமை கண்ட பாரதியின் செல்வாக்கு காந்தியடிகளின் செல்வாக்கோடு கலந்து பிற்காலப் புனைக்கை ஆசிரியர்களிடம் தேசியம், சமுதாய சீர்திருத்தம் என்ற மலர்ச்சிகளுக்கு காந்தியடிகளையே நாயகராக்கச் செய்தன.

நான்காவதாக; பாரதியை முழுமையாக உணர்ந்து கொள்ளும் முயற்சியில் பெரும்பாலான புனைக்கை ஆசிரியர்கள் அன்மைக்காலம் வரையிலும் தீவிரமாக இறங்கியிருக்கவில்லை.

இதற்கெல்லாம் பாரதியின் தாக்கம் என்பது பற்றியதோர் அறிக்கையில் (இதை ஆய்வு என்ற குறிப்பிடுவதற்கில்லை) மிகச்சிரியாகக் கணக்கெடுக்க இயலுமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. என்றாலும் ஒருசில கூறுகளை நான் புலப்படுத்த முன்னிரேன்.

பாரதியார் காலத்தில் அவருடன் நெறுங்கிப்பழகி,

புதுமை இவக்கியம்

அவருடைய ஒளிவட்டத்தில் நனைந்து இளமையின் புதுணர்ச்சிகளுக்கு விரியம், விவேகமும் பெற்றவர் அமர் வா.ரா. பாரதியார் உலகம் போற்றப்படவேண்டிய மஹாகவி என்பதை முழு முச்சடன் முழுக்கியவர் அவரே. பாரதியின் ஆற்றல்களை, குருவாசாசம் செய்து பயின்றாற்போல் தமிழுள்வாங்கிக்கொண்ட படைப் பிலக்கியக்காரர் வா.ரா.

நாட்டு விடுதலைக்குப் போராடும் முச்சோடு சமுதாயத்தின் பொக்கை பொள்ளுகளைச் சீராக்க வேண்டும் என்ற கிளையை வன்மையுடன் நிலையிருத்திய எழுத்தாளர் -நாவலாசிரியாகத் திகழ்ந்தார் வா.ரா.

பாரதி, தேசிய எழுச்சிக்கான ஆவேசத்தைப் பெறு முன்பே, சமுதாயத்தில் பெண்களின் அவலநிலையை உணர்ந்திருந்தார். 1905ம் ஆண்டில் விக்டோரியா மகாராணியைக் குறிப்பாக்கி சக்கரவர்த்தினி என்ற பெயர் மூன்றிருந்த பத்திரிகைக்கு ஆசிரியராக அமர்ந்த நிலையிலேயே இந்தப் பெண்கள் முன்னேற்ற ஆர்வத்தை ஏற்றியக்குநிறார். பெண்கள்வி, பெண்ணுரிமை, பெண்ணமுச்சி, பெண்விடுதலை ஆகிய போராட்ட அமசங்க ணக்கான கூறுகள் எங்கு காணப்பெற்றாலும், அதைத் தன் கருத்துக்களுக்குச் சாதகமாகக் கொண்டுவருகிறார்.

பாரதியின் ஆற்றல், பெண்களுக்கான மேன்மை யிலிருந்து தொடங்கியே பல பரிமாணங்கள் கொண்ட சக்தியடையதாக விரிவை எழுதுகிறது. அடிமைத்தனத்துக்கும் அடிமைநிலையை விடக் கொடியதாகிய. அதை உணராத விவங்குத்தன் மைக்கும் மூலகாரணம் பெண்களின் இருட்டுப்பூச்சி நிலை என்று கண்டவர் பாரதி. எனவே பெண்ணுரிமைக்கான போராட்டம் பாரதியின் முழு வாழ்க்கையிலும் இடம் பெற்றிருக்கிறது.

வா.ரா. பெண்களின் அவலநிலையின் ஒரு கூறைத் தமக்குக்கருவியாக எடுத்துக் கொள்கிறார். அதன்மூலமாக அன்றையச் சமூக நிலையை அப்படியே எடுத்துக் காட்டுகிறார். “கஞ்சி குடிப்பதற்கிலார்; அதன் காரணம் யாதென்ற அறிவியிலார்” என்று கொதித்துக் குழுறிய பாரதியின் நெஞ்சம் வா.ராவுக்கு அப்படியே மனசில் பதிகிறது. “ஐயோ இவ்வங்கு இழிவான நிலையில்லவா இருக்கிறோம்!” என்று உணரச் செய்கிறார் தம் சுந்தரி என்ற நாவலின் வாயிலாக.

வா.ரா. எடுத்துக்கொண்ட கைம்பெண் அவலநிலை, இது குழந்தை மனம் என்ற தீய

பழக்கத்தில் கிளைத்திருந்த கொடுமை. அந்நாடகளில் சமுதாயத்தின் வருண அமைப்பின் மேல்தட்டு வருக்கத்தில் பெண்களுக்கு இறைங்கப்பெற்று, எக்காலத்திலும் மன்னிக்க இயலாத்தொரு பெருங்கிளாடுமையை வா.ரா. தமக்குக் கருப்பொருளாக்கிக் கொள்கிறார்.

“கந்தரி நாவலின் கதாநாயகி கந்தரி யே. அதேபோல் “விஜயம்” என்ற நாவலுக்கும் விஜயம் தான் கதாநாயகி. கந்தரி முதன் முதலாக 1927ம் ஆண்டில் வெளிவந்ததாகத் தெரிகிறது. பாதி இநே காலகட்டத்தில், சுற்றுப்பின்பாக என்று கொள்ளும் வகையிலே. இந்த கருப்பொருளை கையமாக்கி சந்திரிகையின் கதையை எழுதி மிகுஞ்சிகிறார். கருப்பொருள் ஒன்றாயினும், பாதியின் நிறைவெப்பநாத சந்திரிகையின் கதையிலே, வந்தவாசக்கும் ஒரு கணிப்புச் செய்யும் போது, முழுதும் பெண்ணின் சமுதாய குடும்பத்திலை பற்றிய புணக்கதையாகவே அதை உருவாக்கியிருக்கிறார் என்று கருத இடமிருக்கிறது.

ஆணால் வா.ரா. வின் “கந்தரி” யில், “கந்தரி” அங்கு ஒரு விவாதமாகவே காட்டப்படுகிறார். இந்தச் சமுதாயத்தின் அவைங்களுக்கு ஆணிலே ராக இருக்கும் பெண்ணின் நிலையைக் கீராக்க வேண்டும் என்ற கருத்தே தெளிவாகக்கப்படுகிறது.

அதந்திராக்கிளார்க்கியும் சமுதாய சீர்திருத்தப் ரிசார்மும் ஏக்காலத்தில் ஒன்றையினான்று பின்னிக் கொண்டு நடைபெற்றாலோயிய, எவ்வகையிலும் சுதந்திரமடைய முடியாது என்ற தாம் 1910கம் ஆண்டிலேயே உணர்ந்தகாக அவரே கூறுகிறார். இக்காலத்தில்தான் பாரதியுடன் நெருங்கி அவர் சீடாக வாழ வந்திருக்கிறார்.

இந்து சமுதாயத்தில், கொவிலொனாக் கொடுமை கருக்குள்ளாகிய இளம் கைம்பெண்களின் மறுவாழ்வுக்காக ஒனிக்ககுடுத்துக்களைத்தனாக் அவர் பிரச்சிக்கிறார். ஆணால், ஒளிக்கதீர் இருநில் மூழ்கியிருக்கும் அவைங்களில் விழுந்து மூழுப்பொத்தல்களையும் வெட்ட வெளிக்கமாக்குகிறது. “சாதிச்சண்டை போச்சோ? உங்கள் சமயச்சன்டை போச்சோ?” என்று சிதம்பரம் பின்னைக்கும் விருஞ்சுராத்தும் நடந்த வாக்கு வாதத்தைப் பாரதிப்படி பிடிக்கக்கூடிய வெள்ளையனின் கூற்றாகத் துவக்கத்துக்காட்டினாரோ?

அதே சண்டைகள், கால வைணவத்தகராறுகள், பண்டாசந்திதி, பாலாண்டிகளின் வரவாறுகள், விரியம் செத்து, அடிமச்சேற்றிலே உழலும்போதே மேற்குலகத்தாரினிலை, சீட்டாட்டம், தாசிலிடுகள், வீண்வம்பு என்ற அடிமச்சேற்றுப் புழுக்களைப் போல் குறுக்குத் தீணை குர்களின் ஆரவாரங்கள் அனைத்தையும் படம்பிடிக்கிறார் வா.ரா.

பாதியின் பாடல்களில் காணப்படும் உணர்ச்சி வேகமுய கொந்ததிலிப்பும், அவருடைய உராநடைகளில் காணப்படும் நகைச்சுளை எந்யாண்டியும் வா.ரா.வின் கந்தரி நாவலில் அப்படியே உயிர்பெற்றிருக்கின்றன. கதாநாயகி கந்தரி, ஒன்பது வயதில் ஆண்-பெண் உறவுபற்றி எதும் அறிந்திராத களைக்மற்ற வயதில் வாழுவின் பயன்களை இறுந்துவிடுகிறாள். அதைப்பற்றி

ஆசிரியர் உரைக்கும் சொற்கள் :

“பொற்றாவியோடு எவ்வும் போம் என்றார் ஒருவர். அதன் முழு உண்மையையும் உனர் இயலாத பருவம். இருள் பிரியாத காலம், உலகின் இயற்கையறியாத வயது. பொம்மையும் பள்ளிக் கூடமும் தான் தெரியும். பள்ளிக்கூடத்திலேயும் உபாத்தியாயர் தெரியும்; வெளித்தோற்றத்தையே கண்டு மயங்கும் வயது. பிறக்கும் சுத்தத்துக் கெல்லாம் காது கொடுக்கிற வயது; பொய்த்தூக்க மில்லாத வயது; கிழிந்த மயிலிறகு குடிபோடும் வயது

இந்த விவரங்களில் கவடு பாயா முகமும் அகமும் உடையதோர் சிறுமியை, பதினெட்டுமூழம் சேலைக்கட்டும், தாலியும், விதி என்ற கொடுமையாகக் கவிந்து கொண்டு, அவஞ்சைய அழிய இயல்லி மஸர்ச்சியாகத் தோன்ற இருக்கும் வாழ்க்கை நம்பிக்கையாகிய ஒனியை விழுங்க இருக்கும் மாணச்காலை நிலூடுகிறதன்றோ? உளுத்தங்காடு என்ற பெயருடைய கிராமத்தை அவர் அறிமுகம் செய்யும் வரிகள் இவை.

இந்த ஊரில் குடிபடைகள் மிக நெருக்கம் பெயரைக் கேட்டுப்பயப்படலாகாது. குடி அதிகம் மூன்று கள்ளுக்கடைகளுண்டு. பனடகளா? இவ்வாரார் பாரதத்தே இல்லை. துப்பாக்கிச்சத்தம் கேட்டது

என்ற யாராவது புரளிக்காகச்சொல்லி விட்டால் போதும்..... வேடன் தன் துப்பாக்கி யால் பறக்கும் பட்சிகளைக்குடும் சுத்தத்தைக் கேட்டால் பார்ப்பானும் பள்ளும் ஒடி ஒளிவார்கள் ஒரே இடத்தில், வருணாசிரம தாமம் பறந்து போய்விடும்

அந்நாளைய சமுதாய நிலைகளுடு மனம்பொறாத ஆற்றாலையில் வரும் சில வரிகள் :

“அறிவினமையைத் தமிழ் ஸ்திரியினிடத்தும், சுயநலத்தைப்பண்க்காரரிடத்தும், ஏழைகளிடத்தில் அவசியியில்லாத வணக்கத்தையும், கரவத்தை மேநாட்டாரிடத்தும், போலி உயிராத் தமிழ் இளைஞரிடத்தும், கொடுமையைத் தமிழர் தர்மசாதத்திற்கிலும் காணலாம்.

“தமிழர் விடுகளில் ஒரு ராகந்தான் தெரியும்; அது முகாரி.....

“சாப்பாட்டிலே ஆறு ரசத்தைக்கண்டுபிடித்த மனிதர்கள் உணர்ச்சியில் வரத்தை மறந்து விட்டார்கள். இது குறையக் குறைய சிருங்காராசம் தழைத்தோங்கத் தலைப்பட்டது !.....

இவ்வாறு நாவல் முழுவதிலும் ஆசிரியரின் மனம் பொங்கிச்சாடும் வரிகளைக்காணலாம்.

சமுதாயத்தின் அவைங்களையும் பலவினங்களையும் தொட்டுக்காட்டி திராந்திக்குவதோடு புத்திலக்கிய ஆசிரியரின் பணி முடிந்து விடுவதாகப் பலர் கருதுகிறார்கள்.

பாதி தம் வாழ்நாளில் வறுமையையும் சிறுமையையும் அனுபவித்தார். தம் எழுத்துக்களை ஒழுங்காகப்போற்றி வைக்க ஒரு நல்ல பெட்டியும்

புதுமை இலக்கியம்

கூட இவ்வாத நிலையைச் சொல்கிறார்கள்.

ஆனால், அவற்றுடைய படைப்பு எதிலேனும் அவநம்பிக்கையின் ஓர் இரோகையேனும் காணமுடி கிறதோ? அவர் காலத்து அடிமைத்தனத்தின் அடர்த்தியைப் பற்றி எவ்வாறு கூறுவது?

மகாராஜாவின் பெயர் எட்டப்பன் என்று இருந்ததால் எட்டு என்ற எண்ணிக்கையும்கூட, அடிமை நாக்குகளால் உச்சரிக்க இயலாத மக்குத்துவம் பெற்றது. எட்டு என்ற எண்ணிக்கையும் மகாராஜா வாக ஆயிருந்த நிலை.

ஆனால் அந்த அடிமைச் சேற்றின் சூழலில் பாரதியின் இலட்சியம் எவ்வாறு ஒளியமான காட்சியை உயிர்ப்பித்துக் கண்முன் காட்டும் சொல்லாற்றலாகிறது? ஆயிரத்துதொள்ளயிரத்து எட்டாம் ஆண்டு மார்ச் எட்டாம் தேதியைச் சுயராக்கிய நாளாகக் கொண்டாடனார்; அடக்குமுறை குடுமையாக இருந்த அந்த நாளில் சுதந்திரி ஊர்வஸ்ததை, தாநர், துப்பட்டை, கொட்டுமுழக்குகளைடன் நடத்தினார். சுதந்திரம் வந்துபோன காணும் ஆனந்தக்காட்சியை விவரிக்கிறார். சமுதாய அடித்தளத்தில் இருந்த பள்ளர், தெருவெல்லாம் ஆடிப்பாடுவதாக அந்தப்பள்ளுக்காட்சியைச் சித்தரிக்கின்றார். “சங்கு கொண்டே வெற்றி ஊதுவோமே - ஆனந்த சுதந்திரம் வந்துவிட்டதென்று” என்று இலட்சியக் கணவின் காட்சியைப்படம் பிடித்தார்.

வா.ரா. கையாண்ட கைம்பெண் மறுமணக்கருத கைத்தான் பாரதியும் புறத்தே தள்ளிவிட்டு, சமுதாய இலட்சியவாதிகளை உயிருடன் நிறுத்தி, கதாநாயகியை மிகவும் புதியவாக எந்தெந்த குணாமசங்கள் அந்தப்புதிய சமுதாயத்தைப் படைக்கும் பெண்ணுக்கு வேண்டுமோ. அவை அனைத்தும் உடையவாக நாயகியைச் சித்தரிக்கிறார். பொய், புனுகு வேதம் சாததிரம் படிக்கும் வேளாண்குடி அக்கிரிகாரத்தையே பூகம்பத்துக்கு இரையாக்கி, நாயகிக்கு, கழற்று விழும் விதத்தின் மேஸ்தோல் போன்ற நிலையிலுள்ள முதிய பெண் தலைமுறையின் வாயிலாகப் புதிய அறிவுரையைக் கூறுகிறார்.

“விசாலாட்சி! இந்தக் குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு நீ பட்டன போ! அங்கு சீர்திருத்தச்சபயினிடம் சென்று உனக்குத்தகுந்த மனவாளனைத் தேடி மனம்செய்து கொள். இவ்வாகம் செய்யத்தக்கது. ஆண்களுக்குப் பெண் அடிமைப்பட்டு அஞ்சவேண்டியதில்லை. ஆண் மக்கள் எழுதிவைத்த சாஸ்திரத்தைக் கிழித்துக் கரியடுப்பில் போட்டு பொக்கிலிட்டுப் போ!” என்று அறிவுறுத்துகிறார். வா.ரா.வுக்கு இத்துணை நிச்சயம் கைவரவில்லை.

என்றாலும், இலட்சிய மாந்தரைப் படைக்கிறார். புதிய சாததிரம் படிக்கும் வேதாந்தத்தை நாயகனாக்கி இளம் கைம்பெண் சுந்தரியை மனந்து கொள்ளச் செய்கிறார். இந்த இலட்சியத்தை அடைவதற்குக் குந்தகமாக முளைக்கும் சக்திகளூடன் போராடி வெல்லும் விவரங்கள் நடப்பியல் அமசங்களின் கவாரசியத்தைக் கூட்டி நாவலை வெற்றிகரமாக்குகிறது.

பாரதி தம் கதாநாயகியாகி சந்திரிகையின் வளர்ப்

புத்தாயாக அறிமுகப்படுத்தும் கைம்பெண் விசாலாட்சியின் மறுமண இலட்சியம் தடங்கல்களே இல்லாமல் நிறைவேறி விடுகிறது. அதுவும் எப்படி? வாழ்வாவது மாயம், மண்ணாவது தின்னம் என்ற மாயாவாதம் கூறும் திறவுத்தகுமத்தை ஏந்தாதவர் பாரதி. எனவே, விசாலாட்சியை மனந்துகொள்ள, ஓர் இளம் சந்திரியாசியை, அந்த ஆசிரமத்தைவிட்டு இல்லறத்துக்கு வரச் செய்கிறார்.

வா.ரா.வோ, “ஆளைக் கொல்லும் தத்துவம் விளையாட்டில் கூடப் பேசவேண்டாம்.... இந்தத் தக்துவங்கள் தேசத்தைப் பாழாக்கிவிட்டன. இரத்தம் சண்டித்தாமசம் அதிகரித்துவிட்டது. சுயநலம் மேலிட்டுப் பொய்ச்சந்தியாசிகள் கட்டம் மலிந்துவிட்டது. ஆண்மக்கள் பேஷ்யாகி விட்டனர்” என்று கருத்துரை கூறுகிறார்.

சுதந்திரக் கிளர்ச்சிக்குச் சமுதாயச் சீரமைப்பு அவசியம் என்று அறிவுறுத்துவதே இந்தத் தலைமுறை எழுத்தாளரின் இலட்சியமாக இருந்தது. அத்துண்ட புணைக்கதைகள் மக்கள் விரும்பிப் படிக்கக்கூடியதை என்ற கருத்தில் வாசகரைக் கவர்ந்து படிப்பாறியின் எண்ணிக்கையைப் பெருகச் செய்வதையும் நோக்கமாக்கினார்கள். கதைகளே அடங்கிய மாத இதழ்களை வெளியிட்டார்கள்.

“தமிழ் நாவல் நூற்றாண்டு வரலாறும் வளர்ச்சியும்” என்று ஒருநாலைத் திருவாளர்கள் தீடி, சிவபாதசுந்தரம் இருவரும் தமிழுலகுக்குத் தந்திருக்கின்றனர்.

இந்தாலில் 1926ம் ஆண்டுக் காலகட்டத்தில் மேலைச்சிவப்பு பண்ணயப்பெச்சட்டியார் என்ற ஆசிரியர் எழுதிய நாவல்கள் பற்றிய குறிப்புக்களைப் பார்க்க முடிகிறது. இந்தக் காலத்தில், இந்திய சுதந்திரப்போராட்க்களத்தில் மகாதமாகாந்தி அசைக்க முடியாத தலைமையெப்பட்டதைப் பெற்றுவிட்டார். ஆனால், காந்தியின் இலட்சியத்தை அணுக, பாரதியே தமிழ் இலட்சியத்தில் தடம் வகுத்திருக்கிறார். எனவே, கதாநாயகன் மகாதமாகாந்தி பிரந்த நாள் கொண்டாட்டத்தில் பேசும்போது, பாரதியே முதற்கருத்துக்களை உதவிக்கை கொடுக்கிறார்.

“தமிழ்நாட்டின் தற்கால நிலை” - பற்றிப்பேசுக. கதாநாயகன் கல்யாணசுந்தரம் கேட்கிறான், “இயற்கையோடுயைந்த இன்பவாழ்வு வாழ்ந்த நம் நாட்டார், இதுகாலை, அடிமை வாழ்க்கை வாழ்கின்றனர். அடிமைக்கு இன்பம் எது? சுதந்திர வாழ்க்கையில்லோ இன்பம் பொங்கித்ததும்பட்ட?... வீரசுதந்திரம் வேண்டினின்று எங்கள் நாடு, எங்கள் மொழி என்று சொந்தம் பாராட்டுத் தோன் தட்டும் உண்மை வீரம் வருகிற வரையில் நமக்கு நல்வாழ்வு எது?”

இதே ஆசிரியர், தம் இன்னொரு நாவல் “மனிவசகை”த்துபற்றியும் நாவலாக எழுதிய போதிலும், முதல் அத்தியாயத்தையே, “என்ற தனியுமிந்த சுதந்திர தாகம்; என்ற மடியமெங்கள் அடிமையில் மோகம்” என்ற பாரதி பாடலை மேற்கோளாகக் கொண்டே தொடங்குகிறார்.

இக்காலகட்டத்தில், நாயகர்கள் கதாநாயகியை செய்வதும், பெண்கள் முன்னேற்றமடையைப் பாடுபடுவதும் இலட்சியங்க

ஶாக்கப்பட்டன. இத்துக்காலத்தில் வாழ்ந்த விட்டில் அதே நாட்களில் அங்கு குடி இருந்து வாழ்ந்தவரின் உறவினரான ஒரு பெண்மனியைச் சில நாட்கள் முன்பு நான் சுதாத்தேன். பாரதியை அந்த நாட்களில் தாம் பார்த்த விவரத்தைச் சொன்னார்.

“அப்போதெல்லாம்” அவர் பாடுவார். மார்பை முன்தள்ளில் கொன்று நடந்து செல்வார். கோபம் வந்தால் கையில் இருக்கும் பொருளை விசிவிடுவார். திரைத்திரையில் வாண்கள் எழும்படவது போன்று அர்த்பாடல்கள் அவரையே பார்க்கும்படியான ஒரு மாயக்கவர்ச்சியால் இழுக்கும். ஒரு சாதாரணமான மனிதர் என்ற அளவில் நினைக்கத்தோன்றும்.

ஆனால் அவர் மனது ஏழெட்டில் வந்தங்கள் சென்றின், திருவுல்பிக்கேணியில், பெண்களிடையே புதிய விழிப்பை ஏற்படுத்தப் புதிய இயக்கங்கள் தோன்றின. அந்தியத் துணியில் காரம், கள்ளுக்கடை மறியல், கைம்பெண்கள் கல்வி, மறுவாழ்வு, வந்புறுத்திக்கட்டிக் கொடுக்கும் பொருந்தா மன எதிர்ப்பு என்ற பல முனைகளிலும் பெண்கள் போராட முன்வந்தனர். அப்போது, பாரதியின் பாடல்களையே நாங்கள் பாடிக்கொன்று செல்வோம். எங்களில் முன்தின்று ஷக்கியவர், கவ. மு. கோதைநாயகி அம்மாள் என்றார். இந்தப்பெண்மனிகள், கமார் இருப்ததாறான்டுகள் ஒரு பத்திரிகையை நடத்தினார். நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நாவல்களை எழுதினார். மேற்கூறிய பலவேறு விழியங்களை கருப்பொருளாக்ககொண்டு நாவல்கள் எழுதினார். இலக்கியத்துறம் என்ற அளவில் அவை சிறப்புப்பெறாமலிருக்கலாம். ஆனால் பெண்கள் முன்னேற்றம் என்ற பாரதியின் கருத்தின் தாக்கம், இவர்களிடையே அந்தக் காலகட்டத்தில் சிறப்பாக எழுகியிருக்கிறது.

பெண்ணுறிமைக்குரல் கொடுத்த பாரதியின் செல்வாக்கு, சூழலில் பெய்த மழை ஈராமாக அந்தக்காலத்து நாவலாசிரியர்களின் எழுத்துக்களில் வரியிருந்தன என்றே கொள்ளலாம். 1931 - கிழிஜாதேவி, 1936-ன் மூவஞார் இராமாயிரத்தம்மாள் ஆகியோர் அர்த்தமுறை மருங்களை எதிர்த்து, மூடக்கட்டுக்கள் யாவும் ஒழிப்போய் என்ற குரல் கொடுத்திருக்கின்றனர். மேகங்கருஞ்சினி அவைவுது சமூகத்தோற்றம் என்ற தலைப்பில் கிழிஜாதேவி எழுதிய நாவலில், சமூகத்தில் வேரோடுக்கிடக்கும் பேததமைகளையும், சுயநலங்களையும் கொடுமைகளையும் காடுகிறார். கணவனை இழுந்துவிட்ட மூன்று நான்கு வயசுப் பெண்ணுக்கு இராமேச வாத்தில் நகைகழற்றிக் கோலம் செய்வது ஈநாக விவரிக்கப்பெற்று உரத்தகுரவில் இந்தகைய பல தீய மழக்கங்களுக்குக் கண்டனக்குரல் எழுப்பிறார்.

மூவஞார் இராமாயிரத்தம்மாளின் நாவலில் “தாசிகள் மோசவலை” அல்லது மதிபெற்ற மைனர் பெண்களை விவைப்பொருளாக்கும் ஒரு வழக்கத்தை அநுமதிக்கும் சமூக அமைப்பையே கண்டிப்பதாக எதிர்க்குரல் ஒலிக்கிறது. இவர்களும் கருத்துக்கள்

1. காதல் மனத்தை ஷக்குவிக்க வேண்டும்.
2. தேவதாசிப் பெண்கள் அனைவருக்கும் திருமனம் செய்ய வேண்டும். அச்சமூகத்தில் திருமனமாகத் பெண்களே இருக்கக் கூடாது.
3. கோவிலுக்குப்

பொட்டுக்கட்டி விட்டிருக்கும் பெண்கள் கஸப்பு மனம் செய்து கொள்ளவேண்டும். மறுமனம் செய்துகொள்ள வேண்டிய நிலையிலுள்ள ஆள்கள் இவர்களையே திருமனம் செய்துகொள்ள வேண்டும். 4. இச்சமூகத்தில் பிறந்த ஆண், பெண் அனைவருக்கும் அடிப்படையாக இருக்கும் மதம், ஆகமம், புராணம் எல்லாம் ஒழிகப்படவேண்டும் என்று இந்தப் பெண் ஆசிரியை துடிக்கிறார்.

இலக்கியத்துக்கென்றே “மணிக்கொடி” பத்திரிகை பிறந்தது.

இப்பத்திரிகையோடு இசைந்திருந்த எழுத்தாளர்களில் குறிப்பிடக்கூடியவர் வா.ரா. பி.எஸ். இராமையா, புதுமைப்பித்தன் ஆகியோராவர்.

பாரதியின் தாக்கம் புதுமைப்பித்தனின் எழுத்துக்களிலே மிகுதியாக்கப்பட்டந்திருப்பதைக் காணலாம். புதுமைப்பித்தனின் வாழ்க்கை வரலாற்றை அளித்தி ருப்பவரும், அவருடைய படைப்புகளையும், பாரதியின் வாழ்வரும் இலக்கியங்களையும் திறனாய்வு செய்து பல அரிய கருத்துக்களை வெளியிட்டிருப்பவருமாகிய நன்பர் இருநூதன் புதுமைப்பித்தனின் படைப்புகளில் பாரதியின் தாக்கத்தைத் தெளிவாக குகிறார்.

இந்நாற்றாண்டில் நல்ல இலக்கியம் படைக்க முனைந்த எந்தவாரு எழுத்தாளரும் எவ்வாறு பாரதியின் செல்வாக்குக்கு ஆட்படத் தவற வில்லையோ, அவ்வாறே விதுமைப்பித்தனும் தவற வில்லை என்ற கூறுகிறார். அது உண்மையே. புதுமைப்பித்தனின் “துன்பக்கேணி” பாரதியின் பிஜிதோட்டத்தில், இந்து ஸ்திரீகள் பாடவிலிருந்து பிறந்த கதை.

துன்பக்கேணியிலே எங்கள் பெண்களமுத சொல் மீட்டுமுரையாயோ? - அவர் விமியழுவுந் திறங் கெட்டுப் போயினர்

கேணியிலிருந்து கால் கொடுத்தால் வெளியே கேட்குமோ? இது துன்பக்கேணி; இருக்குமிடம் கண்ணற்றவு. பெண்கள் துயாங்களின் உக்சியில் துடித்துத்துடித்து அழுகின்றனர் - நிலைதடுமாறி விழுகின்றனர்.

புதுமைப்பித்தனுக்கு இந்த விவாமே தேவிலைத் தோட்டப் பெண்களைப் பற்றிய கதையை எழுத்து தூண்டிதலாகிறது.

பொன்னகரம் கதை, பாரதியின் கற்புக்கொள்கைக் கேள்வியைப்பற்றி நிற்கிறது.

பேணுமொரு காதலினைக்கருதியன்றோ பெண்மக்கள் கற்புவிலை பிறழுகின்றார் கானுமொரு காட்சியெல்லாம் மறைத்து வைத்துக் கற்புற்பிப்பெற்றி கதைக்கிறாரோ -”

என்ற வரிகள் பொன்னகரத்தை உருவாக்குகின்றன. பாரதி தாம் முடித்திராத சந்திரிகையின் கதையில் விசாலாட்சியைப் பார்க்க வரும் டிபு கலெக்டர் கோபாலையங்கார், பணிப்பெண் மீனாட்சி (இடையர்குல மகள்)யைக் கண்டு காதலுற, அந்தக் காதல் கலப்பு மனத்தை நிறைவேற்றி வைக்கிறார்.

புதுமைப்பித்தன் அதற்கு ஒரு திருக்கலன் கோணத் தைக்காட்டி நகைக்கூவைக் கதையாக மாற்றுகிறார். இதில் கருத்துக்கு எதிர்ப்பு என்ற பொருள்

கொள்வதைவிட, தீவிரமற்ற ஒரு சுவராசியமிகுந்த நகைச்சுவைத்திருகல் என்று எடுத்துக்கொள்வதே சரியாகும்.

புராண - இதிகாசக் கதைகளுக்கு தேசிய எழுச்சிக்கான புதிய பொருள் பொதித்து, மக்களிடையே பரய்புவது பாரதி கையாண்டதோரு முறையாகும். நுவதந்திரக்கதைகள், கலியுக கடோர்ச்கள், குதிரைக்கொம்பு, சில வேஷ்க்கைக் கதைகள் போன்ற கதைகளிலிருந்து, குருகோஷந்த சிம்ஹ விஜயம், பாஞ்சாளி சபதம், சிவாஜி சௌனி யத்துக்கூறியது ஆகிய பாடல்கள் வரையிலும் பாரதி கையாண்ட மாதிரிகள்.

புதுமைப்பித்தன், அகலிகை சாப விமோசனத்தையும் இவ்வாரே புதிய கருத்துக்கொடுத்து உருவாக்கி யிருக்கிறார். கடவுளும் கந்தசாமிப்பிள்ளையும், அரிமர்த்தன பாண்டியன் போன்ற கதைகளெல்லாம் பாரதியின் தாக்க நாரத்தை ஒத்திக்கொண்டிருக்கின்றன.

தமிழ் இலக்கிய உலகில், செல்வாக்குடன் பத்திரிகை ஆதிகத்துக்கு அடித்தமிட்டவர் கல்கியாவார். பாரதியிடமிருந்து இவர் பெற்றி குப்பது, நகைச்சுவை நயத்துடன் பரிணமிக்கும் கிண்டல் நடையாகும். பாரதியின் கிண்டல் நடை சின்னச்சங்கான் கதையிலும் முழுதுமாக பரிணமித்திருக்கிறது. இந்தக் கிண்டல் நயம், குத்தலின் கருக்கிட்ட வேதனையில்லாதது. வாழமுப்பழ ஊசி என்பது பொருந்தாது. பாதாம், ஏப்பிரிகாட் போன்ற நமது இந்திய வெப்ப மன்னில் பயிராகாத சிலவகைப் பழங்கள் உண்ணும்போது இனிப்பாக இருக்கும். ஆனால், கொட்டையைச் சார்ந்து, கடைசியில் ஒரு கசப்புச்சுவை அல்லது புளிச்சுவை படிந்திருக்கும். அதுவே பழத்தின் உண்மை மன இயல்பாக மிகுஞ்சம்.

பாரதியின் சின்னச்சங்கான் கதைக்கிண்டல் நடை அத்தகையதே. கிண்டலில் உண்மையான வெறுக்கத் தகுந்த அமசம், பழச்சுவை போன்ற நகைச்சுவைக்குள் நயமாகப் பொதிந்திருக்கும். அது ஒரு ரசானுபாவத்தை ஊட்டும்.

கல்கி தமது பத்தாவது பிராயத்தில் இருந்தே, 1907ல் பிரகாரமான முதல் மூன்று தேசியப் பாடல்கள் வாயிலாகவே பாரதியைத் தெரிந்து கொண்டு விட்டதாக அவருடைய வாழ்க்கை வரவாறு கூறுகிறது. கல்கி, பெரும்பாலான வாசகர்களை உருவாக்கிய பத்திரிகை எழுத்தாளரின் முன்னோடியாவார்.

இவர், அரசியல், சங்கீதம், பொழுதுபோக்குக் கட்டுரை, சிறுக்கை மற்றும் ஆண்டுக் கணக்கில் தொடர்க்கை என்று எழுதிக்குவித்த எழுத்தாளர். தொடக்கால அரசியல் சார்ந்த “ஒ மாம்பழமே” போன்ற கட்டுரைகளிலும், கண்ணயாழியின் கனவு, துப்பிலிகள், வீடுபார்த்தபடலம் போன்ற சிறுக்கை நெடுங்கதைகளிலும் அந்த நகைச்சுவை நடை பாரதியின் சாயலை நமக்குக் காட்டுகின்றன. கடிதமும் கண்ணீரும், கேதரியின் தாயார் போன்ற பெண்கள்வி-மறுவாழ்வு சீர்திருத்தங்களைச் சொல்லும் ஆழந்ததுயாம் மிகுந்த கதைகளிலும் கூட,

இந்த நகைச்சுவை நடை சிறப்பாக அந்தத் துயரத்தை இன்னும் கூர்மையாக அறிவிடுத்தத் துணைசெய்கிறது.

அவை ஒசை, மிகப்பெரிய கற்பனைகளிடையிலுள்ள சமகால சம்பவங்களை உள்ளடக்கிய நாவல். இதில் பல இடங்களில் பாரதியின் செல்வாக்கு விளங்கிறது. பொய்யான சநாதனதர்மிகள் என்ற கிண்டலாகப் பெயர்வைக்கும் போதே சுட்டிக்காட்டுவன் பாரதியின் கற்பனைப் பெயர்கள் அகடவிகட சாஸ்திரிகள், மாஷாழுபகனபாடிகள் - தட்டிக்கொண்டான் செட்டி

ராவபகதார் பத்மலோகன் சாஸ்திரிகளுக்கும் பேராசிரியர் பரிவராஜக் சர்மாவுக்கும் இடையே தார்மிக கேஸி ஆங்கிலப்பத்திரிகையில் நடக்கும் காரசாரமான விவாதங்களை கல்கி நகைச்சுவை யுடன் வருணிக்கிறார்.

பிகார் பூகம்பத்தில் தொடங்கி - (1934) பாரதநாடு சுதந்திரம் அடைந்தபின் நிறைவேறும் இந்த நெடிய கற்பனைக் கதையில், பாரதி தேசத்துக்காகப் பாடியதே நிசம். காதலுக்காகப்பாடியதை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது என்ற கருத்துரைக்கும் ஓர் இளம் சமதர்மவாதியும் கூட வருகிறான்.

முன்பே குறிப்பிட்டாற்போன்று, சுதந்திர எழுச்சியிடும் சமுதாயக்கீர்திருத்த ஆவேசம் இன்றிய மையாததாகக் கருதப்பட்ட காலத்தில் உருவான இலக்கிய ஆசிரியர்களுக்கெல்லாம் பாரதி ஒளி விளக்காகவேதிகந்திருக்கிறார்.

சுதந்திரத்துக்குப் பின்னரும், பாரதியின் சார்பு, சமத்துவ சமுதாயத்தைப் புதிய பொருளாதாரத் தக்துவங்களின் கோட்டாடுகளாலும், உழைப்பைப் பங்கிட்டுக் கொண்டு நின்று சமமாக வாழும் முறையிலும்தான் கொண்டுவர முடியும் என்ற அடிப்படையில் நின்ற சமுக உரவுகளை - நியாயங்களை வலியுறுத்த முயலும் எழுத்தாளருக்கும் பாரதி ஆதரிசமாக நிற்கிறார்.

புனைக்கதைகள் வாணிபநோக்குக்கு இலட்சியங்களைப் பறிகொடுத்துவிட்ட காலம் இது. பாரதியின் ஆதர்சங்களுக்கு மாறான புன்மைநோக்கங்களைச் சொல்லும் கதைகளுக்கும் தலைப்புகளுக்கும் பாரதியைக் கொண்டுவருகிறார்கள்!

நின்னையே ரதியென்று நினைக்கிறேன் - உன்னையில் நீர்வழிந்தால் என்று அடுக்கிக் கொண்டு போகலாம்.

இந்தச்சந்தை எழுத்துக்களில், பாரதியின் சமுதாயம் சார்ந்த சீர்திருத்தத்தின் ஓர் அமச்சத்தைச் சாயலாக்கி ஓன்றிரண்டு கதைகளைப் படைத்திருப்பவரும் உண்டு.

“வேதம் புதுமை செய்” என்பது பாரதியின் வாக்கு. துப்பாக வேதம் சொல்வதைக்காட்டிலும் எந்தத் தொழிலும் மேன்மையானது என்பது பாரதியின் அழுத்தமான கருத்து.

ஐயகாந்தனின் பிரம்மோபதேசம் அக்கருத்தைப் பிரதிவிக்கும் நோக்கத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. தனித்தனியான கூருகளை ஆங்காங்கு உடைந்த

கண்ணாடுத் தில்லுகளின் சிதறவ போல கண்டு கொள்ளும் படைப்புக்களையே காண்திருந்து.

இந்தவகையில் கணக்கிடும்போது, பெரிய வினா வொன்று எழுகிறது.

பாரதியை முழுதுமாக நாம் அறிந்திருக்கிறோமா? உணருகிறோமா?

அவர் ஒரு தனிமனிதர், தேசிய விடுதலைக்காரர், எழுத்தாளர், ஆவேசமிகுந்த பேச்சாளர், படைப்பாளர், கவிஞர், பெண்ணாட்டமை தீர் குரல் கொடுத்தவர், எதிலும் புதுமை வேண்டி, சமுதாய அவர் நடத்துவதையே களியாக்கிக்கொண்டவர், களிமிகுந்த அருள்கார்களும் நெஞ்சு இயல்பினர், என்றெல்லாம் பல தோற்றுக்கைகள் அவர் படைப்புக்களின் வாயிலாகத் தரிக்கிறோம்.

அவருடைய படைப்புக்களைன்ததையும் ஆய்வு செய்யவர்கள் அவருடைய வாழ்க்கையை விண்பு வர்கள் அமைந்த அந்தக்கால சமுதாயத்தை ஒழிப்பிடவார்கள் அவரைக் கணிக்கும் போது, அவர் கூடத்திரம், சம்துவம் சகோதரத்துவம் என்ற கோட்பாட்டுக்கிள்ளுக், உலக முழுமைக்குமான உண்ணுத சமுதாயத்தைக் கணவு கண்டவர் என்பதையே தெளிவாக்குகின்றனர்.

அவர் வெஷ்விக்குத்தாசனாக, நாத்திகம் தழுவி இருந்த காலத்திலும், மன்னானின் தோரணையும் மாதிப்பிகளின் ஆடம்பாரும், போலி வைத்திக தாமதத்தால் மக்களை மக்களாக மதிக்காத மரபுகளையும் போக்குவுடையே இலட்சியமாகக் கொண்டிருந்தார் என்பது உறுதியாகிறது.

துவை சென்றிருக்கு, பாரதிக்கு வேதக்கருத்துக்களுடைன் அளவளாவும் நேரமும் வாய்ப்பும் கிடைக்கின்றன.

"ஸமான மந்தர: ஸமிதி" என்று தொடங்கும் குறவேத ஸம்வளை ஆக்கத்தில் வரும் கருத்துக்களும், அதற்கு வேதத்தில் வரும் கருத்துக்களும் இவருடைய நெஞ்சை ஈர்த்திருக்கின்றன. ஜயமில்லை.

உங்கள் குநுக்கோள் - இலட்சியங்கள் ஒன்றாக இருக்கட்டும். உங்கள் சிதமு இருங்குற்றதாக இருக்கட்டும். நீங்கள் இணைந்து ஒதுக்கங்கள்; இணைந்து திருத்தியங்கள்; உரையாடுங்கள். உங்கள் இதயங்கள் விருப்பங்களில் இணைந்து சமாக வாழ்வதில் நிலைக்கட்டும். உங்கள் சக்திகளை நோக்கிக் கொண்டு பொது நன்மையில் ஈடுபடுங்கள்; வண்மைபெருக்குங்கள். நீங்கள் பருகும் நீர், உண்ணும் உணவு பொதுவானதாக இருக்கட்டும். உணவும் மற்ற எல்லா வாழ்க்கை நலங்களையும் நீங்கள் சமமாக்கிக் கொள்ள உணர்வையும் அன்பையும் இசைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாக நினைப்பதைக் காட்டிலும் ஒன்றுபட்டு செயல்பட்டு, முன்னேறி நலம் பெறுங்கள். உங்கள் வாழ்க்கையின் தேவைக்காகச் செய்யப்படும் ஒவ்வொரு தொழிலும் தொழிலுக்குரியவரும் சக்கரத்தின் மையத்தில் இணையும் ஆரக்கால்களைப்போல் சமமானவை; சமமானவர்கள்.

அன்பையும் இசைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாக நினைப்பதைக் காட்டிலும் ஒன்றுபட்டு செயல்பட்டு, முன்னேறி நலம் பெறுங்கள். உங்கள் வாழ்க்கையின் தேவைக்காகச் செய்யப்படும் ஒவ்வொரு தொழிலும் தொழிலுக்குரியவரும் சக்கரத்தின் மையத்தில் இணையும் ஆரக்கால்களைப்போல் சமமானவை;

சமமானவர்கள்.

வேற்றுமை எதுவுமின்றிப் பிறவி எடுத்தவர் நீவிர். உமது அன்னை இந்தப்பூழி - அனைவரும் சமமாக வாழ்ந்து அமாத்துவத்தை எய்துங்கள். எவ்வளாவுள் செலவும் குவிக்கிறானோ, அதுவே அவனை வதும் செய்வதற்குரிய பாவமாகிறது..... இத்தகைய கருத்துக்கள் பாரதியின் நெஞ்சை ஈர்த்திருக்கின்றதென்பதில் ஜயமில்லை. இதை ஒட்டியே தான் அவர் ருவியப்பாட்சியை மாகாளி பராக்கத் தீர்த்தான் என்று வாழ்த்தி, அந்தக் கமதுரம் சமுதாயத்தையும் அதன் வளர்ச்சியின் அமாத்துவ இலட்சியத்தையும் வரவேற்றிருக்கிறார்.

இத்தகைய முழுமையான சமுதாய ஒருமைப்பாட்டு வளர்ச்சியையோ, நோக்கையோ பிரதிபலிக்கும் வகையில் தமிழ்க்கதாசிரியர்களின் சிந்தனையும் ஆற்றலும் இன்னமும் முதிர்ச்சியும் பண்பும் பெறவில்லை - மாறாக, சிந்தனைகளைன்ததும் வாணிப நோக்கில் முடமாகிப்போயிருக்கின்றன; சிறைப்பட்டுப்போயிருக்கின்றன.

பாரதியை முற்றாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இன்னுமிருக்கிறது.

அவருடைய படைப்புகளில் பொங்கித்ததும்பும், சிறுமைகளைச் சுட்டெடிக்கும் ஆவேசப்பாங்கும், வாழ்க்கையின் மீதான பெரும்பிக்கையும், இன்பங்களைன்ததையும் மன்னுவகில் பெற்று, களிப்பும் மவர்ச்சியுமாகச் சாசுவதும் எய்தும் மாண்பினையும் காணமுடிகிறது.

அவருடைய சிந்தனை மனிதரும்மனைத்துக்கும் பொதுவான நீதிக்குரியது. வேதங்கள் இசைக்கும் இத்தகைய உன்னதுக் கருத்துக்களைத் திரித்துப் புனுகுப்பானங்களையும் பொய்ச்சாத்திரங்களையும் கோத்து நடைமுறையாக்கியதை வெறுத்துக் கண்டாம் செய்து அதற்கான விளைவாகத் துன்பங்களையும் ஏற்ற மனிதர் பாரதி. வையகம் காப்பவரேனும் சிறுவாழைப்பழக் கடை வைப்பவரேனும் பொய்க்கலாததொழில் செய்தே - பிறர் போற்றிட வாழ்பவர் எங்களும் மேலோர் என்றும் அறிவறுத்தியவர் அவர்.

எனவே இந்த நெறிகளை ஒட்டிய செயல்மாந்தர் - அவர்தம் இலக்கியங்களை இயல்பாகப் பிரதிபலித்துக் காட்டக்கூடிய புனைக்கடைகளை, இன்னும் எதிர்பார்க்க வேண்டிய நிலையிலேயே இருக்கிறோம்

இ.ம.எ.ச. நடத்திய பாரதிநாற்றான்கு விழாவை ஒட்டி 1983ல் கொழும்பில் நடந்த கருத்தரங்கில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கட்டுரை.

இன்றைய கால கட்டங்களில் இலக்கியத்தின் பணியாது? சமூகமாற்ற வேளையிலும், சமூகமாற்ற முயற்சிகளின் பொழுதும் இலக்கியம் எத்தகைய இடத்தை வகிக்கிறது. இக்கட்டத்தில் இவ்வினாக்களுக்கான விடைகள் பற்றிச் சிந்திப்பது அத்தியாவசியமாகின்றது.

ஸ்ரீமுத்தாளமும் சுத்தாந்த நிலைப்பாடும்.

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி

யாழ்ந்திரில் நடைபெற்ற போசிரியர் க. கைவாசபதியின் ஞாபகாரர்த்த கூட்டத்தில் நிகழ்த்திய நினைவுப் பேருநாயின் ஒரு பகுதி.

இலக்கியத்தினைச் “சமூகத்தின் கண்ணாடி” என்று கொள்ளும் ஒரு எளிமைப்படுத்தப்பட்ட வாய்ப் பாட்டுக்கு நாம் அடிமையாகியுள்ளோம். இத்தகைய வாய்ப்பாடுகளிலிருந்து விடுபடுவது அவசியமாகும். இவை தரும் விளக்கத்திலும் பார்க்க ஏற்படுத்தும் மயக்கங்கள் அதிகமானவை. இலக்கியத்தின் சமூகப் பயன்பாட்டைக் கோட்டாடு ஸ்தியாக எதிர்ப் பவர்கட்டு இத்தகைய எளிமையான வாய்ப்பாடுகள் வாளிப்பான் தாக்குமையங்களாகிவிடுகின்றன. தமது கோட்டாட்டின் சமூக இயைபியியல்களைக் காட்டிக் கொள்ளாமலே, இலக்கியத்தின் சமூகத் தொழிற்பாட்டை எதிர்க்கும் சுபமான நிலை அன்பர்களுக்குக்கிட்டிவிடுகின்றது.

கலைப்படைப்பு ஒன்று அது தோன்றும் காலத்தின் உற்பத்திப் பொருள் என்பது உண்மைதான். ஆனால் அதனிலும் பார்க்க முக்கியமான உண்மை அத்தகைய கலைப்படைப்புக்களே ஒரு கால கட்டத்தை உற்பவிப்பவையாக தோற்றுவிப்பனவாக அமைகின் நன்பதாகும்.

ஒரு காலத்தின் பண்புகளைத் தெளிவுபட எடுத்துக்கூறி அந்தக் காலத்துக்கே ஒர் அமைப்பொருங்கிளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதே அக்காலகட்டத்தின் கலை, இலக்கியங்கள் தான். கம்பன் சோழப்பேரரசைப் பிரதிபவித்தான் என்று கூறுவதிலும் பார்க்க கம்பன் சோழப் பேரரசுக் காலத்தின் தனித்துவமான தன்மைகளுக்கு “உணர்நிலை” வழியம் கொடுத்தான் என்பதே உண்மை. கம்பனிலேயே நாம் சோழர்காலத்தின் பண்பாட்டுச் சார்த்தைக் கண்டு கொள்ளலாம். இந்த முறையையிலேதான் அவன் சோழர்காலத்தின் “பிரதிநிதி” ஆகிறான்.

சமூகமாற்றகாலங்களிலே தோன்றும் இலக்கியங்கள், அக்காலங்களில் நிலவும் பிரச்சினைகளைத் துல்லியப்படுத்தி அவை பற்றிய விளக்கங்களுக்குப் பெரிதும் உதவுகின்றன. இதனாலேயே இலக்கியத்துக்கு சமூகத்தை உருவாக்குகின்ற ஒரு பண்பு உள்ளது என நேரமாட்ட வில்லியம் கூறுவார்.

இவ்வேளை பற்றி வெளின் கூறியுள்ளதை நாம் மனம்கொணரவ வேண்டும். “இலக்கியம் சமூகக் காரணங்களின் பலாபலனாக அமைவது மாத்தீரமல்லாது சமூகப்பலாபலன்கள் ஏற்படுவதற்கும் அதுவே காரணமாகின்றது.”

எனவே காலத்தைப் பிரதிபலிப்பதற்காக மாத்தீரமல்லாது காலத்தைத் தோற்றுவிப்பதற்கும் இலக்கியம் அத்தியாவசியமானது என்ற எண்ணத்துடனே இலக்கியத்தை அனுகூலம் அவசியமாகின்றது. அப்பொழுது தான் (குறிப்பிட்ட

அந்தக்) காலத்தின் பிரச்சினைகள் தெளிவுறுத் தெரியவரும்.

ஆனால் இந்தப் பணியினை கலை/இலக்கியம் எவ்வாறு செய்கின்றது என்ற தெளிவு இருத்தல் வேண்டும். இது விடயமாகவும் சில எளிமைப் படுத்தப்பட்ட வாய்ப்பாடுகள் பஸிள் விளக்கக் கூடியும் சிந்தனையையும் முடக்கிவிட்டுள்ளது. எந்த விடயத்தைப் பற்றியும் யாதேனும் ஒரு யாப்புவடிவ அன்றேவ் ஒரு கதைப்பின்னற் கட்டுக்கோப்பினுள் எழுதிவிடுவதனால் அது “கலை” வடிவமாகின்றது என்ற ஓர் எளிமை விளக்கநிலையுமள்ளது. சமூகவாதிகள் சிலர் தம் அறியாமையினால் இம் முறையில் எழுதிவிட, அவற்றை விரீஷ்கிக்கும் சில இலூப்பம்பூக்கள் இக்காற்றுக்கதை வைத்துக் கொண்டே தாம் சர்க்கரையாகிவிட முயல்வது இன்று கண்கூடு. இஜப்பம்பூக்கள் சர்க்கரையல்ல என்று வாதிப்பதற்கு முன்னர், சமூகவாத இலக்கியப் பகுப்பாளிகளிடமிருப்பே தாவேறுபாடு உண்டு என்பதை ஒத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். வன்றமைற்ற ஒர் எழுத்தாளனின் படைப்பை அதாரமாக கொண்டு இலக்கியம் கொள்கையொன்றின் பலம் பலவீனத்தை விமர்சிப்பது முறையின்று. தொடர்ந்து “கலை” எவ்வாறு நாம் விரும்பும் சமூகச் சித்திரிப்புப் பணியினை சொல்கின்றது என்பதை ஆழமாக நோக்குதல் வேண்டும்.

“கலையென்பது” அறிவாகத்தான் இருக்கமுடியும். ஒரு குறிப்பிட்ட யதார்த்தத்தின் குறிப்பிட்ட அறிவு தான் அது.

தனித்துவமும் பின்டப் பிரமாணமான இருப்பும் ஜிவஞ்சியில் ஒரு முழுமை மனிதன். அவன் தன முன்னுள்ள யதார்த்தத்தை மாற்றியமைக்கிறான். அந்தப் புற யதார்த்தத்தினைப் பார்த்து அந்தப் புற யதார்த்தத்தினை உள்வாங்கி ஒரு புதிய யதார்த்தத்தினைத் (தன படைப்பிலே) தோற்றுவிக்கின்றான். கலையநிய என்பது ஒரு ஆக்க நடவடிக்கையின் பயன். கலைகுன் கலையை “அறிவு” ஆக்க கொள்வது யதார்த்தத்தைப் பிரதிசெய்து அந்தப் புதிய ஒன்றினைத் தோற்றுவிப்பதன் மூலமே அவன் கலையை “அறிவு” ஆக்க கொள்கிறான். “படைப்பு” (ஆக்கம்) எனும் பொழுதுதான் கலை அறிவு ஆக்கிறது. அந்த ஒரு முறையினால் மாத்திரமே கலை உண்மைக்கு. சத்தியத்துக்குச் சேவை செய்கின்றது. மனித யதார்த்தத்தைக் கண்டு பிடித்துக் கொள்கிறது.

வெளியே காணப்படும் யதார்த்தத்தை ஆதார சுந்தியாகக் கொண்டு ஒரு புதிய யதார்த்தத்தை படைப்பின் படைப்பாகத் தோற்றுவிக்கும் பொழுது அந்தப் புற யதார்த்தம் மேலும் துல்லியமாகின்றது. அதனால் கலையை/இலக்கியத்தைப் பார்ப்பவன் வாசிப்பவன் புற யதார்த்தத்தை இனைகள்கூடு கொள்பவனாக மாத்திரமல்லாது அதன் சார்த்தையும் விளங்கிக்கொள்பவனுமாகிறான்.

புதிதாகத் தோற்றுவிக்கப்படும் ஆக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, மாதிரியாகக் கொண்டு

பின்னர் தன்னை மாற்றிக் கொள்கிறான். கலை,

இலக்கிய ஆக்கமானது நேரடியாகவும், மற்ற முகமாகவும் வாசிப்பவன்/பார்ப்போனின் இலட்சியத்தைத் தெளிவபடுத்திக் கொள்ள உதவுகின்றது.

இலக்கியம் சமூகமாற்றத்தினைச் சொல்ல முற்படும்பொழுது படைப்பு (ஆக்கம்) பற்றிய இத்தெளிவு இருத்தல் வேண்டும். குழுவுள்ள யதார்த்தத்தை வெறுமனே விவாணம் செய்வதே கலைப்பகுப்பாகிவிடாது. புதிய படைப்பு சமூக இலட்சியத்தின் குறியிடக் குமைதல் வேண்டும்.

இலக்கியப் படைப்பு என்பது காலத்தை ஒழுங்குபடுத்தித்தவறுவது. அது புற யதார்த்தத்தின் மூலம் இலட்சியத்தை தெளிவுபடுத்தின்றது எனும்பொழுது இலக்கியத்தைப் பயன்படுத்துவது மிகக் பொறுப்புணர்வுடன் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒரு பணியின்பது புலனாகும். இலக்கியம் நிர்வகிக்கப்பட்டத்தக்க ஒரு விடயமாகப்படாது தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்பது உண்மையே. அதே வேளையில் குழலை விளக்குவதும், இலக்கிகுகளை முன்னப்புப்படுத்துவதும் இலக்கியத்தின் கடமை யாகின்றன என்பதைக் கண்மேஜும் மறந்து விடக்கூடாது. இலக்கியப்பகுப்பு இந்தப் பனியினை செவ்வனே செய்கின்றதா என்பதை அவதானித்தால், இக்கருத்துநிலைநிற்கும் இலக்கிய விமரிசனத்தின் முக்கிய பணியாகும். கருத்துநிலைத் தளர்ச்சிகள் இலக்கு நோக்கிய பாதையின் விளைவுகளையும் தளர்வுகளையும் ஏற்படுத்தவாம்.

இதனால் படைப்பினை “ஆக்கு”பலனுக்கு கருத்துநிலையும், கருத்துத்தெளிவும் அத்தியாவசி யமானவையாகும். அவன்து கருத்துநிலைக்கேற்பவே ஒரு பிரச்சினையைப் “பார்க்கும்” கருத்துநிலை மாத்திரம் படைப்பு ஆகாது. படைப்புக்கு ஆக்கத்திற்கும் வேண்டும். ஆனால் கருத்துநிலையில்லாது தரிசனம் இல்லாது போய்விடும்.

இந்த விடயத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் முன்னர் ஏற்பட்ட வரலாறு ழர்வமான ஒரு அனுபவத்தைத் தக்க ஒரு பாடமாகக் கொள்ளல் வேண்டும்.

1954 - 65 களில் முக்கிய இடம்பெற்று, ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றின் மைல் கல்வில் ஒன்றாக அமைந்த அந்த இயக்கம், முந்போக்கு இலக்கியக் கோட்பாட்டினை முன்வைத்து இலக்கிய மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்திய ஒன்று என்பது மரக்கழுதியாத உண்மையே. முந்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்தின் வரலாறு ழர்வமான சாதனை அது சமூக அடக்குமுறைக்கெதிராக, அவ்வடக்கு முறைக்கு ஆட்பட்டோரே எழுத்தை ஆயுதமாகக் கொண்டு தொழிற்பட்டதைமான. இது தமிழிலக்கியப் பார்மபியத்திலேயே முதல் தடவையாக நிகழ்ந்த ஒரு விடயமாகும்.

தமிழில் முந்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்தின் வரலாற்று முக்கியத்துவமுடைய சாதனையெனக் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வியக்கம் நடவடிக்கைக்குக் கொண்டுவந்த “இலக்கிய சன்னாயக கோட்பாடு” அகும். இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் முந்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்தினரால் இச்சோதனை நிலை

நாட்ப்பெற்றதெனினும், இவ்வியக்க சனநாயகப் பாட்டின் முக்கியத்துவம் இலங்கையில் உணரப் பட்டது போன்றும், இதன் தாக்கம் இலங்கையில் ஏற்பட்ட முறைகளைப் போன்றும் தமிழகத்தில் உணரப்படவில்லை. ஏற்படவில்லை எனவாம்.

முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்தின் மிகப்பெரிய சாதனை அடிநிலைமக்களின் பிரச்சினைகள் அவ்வடிநிலை மக்களாலேயே எழுதப்பட்டதுதான். இது இலக்கிய ஏற்பத்தி, விநியோகம், நுகர்வு ஆகிய துறைகளின் பாரிய மாற்றத்தினை ஏற்படுத்திற்று. அது காவலரை எழுத்தாளனின் சமூக கல்வித்தகமைகள் பற்றிய சில நியமங்களிருந்தன. ஏழைகள், ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் பற்றிய எழுத்துக்கள் இருந்துவந்துள்ளனவெனினும் அவை அம்மக்களாலேயே எழுதப்பட்டனவன்று. முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கம் காரணமாக, தமிழகச்சமூகத்தின் ஒடுக்கப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட நிலையிலிருந்தோர் தமது அனுபவங்களை தமக்கு இலைக்கப்படும் அநீதிகளைத் தாங்களே எழுதினர்.

இது தமிழ்ப்புனைக்கலையின் வரலாற்றில், முழுத்தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலும்கூட ஒரு முக்கிய மாற்றமாகும். இவ்வாறு எழுதத்தொடங்கிய எழுத்தாளர்கள் தமது எழுத்துத்திறமையை வளர்ப்பதற்கும், தன்னமிக்கக்கயுடன் எழுதுவதற்கும் வேண்டிய பயில்வச்சுமுறைப் பொதுவடமைக்கட்சி அவர்களுக்கு வழங்கியது. கட்சி அங்கத்துவம் அவர்களுக்குப்புதிய சமூக அந்தஸ்தினை வழங்கியது.

இந்த இலக்கியக்கோட்பாடு பொதுவடமைக் கொள்கையின் கருத்திலிருந்து முகிழ்தது. ஆனால் இதனை பொதுவடமைக் கட்சியின் திட்டமிட்ட செயற்பாடுகளிலொன்று எனக் கொண்டுவிடமுடியாது. எனினும் பொதுவடமையாளர் முகாமுக்குள்தான் இந்த இலக்கிய மாற்றம் கொள்கையங்கீர்த்துவதன் வளர்க்கப்பட்டது. இலவசக் கல்வியும் தாய்மொழிமூலக கல்வியுமே இந்த வளர்க்கியின் தளமாக அமைந்தன.

இந்த இலக்கிய இயக்கத்தின்மிக முக்கியமான அம்சம், இந்த இலக்கிய முயற்சிகளின் நியாயப் பாட்டைக் கொள்கைக்கியாக வற்புறுத்தும் இலக்கிய விமரிசன நடவடிக்கையுடன் இது இணைந்து நின்றமையாகும். முற்போக்கு நிலையின்ற இந்த இலக்கியப் பயில்வாளர்களுக்கு வேண்டிய ஆக்க இலக்குகளை முன்வடித்து மாத்திரமின்றி இந்த இலக்கியபயில்வினையை எதிர்த்தவக்களையும் எதிர்த்தது. தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலே புதிய கோணத்தில் பார்த்து. இலக்கிய வரலாற்றை, இலக்கிய விமரிசனத்தின் தளமாக்கியது.

சமூக ஒடுக்குமுறைக்கும் பிற்போக்கு வாதத்துக்கும் எதிராக இலக்கிய கருத்துநிலை வாளிப்பான் ஓர் இலக்கிய கொள்கையாக விமரிசனங்களால் எடுத்தோதப்பட்டது.

இந்த இலக்கிய இயக்கத்தின் துவலியமான அம்சம் படைப்பும் விமரிசனமும் ஒன்றுக்கொன்று

துணையாய்ந்தின்று ஒன்றின் போக்கினை மற்றையது தெளிவுசெய்வதாம் அமைந்தலையோகும். அதன் சாதனங்களாகப் பின்வருவனவற்றை எடுத்துக் கூறலாம்.

அவ்வியக்கத்தின் மூலம் இலக்கியத்தின், இலக்கியப் படைப்பின் சமூக முக்கியத்துவம் வற்புறுத்தப் பட்டது. “இலக்கியம் என்பது ஒதுங்குறிலைப்பட்ட ஒரு முயற்சியே”, “அது ஆகாஶாளரின் விருப்புவெறுப்புகளைக் கணக்கெடுப்பதாகவிருத்தல் வேண்டும்” என்ற கொள்கையை கிடீத்து, இலக்கியம், இலக்கிய ஆக்கம் என்பது முக்கியமான சமூகப் பொறுப்பை உள்ளடக்கியது. இதைக் காத்திரமாகவே நோக்கவேண்டும். ஆக்கவேண்டுமென்ற உணர்வை ஏற்படுத்திற்று.

அடுத்து, அது பழைமேண் மரபின் நிலையிலிருந்து இலக்கியத் தலைமையைப் பறித்தெடுத்துக் கொண்டு இலக்கியத்தை சீரிய ஒட்டத்தில் முக்கிய சிரத்தைகளிலொன்றாக்கிற்று.

மேலும் (மேற்சொன்னவை காரணமாக) அது, எழுத்தாளனை (நவீன் இலக்கியப் படைப்பாளியை) சமூக முக்கியத்துவமுடைய ஒருவனாக்கியது. எழுத்தாண்மையை சமூக அதிகாரவாளர்முறைகளை வடிற்றத்துச் செல்லும் ஒர் ஆற்றலாக சமூக அந்தஸ்தை கரும் ஒரு முயற்சியாக அமைத்து.

அடுத்து, இலக்கியம் இலக்கிய உற்பத்தியை ஒரு ஒழுங்கமைப்பான முயற்சியாக மேற்கொண்டது. தனது கருத்துநிலையை விளக்கும் இலக்கிய முயற்சிகளின் உற்பத்தி விநியோகம், நுகர்வில் அது கவனம் செலுத்திற்று. ஒவ்வொரு கருத்து நிலைக்கும் ஒவ்வொரு சஞ்சிகையிலிருக்க வேண்டியது அத்தியாவசியம், சஞ்சிகையின் தயாரிப்பு, விநியோகம் என்பவற்றுக்கும் சஞ்சிகையின் உற்பத்தியாளரின் கருத்துநிலைக்கும் தொடர்பு உண்டு என்ற நிலைப்பாடு ஆகியன இலக்கிய உற்பத்தி-விநியோகம் - நுகர்வில் முக்கியமாகின். இவற்றால் இலக்கியம் பற்றிய சமூகச்சிரத்தை மதிப்புடைய ஒரு என்னக் கருத்தாகிற்று.

இவ்வியக்கம் ஒரு கொள்கை நோக்கைக் கொண்டது என்று கருதப்பட்டமையால் அதன் கொள்கையை விளக்கி, அதற்கும் ஆக்கங்களுக்கு முன்ன இயைபு. இயைவின்மைகளை எடுத்துக் கூறும் விமரிசகள் முக்கியமானவனாவார். அறுபதுகளின் எழுத்து தமிழிலக்கியத்தில் நிலவிய “விமர்சனக்கூடுகோன்மை”யின் ஊற்றுக்கால் இது வேயாகும். இந்த இலக்கிய நடைமுறைக்கெதிரான காலகள், முற்போக்குப் படைப்புகளிலும் பார்க்க முற்போக்கு நிலைநிற விமர்சர்களையே எதிர்க்க வேண்டியிருந்தது.

இந்த விமர்சன எதிர்ப்புதான் பழப்படியாக விமர்சகர் விரோதமாக மாற்றிந்று. மேற்கொண்ன கொள்கை நோக்குப் படைப்புகளில் தெரியும் முறைமை பற்றிய விமரிசனச் சிறுத்தையே மேலோங்கி நின்றமையால் அந்த எழுத்துக்களின் கொள்கை நோக்குப் பிரதானப்படுத்தப்பட்டது. தனிப்பட்ட படைப்பாளிகள் விவிவாக ஆராயப்

படவில்லை. கொள்கையினை எடுத்துக் கூறுவோர் என்ற வகையில் எழுத்தாளர்களின் பெயர்கள் இடம்பெற்றன. "பட்டியல் விமரிசனம்" என்ற முறைப்பாடு தோண்றியமைக்குக் காரணம் இதுவேயாகும்.

அக்கட்டத்தில் "தேசிய" உணர்வே மேலோன்மை யுடைய கருத்தாகத் தொழிற்பட்டது. இவ்விலக்கிய இயக்கம் இலங்கையை முதன்மையிடுத்தி. இந்த முனைப்பின் அடிப்படையில் இலக்கிய ஒருமைப் பாட்டைக் காண முனைந்தது. இந்தத் "தேசிய" முனைப்புக் காரணமாகவே அடிப்படையான வர்க்கச்சார்பினாக கூட மறந்து ஆறுமுறைவர், சமயச்சார்பற்றி, சனதாயக, ஈழத்து இலக்கியத்தின் மூலவராக ஏற்றுக்கொள்ளும் ஒரு தடுமாற்றம் ஏற்பட்டது.

ஆனால் மேற்கூறிய பலங்கள் வெறுவிரைவில் ஒரு முக்கிய பலவினதாக்கிடமளித்தன. அந்த பலவினம் "கருத்து நிலை இருக்கமின்மை" வழியாக வந்ததாகும்.

1959 - 63 காலப்பகுதியில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் இலக்கிய முதன்மையுடன் விளங்கிறது. சுலை நாயகம் உள்ளடக்கிய "தேசிய" இலக்கிய நிறுவனமாகத் தொழிற்பட வேண்டுமென்ற நிறுத்துதல் காரணமாகவும் "தேசிய" த தன்மையை வற்புறுத்துவதற்காக இயலக்கூடிய சகஸராயும் உள்ளடக்கிக் கொள்ளல் வேண்டுமென்ற ஒரு நிலைப்பாடு காரணமாகவும், இவ்வியக்கம் "கருத்து இலக்கியம்", "தேசிய இலக்கியம்" என்ற கேள்வுகளின் கீழ், அடிப்படைக்கருத்துக்களில் முரண்பாடுடையோர் பல்வரத்தன்கைத்தே கொண்டிருந்தது. உண்மையான முற்போக்கு, வாதத்துக்கால கருத்துநிலை இருக்கம் ஒரு சிலிடத்திலேயே இருந்தது. அதுவும் 1965ல் அடுத்து ஏற்பட்ட கருத்துநிலை வேறுபாடு கட்சிப்பிள்ளைவத் தொடர்ந்து இந்தக்கருத்துநிலை இருக்கமின்மை மேலோங்கத் தொடங்கிறது.

எழுத்தாளனுக்குக் கிடைத்த சமூக முக்கியத்துவம் காரணமாகவும், எழுத்தாளன் சங்க நடவடிக்கை கட்டுபாடே அந்த அந்தஸ்தை வறங்கக்கூடியதாக விருந்ததாலும், ஸ்தாபன ரீதியாக இயங்கிய ஒரேயொரு எழுத்தாளர் நிறுவனமாக இவ்வெழுத்தாளர் சங்கமே தொழிற்பட்டதாலும், சங்க அங்கத்துவத்துக்குக் கருத்துநிலை இருக்கம் முக்கியமல்லாது போன்மையாலும் காலத்திசெல்லச் செல்ல, குறிப்பாக 1965க்குப் பின் தொடக்ககால படைப்பு உதவேகம் குன்றத்தொடங்கிறது.

மிகப் பரந்துபட்ட எழுத்தாளர் கூட்டத்தை ஒன்றினரைக்க வேண்டுமென்ற கொள்கை மேலோங்கத் தொடங்கியதால் முற்போக்கு வாதத்தின் அடிநாமான சமூகச்சமயின்மை எதிர்ப்பிலும் பார்க்க சமூக சமாச்தத்துக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டியதானிறு. புதுமையின் புத்தித்தன்மையை வற்புறுத்துவதிலும் பார்க்க பழையின் தொடர்ச்சியை வற்புறுத்துவது தொடங்கப்பெற்றது. எழுத்து இலக்கியத்துக்கு ஒரு வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் உண்டு என்பதற்காகவே

முதன் முதலில் வற்புறுத்தப்பட்ட ஆறுமுக நாவலரைப் பின்னர் தேசிய முற்போக்கு இலக்கியத்தின் மூலவராகக் கொள்ளும் தூரதிழ்ட நிலைமை ஏற்பட்டது. தேசிய இலக்கியத்தில் நாவலித்துவத்தையும் சமகால முக்கியத்துவத்தையும் வற்புறுத்துவதற்கு இலக்கியத்திற் பழைய பேண்வாதிகள் போற்றும் ஆறுமுகநாவலரையே அத் தேசிய இலக்கியத்தின் முன்னோடியாக்கும் காத்தி ஆரம்பத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்தப் பின்புறுத்திலே தொழிற்பட்டபொழுது முக்கியமான முக்கியப்படுத்தப்பட்டனர்.

இந்த நிலைமையின் பின்னர் முற்போக்கின் சமூக எதிர்ப்புக் கோட்டாடு படிப்படியாக வழுவிழுந்தது. தேசியவாதம், மூர்ஜவாக்களின் கோழமாக மாரத் தொடங்கியதும், ஆறுமுகநாவலர் தேசிய வீரர் ஆக்கப்பட்டார். முன்னர் சமயச் சான்றோராக மாத்திரம் போற்றப்பட்ட நாவலருக்கு கிடைத்த புதிய பரிமாணத்துடன் சைவமும் தமிழும் இணைந்த பழைய பேண்வாதம் தன்னை நிலை பேறுடையதாக்கிக் கொண்ட 1965-70 காலப் பிரிவிலேயே இது நடந்தேரியது. இக்காலப்பகுதி யிலேதான் இலங்கையின் இடதுசாரி அரசியிலிரும் இனவாதம் தலைதூக்கத்தொடங்கிறது. இத்தகைய ஒரு சூழ்நிலையிலேதான், முற்போக்கு வாதத்தை எதிர்த்து தளமாற்றவாதிகள் தம்மைப் புரட்சி வாதிகளாகவே கருத்திக்கொண்டு முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்தினரை எதிர்க்கத்தயாராகின்றனர்.

சென்ற தசாப்தத்தின் (எழுபதுகளில்) முதல், நடுக்கூற்றுகளில் இலங்கையில் முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்துக்கு எதிராகத் தொழிற்பட்ட கருத்துநிலையினை அது எழுத்து மொழியப் பட்டமை பற்றி அறிந்து கொள்ளுதல் பயன்தரும் முயற்சியாகும்.

எழுபதுகளில் பொதுவடமைக்கட்சிப்பிளவு காரணமாக முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் பிளவுறவிலையெனிலும், அதன் செயற்பாடு பெரிதும் குன்றியே கிடந்தது. எழுத்தாளர் சங்கமும் பின்னது விடக்கூடும் என்பதற்காக, இந்தச் சங்கம் கருத்துநிலை வேறுபாடுகளை அலசி ஆராய்வதைத் தவிர்த்து. ஆனால் தீவிரவேகம் கொண்டவர்கள் இ.மு.எ.ச வுக்கு வெளியே "வசந்தம்" போன்ற சஞ்சிகைகளில் தங்கள் இலக்கிய நடவடிக்கைகளை நடத்தி வந்தனர். தேசிய இலக்கிய கோழத்தினை முன்வைத்துப்போராட்சி எழுத்தாளர் சங்கம், எழுபதுகளில் தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்காகப் போராடுவது முக்கியமென்க கொள்ளப்பட்டது. இந்தப் போராட்டத்தைப் படைப்பிளக்கியத்துறை மூலம் செழுமைப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பின்லாது தனியே கருத்துப்போராட்டமாகவே நடத்திற்ற. அவ்வாறு நடத்தும்பொழுதும், தேசிய சக்திகளை இணைக்கவிரும்பும் ஒரு முன்னணியாகத் தொழிற்பட்டதே தவிர, தமிழுள் தாம் இணைந்து தொழிற்படும் கருத்துநிலையொற்றுமையைட்டுயோகரக் கொண்டு தொழிற்படவில்லை. ஆனால்

அரசியல் துறையிற் காணப்பட்ட நிலைமை இந்தக் தேசிய ஒருமைப்பாட்டை வளியுறுத்துவனவாகவிடுக்கவில்லை. இவங்கை பொதுவுடமைக்கட்சி, சிறுபான்மை இந்தத்தினர் பற்றிக் கொண்டிருந்த நிலைப்பாடுகள் யாவற்றையும் அக்கட்சியில் அங்கம் வகித்த அரசு கொண்டிருக்கவில்லை, நடைமுறைப் படுத்தவில்லை. 1972 இல் ஆட்சியமைப்பே இதற்குச் சான்று. இதன் காரணமாகத் தமிழ் மக்களிடையே மார்க்ஸிய எதிர்ப்பையும் பொதுவுடமைக்கட்சி விரோதத்தையும் வளர்ப்பது கூலபமாயிருந்தது. பொதுவுடமைக் கட்சி அரசியல் தொடர்ந்து இடம் வகிக்கமுடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டுக் கட்சி பின்னர் தமிழ் மக்களின் தேசிய சுயநிர்ணய உரிமையை வலியுறுத்தியதெனினும், 1972-75க்காலத்தில் அரசியல் நடைமுறைத் தெளிவின்மையும் சித்தாந்த மயக்கங்களும் காணப்பட்டன. இந்தத் தெளிவின்மைகள் பொதுவுடமை இயக்கத்தையே ஸ்தாபனரீதியாகப் பாதித்தன.

இத்தகைய பின்னணியிலே தான் முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கம், அதற்கு முன்னர் எதிர்நோக்காத ஒரு எதிர்ப்பிற்கு முகங்கொடுத்தது.

அந்தக்கால கட்டத்தில் (1970-1க்குப் பின்னர்) முற்போக்கு இலக்கியக் கொள்கை மேலாண்மை பெற்ற ஒரு கோட்பாடாகக் காணப்பட்டது. தேசிய இலக்கியம் என்ற கோட்பாடு மறுதலிக்கப்பட முடியாத ஒன்றாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

எழுத்தின் படைப்புத் தனித்துவத்தை எடுத்துக் காட்டும் இலக்கியங்கள் (அவை முற்போக்கு இலக்கிய அனியைச் சார்ந்தனவாயினும் சரி, அல்லனவாயினும்சரி) தனியே எழுத்தாளர் விவாத மட்டத்தில் அல்லாது, கல்வித்துறைகளிலும் முக்கிய இடம் பெற்ற தொடங்கின். முற்போக்கு இலக்கிய விமரிசனத் துறையில் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றிருந்தோர் பஸ்கலைக்கழகங்களிற் செல்வாக்கான இடத்தையும் கல்விச் சீரமைப்பு நடவடிக்கைகளில் முக்கிய இடத்தையும் பெற்றிருந்தமையால் 1954-65 இல் முற்போக்கு இலக்கியப் போராட்டத்தின் கட்டமாக அமைந்தவை (கவிதை, சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை ஆகியன்) இப்பொழுது பாடவிதானப் பொருட்களாகின. பஸ்கலைக்கழகப் புகுமுக நிலைமிலும், பஸ்கலைக்கழக நிலைமிலும் அவை மாணவர்களால் தெரியப்பட வேண்டிய சாதனங்களாயின.

படைப்பிலக்கியம் தளர்ந்திருந்த (1970-75) அந்தையில் விமரிசனம் மாத்திரமே முன்னணியில் நின்றது.

இந்த விமரிசன முதன்மையில் கைவாசபதியின் பெயரும் பலவாறு அடிப்பட்டது உண்மையே. “விமரிசனக் கொடுங்கொன்மை” ஒன்று நிலவுவதாகப் பேசிக்கொள்ளப்பட்டது.

இக்கட்டத்திலே தான் இவங்கையில் முற்போக்கு இலக்கிய முறையையும் மரபையும் மார்க்ஸிய நிலைநின்றே எதிர்ப்பதாகக் கூறிக் கொண்ட ஒரு எழுத்துத்துறை நடவடிக்கை மேற்கிணம்பத் தொடங்கிற்று.

புதுமை இலக்கியம்

முற்போக்கு இலக்கியத்தை முன்னர் எதிர்த்தவர்கள் மார்க்ஸிய எதிர்ப்பாளர் அன்றே மார்க்ஸிய வாதிகளைத் தோட்டு ஆவர். ஆனால் இப்பொழுது தோன்றியவர்களோ, தங்களை மார்க்ஸியவாதிகளென்றும், ஆனால் இலங்கையின் இடதுசாரி அரசியலிலும், முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்தின் உண்மையான ஆண்ணமையாக விளங்கிய பொதுவுடமை இயக்கங்களிலும் கோர்போன்று தாங்கள் “வரட்டு மார்க்ஸிஸ்டுகள்” அல்லர் என்றும், மார்க்ஸியத்தில் அண்மைக்காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள சில வளர்ச்சிகளை அறியாதவர்களாக முற்போக்கு இலக்கியவாதிகள் காணப்படுகின்றனர் என்றும் கூறிக்கொண்டனர்.

இந்த செல்நெரிமினரின் தளமாக “அலை” என்றும் சஞ்சிகை அமைந்தது.

இவர்களின் தாக்குமையமாகக் கைவாசபதி அமைந்தார். கைவாசபதியின் விமரிசனத்துக்கு எங்கெல்லாம் எதிர்ப்பின் குரல் காணப்பட்டதோ அந்தக் குரல்களோடு தம்மைநேயப்படுத்திக் கொண்டனர். கைவாசபதியால் எதிர்க்கப்பட்டதோர் இவர்களின் நண்பர்களாயினர். இது முற்போக்கு இலக்கியவாதத்துக்கு எதிரான கூட்டணியாயிற்று. மார்க்ஸியவிரோதியான வெ. சாமிநாதன் முதல், மார்க்ஸியத்தை முதலில் ஏற்றுப் பின்னர் ஆன்மீக வாதத்துக்கும் இலக்கியம் இடமளிக்கவேண்டுமென வாதிட்ட மு. தனையசிங்கம் வரை பல்வேறு கருத்தினர் இதில் இடம்பெற்ற தொடங்கினர்.

இவர்கள் உண்மையில் தளமாற்றவாதிகளே (LITERARY RADICALS) இவர்கள் இருப்பன வற்றின் குறைபாடுகளை எடுத்துக்காட்டி, இருக்கும் நிலைமையில் அடிப்படையான ஒரு மாற்றம் வேண்டும் என விரும்பினார்கள் என்பதில் ஒரு கருத்துநிலை இயைபு (IDEOLOGICAL COHERENCE) இருப்பதாகக் கூறிவிட முடியாது.

முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்தில் அன்று காணப்பட்ட படைப்பிலக்கியத்தைச் சுட்டிய முறையிற் பிழையின்றித் தொழிற்பட்டவர்கள், தமது இலக்கிய இலக்குப் பற்றிய கருத்துக்களை முன்வைக்கும் பொழுது, (அவர் தம் கருத்தின்) “வரட்சியற்ற” மார்க்ஸியம் என்பது யாது என்றோ, அது அரசியல் நடவடிக்கை வழிகாட்டியாகவும் அமையவேண்டாம் என்பது பற்றியோ, திட்டவட்டமான கருத்துடையோராகக் காணப்படவில்லை.

எனெனில் மார்க்ஸியம் (அது எத்தகைய மார்க்ஸியமாக இருந்தாலும்) மார்க்ஸிய எதிர்ப்பாளர்களுடன் இணைந்து பணியாற்றாது. ஆனால் இவர்களோ தமிழகத்திற் மார்க்ஸிய எதிர்ப்பாளர்களுடன் இணைந்து செயற்பட்டனர்.

உண்மையில் இவர்களின் செயற்பாடுகள் இவர்களை “நவமோடி வேட்கைவாதி” களாகவே (AVANTGARDISTS) காட்டுகின்றன. இவக்கியத்தின் நவமோடிகளை எடுத்துக்கூறப்பட கூறுவதாகவும், அவற்றை மற்றையவர்களாவிட்ட தாங்களே முதலில் தெரிந்து கொண்டவர்கள் என்ற எண்ணமுடையவர்களாகவும்,

இவற்றை மற்றவர்கள் (குறிப்பாக முந்போக்கு இலக்கிய கலைஞர்) அறியாதிருக்கின்றனரோ என்ற ஏனங்க குறிப்புடையோராகவும் காணப்பட்டன ரேயன்றி தமது மார்க்ஸியச் சிந்தனையை ஆசியல் மட்டத்திற் செயற்படுத்துவார்களாகவோ, அன்றேல் அச்சிந்தனைகளை சமூகத்தில் வாழ்ப்பற்றிருக்கும் மக்களின் உயர்ச்சிகளை போராட்டத்திற் பயன்படுத்துவோராகவோ விசங்கவில்லை. இவங்கையின் தேசியமட்ட இதுசாரிகளிடையே தமிழ்த் தேசியம் பற்றிய சரியான மதிப்பீடு இல்லாதிருந்த பொழுது இவர்களைக் கண்டித்தனர். அவ்வாறு கண்டித்த வேளையில் தாம் இணைஞர் மட்டத்தில் வளர்ந்து வரும் தேசியப் போராட்டத்தினை ஆதிரிப்பது போல காட்டக்கொண்டனர். ஆனால் அவ்வாறாவு கருத்துநிலையிட்டதாக அமையவேயில் வையன்பது பின் வந்த நடவடிக்கைகளினால் தெளிவாகிறது.

இவ்வாறு எவ்வகையாக நோக்கினாலும் இந்த “அவான்காடிஸம்” தவிர்க்கமுடியாத மேலோங்கி வாதமாகவே (ELITISM) அமைந்தது. இதனை அவர்கள் இலக்கிய விமர்சனத்தில் வற்புறுத்திய அழகியற் கோட்டாட்டின் வழியாக அறிந்து கொள்ளலாம். அந்த அழகியற் கோட்டாடு நிலையிலுங்கூட மார்க்ஸிய அழகியின் ஆழ அகலங்களை ஆராய்வில்லை என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

ஆயினும் இந்த இலக்கிய நடவடிக்கையினாலும் “முந்போக்கு எதிர்ப்பு நிலை” முந்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்திற் காணப்பட்ட முக்கிய பல்லினங்களை எடுத்துக் காட்டிற்று.

முந்போக்கு இலக்கிய கர்த்தர்கள் வளர்ந்து வரும் யார்க்ஸிய கலை/இலக்கிய ஆக்கடிநிதிகள் பற்றிய சிரத்தையும் பரிசுக்கயமும் கொண்டிருக்கவில்லை யென்பதும், இலக்கிய இயக்கம் எனும் வகையில் எழுத்தாட்சி பற்றி அதிகம் சிரத்தை காட்டவில்லை என்பதும் புலனாயிற்று.

முந்போக்கு இலக்கிய இயக்கம் கருத்துநிலைக் கட்டிறுக்கமற்று இருந்தமையே இதற்கான காரணமாகும்.

1954-1975 காலப்பிரிவில், இவங்கையில் முந்போக்கு இலக்கியச் செஸ்ல்நெரியின் வரலாற்றை, அதன் சாதனைகளை, பல்லினங்களை இங்கு எடுத்துக் கூறுவதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் உண்டு. அது ஏற்கனவே எடுத்துக்கூறிய கருத்துநிலைத்தன்மைத் தேவையாகும்.

இக்கட்டத்தில் கருத்துநிலை பற்றித் தெளிவான கருத்தினைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல் அவசியமாகும்.

“கருத்துநிலை என்பது மக்கள் வாழ்க்கையினது சமூக இருக்கை நிலைமீதும் பகுப்பொருளான நிலைமைகளைப் பிரதிபலிக்கும் கருத்துக்கள் உள்ப பாங்குகள் ஆகியவற்றின் முழுமையைத் தருக்க நெறிப்படி ஒழுங்குபடுத்தித்தருவது என வரை விலக்கனம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மக்கள் வாழ்க்கையினைப் பிரதிபலிக்கும் கருத்துக்கள்

உள்பாங்குகள்; முழுவதும் ஒன்றினைந்த கருத்தாக முகிழ்கும் பொழுது அதனைக் கருத்துநிலை என்பர்.

இக்கருத்துநிலை சமூகப்பிரக்களுயின் சித்தாந்த நிலைப் பிரதிபலிப்போகும். சமூகப் பிரக்களு முதலில் சமூக உள்பாங்கிற பிரதிபலிக்கும். சமூக உள்பாங்கு திருஷ்டாந்தத் தெளிவுடன் பிரதிபலிக்கும் நிலை கருத்துநிலையாகும்.

திட்டமிட்ட சமூக மாற்றத்துக்குக் கருத்துநிலைத் தெளிவு அவசியமாகும். எனவேதான் கருத்துநிலைக் கோட்பாட்டினை வற்புறுத்தல், மார்க்ஸிய நிலைப்பாட்டின் ஒரு முக்கிய அம்சமாக கொள்ளப்படுகின்றது.

மார்க்ஸிய நிலைப்பாடு இந்தக் கருத்துநிலை இருக்கத்தைத் தரும்.

எனவே இன்றைய புதிய சூழ்நிலையில் ஆசியற் செயல் வன்மையுடன் சமூகமாற்றக் கொள்கை யையும் இணைக்கும் பொழுது இதுவரை மேலாண்மையுடைய இலக்கிய கருத்துநிலையாக விளங்கிய முந்போக்குக் கொள்கைக்கு அப்பாலே நாம் செல்ல வேண்டியுள்ளது.

முந்போக்கு வாதம் மார்க்ஸிய எடுகோள்கள் சிலவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றதெனிலும் அதுவே மார்க்ஸியவாதமாகிடாது.

“முந்போக்கு வாதம் பற்றிய ஆய்வு அது ஒரு சிந்தனைத் தெளிவுநிலை (மாத்திரமே) என்பதனை நிலைநிறுத்துகின்றது. மார்க்ஸியத்தை விவரிக்கும் அறிஞர்கள் அதனை (மார்க்ஸியத்தை) “ஆசியற் நடவடிக்கைக்கான வழிகாட்டி” அன்றே அரசியல் நடவடிக்கைக்கான ஆற்றப்படை என்பர். மார்க்ஸியத்தைத் திரிகரணசுத்தியாக ஏற்றுக் கொள்ளும்பொழுது, அவ்வாதத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு உலகை மாற்றி மனித சமுதாயத்தின் முந்போக்குப் பாதையினை ஏற்றுப் படுத்தும் ஆசியற் நடவடிக்கைகளை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் இயல்பாகின்றது. ஆனால் முந்போக்கு வாதம் பற்றிய எண்ணத்தும்ப் நிலை அத்தகைய நோடி நடவடிக்கை நிலையினைச் சுட்டி நிற்பதில்லை. மார்க்ஸியவாதிகள் முந்போக்கு வாதிகளே. ஆனால் முந்போக்குவாதிகளோ, மார்க்ஸியவாதம் வற்புறுத்தும் உலக மாற்றத்துக்கான அரசியற் மாற்றத்தினை நேரடி இயக்க முறைகள் மூலம் நிலைநிறுத்துவதன்மூலம் இயக்க வாதியாகத் தொழிற்படுவதில்லை. முந்போக்கு வாதம் பற்றிய எண்ணத்தும்ப் செயற்பாடும் ஒருவரை அதனைப் பூரணமாக நடைமுறைப் படுத்தும் ஆசியற் நடவடிக்கையாளராக மாற்ற வாம். ஆனால் முந்போக்குவாத நிலை அந்த நடவடிக்கைநிலையினைக் குறிக்காது.

எனவே, இன்றைய நிலையில் சமூக மாற்றத்துக்கான இலக்கியக் கொள்கையை முன்வைக்கும் பொழுது, முந்போக்கு வாதத்தின் தருக்கர்த்தியான மேற்படிக்குச் சென்று மார்க்ஸிய இலக்கியக் கொள்கையையே முன்வைத்தல் வேண்டும். அரசியலிலும் இலக்கியமும் இணையும் நிலையில்

வர்க்க சமரசத்துக்கு இடமளித்தல் ஆபத்தினையே எந்படுத்தும்.

வரலாறுரீதியாக நோக்கும் பொழுது, முற்போக்கு வாதம் என்னும் தொடர் 1930களில் பிரிட்டனில் “கம்யூனிசம்” என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தாத தவிர்த்துக்கொண்டு, ஆனால்; சமூக போக்க விடயங்களில் சகலமட்டத்தினரையும் ஒழுங்கு தீர்டுவதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டது. அந்த சூலிற் கல்வி பயின்ற இந்திய முழுத்தாளர்கள் சிலர் இந்தியாவில் 1936 ஜீல் முற்போக்கு ஏழுத்தாளர் சங்கத்தை நிறுவினர்.

ஆனால் இன்றோ, தேசிய இன விடுதலைக்கு மார்க்ஸிய மார்க்கத்தைத் தவிர்ந்த மார்க்கங்கள் உதவா என்பது நன்கு தெரிந்துவிட்ட நிலையில், மார்க்ஸிய இலக்கிய அனுகுமுறையினைத் தெட்டத்தெளிவாக முன்வத்துதல் அவசியமாகின்றது.

“எமக்கு நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் காரியங்களுக்கு, புத்திஜீவ்தியில் இயைபு வறநாமல், பூரண திருப்தி தருவதாகவும் என்னும் வரலாற்றுப் பொருளாதார விளக்கத்தை மார்க்ஸியமே தருகின்றது. அது ஒரு முழுமையான விளக்க முறைமை. மற்றைய ஒருபடைசார்ந்த விளக்கங்களிலும் பார்க்க பண்பாட்டு விளக்கங்கள், இருப்புவாத அறிமுறைகள், உளவியல் ஆய்வுகள், மிதவாதசீர்திருத்தப் பண்பினவான் ஒழுககவியல் வேண்டுகோள்கள் ஆயியவற்றிலும் பார்க்க அது விதிமுறையான மேன்மையைக் கொண்டது. மேற்கூறிய இந்த வாதங்கள் யாவும் முதலாளித்துவத்தின் பொருளாதார அமைப்பினுள்ளேயுள்ள இன்றைய பண்பாட்டுச் சுக்கிளங்கள் இருப்பதை மூடி முறைப்பதற்கான முயற்சிகளாகும்.”

மார்க்ஸிய விமர்சன முறைமையை இன்று மாற்று விமரிசன முறையாகவோ அன்றேல் தாக்குதல் களுக்கு எதிராகத் தாக்குப் பிடிக்க வேண்டிய ஒரு விமர்சன முறைமையாகவோ தயக்கத்துடன் முன்வக்க வேண்டியதில்லை. அரசியல், பொருளாதாரம், இலக்கியம் ஆகியன யாவற்றையும் உள்ளடக்கும் ஒரு முழுமையான விளக்கமாக அமைவதாலேயே மார்க்ஸியம் முன்வக்கப் படுகின்றது.

முற்போக்கு வாதம் எனப் பொதுப்படையாகக் கூறாது, தெட்டத்தெளிவான முறையில் மார்க்ஸிய இலக்கியதெந்தியிலே கடைப்பிடிக்கப்பட்ட வேண்டு மெஜும் பொழுது மார்க்ஸியத்தில் அச்சாளிகளான இக்கியில்பொருள்முதல் வாதமும் வரலாற்றுப் பொருள்முதல் வாதமும் முக்கியமாகின்றது.

குறிப்பிட்ட வரலாற்றுச் சூழல் யாது, இக்கட்டத்தில் தொழிற்படும் பொருளாதார உற்பத்தி முறைமை அல்லது முறைமைகள் யாது/யாவை, இவற்றுள் சமூக உறவுகள் யாவை, மரபு வழியாகப் பேணப்படும் சமூக உறவுகளுக்கும் இச்சமூக உறவுகளுக்கும் இயைபு யாது, மரபு வழிச் சமூக உறவுகள் தொடர்ந்து நின்றுநிலைப்பதற்கான சமூக பொருளாதார வழியாது. என்பன வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதம் வழியாக வரும் முக்கிய

வினாக்களாகும். இந்த உறவுகளினதும், இந்த உறவுகளில் சமூக பொருளாதாரத் தளர்ச்சி களினதும் ஊடாட்டம் யாவை என்பதும், சர்வதேசிய, பிரதேச, தேசிய இனக்குழுமநிலையில் தொழிற்படும் கருத்துநிலைகள் யாவை, எவை எத்தகைய சமூக, இலக்கிய ஊடாட்டங்களுக்கு ஆட்படுகின்றன என்பதும் தெளிவாக “சமூக யதார்த்தம்” எதற்றென்ப்புலப்படும் தனிமனித நடவடிக்கைகளில் உலகின் சமூகத்தின் போக்கை யும், உலக சமூகப் போக்குகளின் செல் நெறிகளுள் தனிமனிதன் இடம்பெறும் முறைமையையும் பார்க்கும் பொழுது சமூக அசைவியக்கத்தில் தெளிவாகப் புலப்படும்.

இந்த அறிவினைப்பெற்றுக் கொள்வதற்கு வெறும் முற்போக்குவாதம் உதவாது. இதற்கு வரன் முறையான மார்க்ஸிய நோக்கு வேண்டும். இத்தகையான மார்க்ஸிய நோக்கு என்பது தனிப்பட்ட பிரகடனங்களாலோ, அன்றேல் ஸ்தாபன அங்கத்துவத்தாலோ வந்துவிடுவதில்லை. ஒழுங்கு நெறிப்பட்ட சிந்தனையினால் மாத்திரமே வருவது.

மார்க்ஸிய சிந்தனைத்தெளிவுக்கு இன்றைய நிலையில், பண்டூற்பத்தி, வர்க்கநிலைப்பாடு பற்றிய பூரணமானஅறிவு இருத்தல் வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் உற்பத்திமுறைமைகளானது, அங்கு ஒரு உற்பத்திமுறைமைதான் காணப்படுகின்றதா. அன்றேல் பல உற்பத்திமுறைமைகள் காணப்படுகின்றவா, அவ்வாறு பல உற்பத்திமுறைக்கு முறைகள் காணப்படுகின் அவற்றுள் மேலாதிக்க முடையதாகவுள் உற்பத்தி முறைமையாது, எனவரும் முக்கிய வினாக்களுக்கு விடை தெரிதல் வேண்டும். இத்தெளிவு இருந்தால்தான் மார்க்ஸியம், அரசியல் ஆற்றுப்படையாகத் தொழிற்படமுடியும். குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் வர்க்க உறவுக்கம் பற்றிய தெளிவில்லாமல் வர்க்க பேதங்கள் பற்றியும், வர்க்க முரண்பாடுகள் பற்றியும் பேசுதல் கூடாது. கைத்தொழிலிறுப்பத்தி பெரிதும் வளர்ந்துள்ள நாடுகளில் பேசுப்படுவது போன்று, கொலோனியலிசமுறைமை முற்றிலும் அழிக்கப்படாத இடங்களிலும், உடைமையற்றார்/நடுத்தாத்தினர்/பூர்வீவா எனப்பிரிக்க முடியாது.

மேலும் வர்க்க உணர்விலும் பார்க்க உணர்வு பூர்வானவையாக அமையும். “இனம் காணும் வகைப்பாடுகள் யாவை என்பதை விளங்கிக் கொள்ளல் வேண்டும். உதாரணமாக, இனக்குழுமத்துவம், தேசியம், போன்றவற்றுக்கும் மார்க்ஸிய அனுகுமுறைக்குமுள்ள இயைபு, இயைவின்மைகளை விளங்கிக் கொள்ளல்வேண்டும்.

இயையாவும் முற்போக்கு வாதநிலையில் எடுத்து மொழியப்படத்தக்கனவன்று. வரன் முறையான மார்க்ஸிய நோக்கின்பொழுது தான், இவை பற்றிய சிந்தனை கிளம்பும்.

“முற்போக்கு என்ற நிலையிலும் பார்க்க ஜெந்திரிப்பற்ற மார்க்ஸிய நிலைப்பாட்டை நான் வற்புறுத்துவதற்கு மேலும் ஒரு காரணம் உண்டு. இலங்கைத் தமிழரிடையே இப்பொழுது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் தளமாற்ற நடவடிக்கைகளை உண்மையான சமூகப்புரட்சிக்கான

களமாக மாற்றுவதற்கு இலக்கியம் முன்னணியில் நின்று வழி நடத்திச் செல்ல வேண்டிய ஒரு தேவையிருக்கின்றது. இலக்குக்களைப் பொறுத்த வரையிற் திறிதேநும் கருத்து மயக்கம் ஏற்படுன். அந்த இலக்குக்களைசெயற்படுத்துவதற்கான பாதை களிலும் மயக்கம் ஏற்படுவது நிச்சயம். உண்மையான படைப்பு இலக்கியமும் அதனைத் தெளிவுபடுத்தும் விமர்சனமும் இணைந்து துருவ நட்சத்திரமாக அமைந்துவிளக்க, அந்த நட்சத்திர ஒனியை நோக்கி மக்கள் படிப்படியாக முன்னேற வேண்டும். இலக்கும், பாதையும் பயணத்தின் தேவையும் இன்னவகை தெளிவாகப்பட்டலே, மக்கள் நம்பிக்கையுடன் பயணத்தை மேற்கொள்வர்.

உண்மையான மார்க்ஸிய நிலைப்பாட்டில் நின்ற கொண்டு குறிப்பிட்ட சமூகக் கட்டமைப்பில் தொழிற்படும் உற்பத்தி முறைமை முறைமைகள் பற்றிய தெளிவுடன் அங்கு காணப்பெறும் வர்க்கங்களை இனங்கள்டு அந்தக் குறிப்பிட்ட வரலாற்றுக் கட்டத்தில் அவற்றின் தொழிற்பாட்டை விளங்கிக் கொள்வது தான் மார்க்ஸிய இலக்கிய நோக்கு எம்மீது தினிக்கும் பொறுப்பு ஆகும்.

இவ்வாறு கூறும் பொழுது இவற்றில் இலக்கியத்தைக் “கலை” யாக்கும் அதனை உண்மையான “கலாசிருஷ்ட்”யாக்கும் ஆழ்கியல் பற்றிப் பேசப்படவில்லை என்ற ஓர் எண்ணம் எல்லாம். ஒரு படைப்பின் அழகு என்பது அப்படைப்பினாடாகவே வருவதேயென்றி, படைப்புக்கு வெளியிருந்து வருவது அன்று. மார்க்ஸிய நோக்கில் ஒரு படைப்பின் ஆழ்கியல் என்பது, அப்படைப்பு எந்த அளவுக்கு எடுத்துக்கொண்ட “பொருளை” வெளிப்படுத்துகின்றது. அதனைப் பின்டப் பிரமாணமாகக் கூறுதலைப்படுத்திக் காட்டுவின்றது என்பதிலுமே தங்கியுள்ளது. “மனிதன்” தனக்கு வெளியே நின்று தன்னைத்தானே மெய்யாகக் கண்டுகொள்கின்றான். அவ்வாறு அவன் தன்னைத்தான் மெய்யாகக் கண்டு கொள்வதற்கு அவன் தன்னை முனைப் புறுத்திக்காட்டும் (சித்திரிக்கும்) திறனுள்ளவனாக விருத்தல் வேண்டும். இந்த முனைப்புறுத்திக் காட்டலில் கலைக்கு ஒரு முக்கிய பங்குண்டு. மனிதனை மனித நிலைப்படுத்துவதில் கலை மிக முக்கியமான இடம் பெறுகின்றது.

முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்தின் ஆரம்பகாலத்தில் தோன்றிய படைப்புக்களில் இந்த முனைப்புறுத்தல் (PROJECTION), மனிதநிலைப்

படுத்தல் (HUMANIZATION) ஆகியவை முக்கிய இடத்தைப் பெற்றன. மனித இன்னல்கள் அந்த இன்னல்களை அனுபவித்தவர்களாலேயே உணர்ச்சி பூர்வமாக கூறப்பட்டன. அங்கு யதார்த்தம் என்பது அந்த அனுபவவளவினிப்பாட்டினுள் தொக்கினின்ற “மனிதத்துவத்தை” வெளிக்கொணர்வதாக அமைந்தது. அதில் அந்த யதார்த்தத்தினை வெளிக்கொணர்வதற்கான குழல் வழக்குகள் முக்கிய இடம் பெற்றன. இது தான் மன்வாசனையின் நதிமூலம். மன்வாசனையினாடாகத் தான் அந்தக் குழலின் மனித சாரத்தைக் (HUMAN ESSENCE) கண்டு கொள்ளமுடிந்தது. பின்னர் இதுவே ஒரு வாய்ப்படாக மாறிற்று. பிரதேசவழக்குகள், இயல்புவாத (புகைப் படப்புக்கான) சித்திரிப்புகள் தமிழுள் தாமே புனைக்கத்தக்கான ஆழ்கியனை தந்துவிடும் என்று முற்போக்குப் பிரதியாளர் கருதினர். இதனால் டானியல், ஜீவா, கே.வி. நடராஜன், ராகுநாதன் ஆகியோர் சித்திரித்த மனித நிலைப்பாட்டின் ஆழ்கியல் வலு தொடர்ந்து வந்த முற்போக்கு எழுத்தாளர் பஸின் ஆக்கங்களிற் காணப்படவில்லை. பின்னந்தவற்றில் மனித உலக்கும் “வரலாற்று நேரம்” காணப்படவில்லை. பின்னர் டானியல், ஜீவா போன்றவர்களாலேயே தமது முற்காலத்தைய சித்திரிப்புவழுவை (குறிப்பாகச் சிறுகாலத்தில்) பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

இந்த ஆழ்கியல் தேக்கத்துக்கும் விஸ்தரிப்பின் மையே காரணமாகும். முற்போக்கு வாதம் அவர்களை தர்க்கர்த்தியான வளர்ச்சிப்படிகளுக்கு இட்டுச் செல்லாமல், தொடங்கிய இடத்திலேயே வைத்திருந்தது.

முற்போக்கு வாதம் வரன் முறையான மார்க்ஸிய இலக்கிய நோக்கிற்கு இட்டுச் சென்றிருக்குமேல், அந்த வளர்ச்சிநிலையில் ஆக்கங்களின் ஆழ்கியற் பரிமாணங்களும் விரிவடைந்திருக்கும், மாறியிருக்கும்.

முற்போக்கு வாதத்தை தன்னுள் முடிந்த முடிபாகக் கொண்டமையினால், கருத்து நிலைவார்ச்சியின் மையும், ஆழ்கியல் தேக்கமும் எந்பட்டன.

இந்ததேக்க நிலையை ஊடற்றத்து வரலாற்றுப் பொருள்முதலாவதாகச் சாரத்தினையுடைய, இலக்கியப்பொருள்முதலாவதாகப் போக்கினையுடைய இந்தியமான மார்க்ஸிய இலக்கிய நோக்கினை, இன்றுள்ள வரலாற்றுச்சுழலில் எவ்வாறு வளர்த்தெடுத்துக் கொள்வது? இது சவால்கள் நிறைந்த ஒரு வினாவாகும்.

விரைவில் வெளிவருகிறது!

எழுத்து முற்போக்கு இலக்கியம் :

வரலாறும் சாதனைகளும்

இளங்கீர்ண் எழுதியது

எக்ஸ்

S 26, 3ம் மாடி,

சென்றல் சபர் மார்க்ட், கொழும்பு 11.

விலை ரூபா 75/-

நூல்வெளியீடு

நெருக்கடி

வாழ்வின் சகல துறைகளையும் போலவே இலக்கிய வளர்ச்சி குறிப்பாக நூல் வெளியீட்டுத்துறை இன்று கடும் நெருக்கடிக்கு முகம் கொடுக்கிறது:

1. கட்டுப்பாடற் வெளிப்புறப்போட்டி;
2. விலைவாசி ஏற்றம்;
3. அடக்கச் செலவு அதிகரிப்பு;
4. முடிவேயின் நிதி தொடரும் தேசிய அவஸ்கனும் அழிவுகளும்;
5. தீட்டுமிட்ட செயற்பாட்டின்மை;

ஆகிய இத்தியாதி நிலைமைகள் இந்த நெருக்கடிக்கான காரணிகளாக இருப்பதுடன் இந்த நெருக்கடியை மேலும் முர்த்தன்யப்படுத்து விண்றன.

இந்த நெருக்கடியின் முழுப்பரிமாணத்தை உணர்மீரும் வழிகளைக் காண இப்பிரச்சனையின் வரவாந்றை மனம்கொள்வது அவசியம்.

முயற்சிகள்

மண்வாசனை, எதார்த்த இலக்கியம், ஈழத்து மக்களின் வாழ்வையும் பிரச்சனைகளையும் கதாவஸ் துக்களாகக் கொண்ட தேசிய இலக்கியம் போன்ற நாம் முன்வைத்த இலக்கியக் கருது கோள்கள் ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியின் வழித் தடங்காகவும் அடிச்சருகளாகவும் ஸ்தாபிதம் கொண்டதைத் தொடர்ந்து ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியின் முன் தேவையாக இலவங்கை ஈழத்தாளர்களின் ஆக்கங்களுக்கு இந்த மன்னிலேயே நூல் வடிவம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற இயக்கம் தோற்றும் பெற்றது.

அதுவரை அங்கொன்று இங்கொன்று என உதிரி நிலையில் இருந்த நூல்வெளியீட்டு முயற்சிகளுக்கு ஒரு நிறுவக வடிவம் கொடுக்கவேண்டிய தவிர்க்கமுடியாத தேவை ஏற்பட்டது.

1. தனியார் வெளியீட்டு முயற்சிகள்;
 2. எழுத்தாளர்கள் தமது நூல்களைத் தாமே வெளியிடுவது;
 3. எழுத்தாளர் கூட்டுறவு வெளியீட்டு முயற்சிகள்;
 4. நிறுவனர்தியான வெளியீட்டு எத்தனிப்புகள்;
- என நூல் வெளியீடு பல வடிவங்களில் முகிழ ஆரம்பித்தது.

எனினும் இந்த முயற்சிகள் ஜனத்திலே மாணிக்கும் நிலையை எதிர்கொண்டன.

புதுமை இலக்கியம்

1. உறுதியான சந்தையின்மை;
2. திடமான விநியோக அமைப்பின்மை;
3. நிதி வசதியின்மை;
4. கடதாசித் தட்டுப்பாடும் விலையேற்றமும்;
5. அந்தியப் போட்டி;

ஆகியன நூல்வெளியீட்டுத் துறையை முனையிலேயே தின்னியெறிந்து மரிக்கசெய்யும்

பிற்காலத்தைம் தீர்வுக்கை

எதிர்மறைக் காரணிகள் இருந்தன.

கோரிக்கைகள்

இந்தப் பாதகமான அம்சங்களை இனம் கண்ட நாம் ஏனைய எழுத்தாளர்களுடனும் இலக்கிய ஆரவஸர்களுடனும் கேர்ந்து ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி அவசியப்படுத்திய பல கோரிக்கைகளை முன் வைத்தோம்.

1. மலிவு விலையில் கடுதாசி வழங்குதல்;
2. குறைந்த கட்டணத்தில் எழுத்தாளர்களின் நூல்களை அச்சிட்டு உதவும் சிறப்பு அச்சகம் அமைத்தல்;
3. கடன் வசதி வழங்கல்
4. நூல் வெளியீட்டில் முதலீடு செய்வோர்க்கு வரிச்சலுகை அளித்தல்.
5. ஒவ்வொரு தரமான நூலிலும் குறைந்தபட்சம் 500 பிரதிகளையாவது அரசு கொள்வனவு செய்து பாடசாலை நூலுக்களுக்கும், பொது நூலுக்களுக்கும் வழங்குதல்.
6. ஈழத்துத் தமிழ் நூல் வெளியீட்டுத்துறை உறுதியான அடித்தளத்தில் கட்டியெழுப்பப்படும் வரை தமிழக வர்த்தகப் போட்டியிலிருந்து அதைப் பாதுகாக்க தாமர்ந் சஞ்சிகைகளின்தும் நூலுக்களின்தும் இருக்குமதியில் ஓரளவு கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுவருதல்.

இந்தக் கோரிக்கைகளை முன்வைத்து இயக்கம் நடத்தினோம். சம்பந்தப்பட்ட அமைப்புகளிடம் நூது சென்றோம். நாங்கள் அங்கம் வகித்த அரசு சார்ந்த குழுக்களில் இக்கோரிக்கைகளைச் சமர்ப்பித்துப் போராட்டினோம். இந்த முயற்சியில் எமது அணிக்கு அப்பாலுள்ள தமிழ் எழுத்தாளர்களை அணித்திரட்டியதுடன், சிங்கள எழுத்தாளர்களின்தும் அவர்களது ஸ்தாபனங்களின்தும் ஒத்துழைப்பைப் பெற்றோம்.

இக்கோரிக்கைகளில் சில இவற்றின் வெவ்வேறு வடிவங்களில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன என்பது வாஸ்தவமாகும். கடன் வசதி, நூல்கொள்வனவு, தமிழகப் போட்டியிலிருந்து காப்பு போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். ஆனால் கடன் வசதி, நூல்கொள்வனவு வெளியீட்டுத்துறையின் விலையை குறிப்பிடலாம்.

வனவு போன்றன தமிழ் எழுத்தாளர்களைப் பொறுத்து இந்றைவரை “எட்டாக் கணி”களாகவே உள்ளன.

தந்தாகப்பு நடவடிக்கைகளும் பெறுபேறுகளும்

தமிழகத்திலிருந்து நல்ல தாமான நூல்களும் சஞ்சிகைகளும் வருவதற்கு இடமளிக்கும் அதேவேளையில், தமிழக வாசகர்களினதும் எழுத்துத் தமிழ் வாசகர்களினதும் இலக்கிய முசைனையைக் கொச்சைப்படுத்திவந்த தெள்ளக வர்த்தக சஞ்சிகைகளின் இருக்குமதி கட்டுப்படுத் தப்பட வேண்டும் என்று நாம் நடத்திய போராட்டம் ஒரு காலகட்டத்தில் வெற்றிமிட்டியது.

இதன் பெறுபேறாக :

1. இலங்கையில் புதகை வெளியீடு ஒரு தொழில் துறையாக வளர்ச்சியடைய ஆரம்பித்தது.
2. எழுத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் பலநாற்றக்கணக்கில் வெளிவரத்துவங்கின.
3. தனிப்பட்ட எழுத்தாளர்கள் உட்பட இலக்கிய அமைப்புகளும் எழுத்தாளர்களுடைய அமைப்புகளும் தனியார் நிறுவனங்களும் நூல்களை பாரிய தொகையில் வெளியிட முன்வந்தன. (வீரகேசரி நிறுவனம் மட்டும் என்பதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை வெளியீட்டு நூல் வெளியீட்டுத் துறையில் ஒரு சாதனையையே படைத்தது.
4. இலங்கைத் தமிழ் வாசகர்கள் எழுத்து இலக்கியப் படைப்புகளை வரவேற்றும் உள்ளியல் மாற்றம் எந்தப்பட்டன் மூலம் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அவசியமான ஆரோக்கியமான குழல் உருவா கியது. இது மிக மிக பிரதானமான பெறுபேறா கும்.

திறந்த பொருளாதாரமும்
பாதகமான விளைவுகளும்

பின்னர் அழற்படுத்தப்பட்ட திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் விளைவாக இருக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டன. மீண்டும் தமிழக வர்த்தக வெளியீடுகள் தங்குதடையினால் வந்து குவிந்தன. இந்தப் போட்டியின் விளைவாக :

1. எழுத்துத் தமிழ் புதகை வெளியீட்டு முயற்சிகள் தீர்மூலமாயின. (வீரகேசரி போன்ற பெறு நிறுவனமே தனது நூல் வெளியீட்டுப் பிரிவுக்குத் தலைமுழுக்குப் போட்டது);
2. ஒரு தொழில் துறையாக வளர்ந்தும் வஜுப் பட்டும் வந்த புதகை வெளியீட்டுத்துறை முற்றா கவே ஒழிந்துவிட்டது;
3. தற்காப்பு நடவடிக்கைக்கு முன் அங்கொன்று இயக்கொன்றாக இருந்த எழுத்தாளர் - இலக்கிய அமைப்புகளின் நூல்வெளியீட்டு எத்தனிப்புகளுக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது;
4. எழுத்துத் தமிழ் நூல்களுக்கு இருந்த உள்ளூர் சந்தை பறிபோய்ன்து;
5. இலக்கித்துறையில் மீண்டும் ஒருவழி அதிகம் தலைதாக்கியுள்ளது;

6. எழுத்துத் தமிழ் இலக்கியப்படைப்புகளை வரவேற்கும் முன்னைய ஆரோக்கியமான அபிவிருந்தி, மிகப் பெரிய அளவிலான உளவியல் பெறுபேறு இழக்கப்பட்டுள்ளது.

எதிர்மறை
அம்சங்கள்

இந்த மிகப்பாதகமான பாதிப்புகளுடன் எழுத்து தமிழ் நூல் வெளியீட்டுத்துறையை மற்றும் பல எதிர்மறைக் காரணிகளும் பாரதுராமாகப் பாதிப்புக் குள்ளாசியுள்ளன.

1. தமிழ் மானிலத்தில் நீடித்துவரும் யுத்த நிலைமையும் அது உற்பவிக்கும் அழவுகளும் அவலங்களும் உபாதைகளும்;
2. இதன் விளைவாக இலக்கியத்தில் மக்களின் கவனம் செலுத்தப்பட முடியாமையும், சந்தையின் கருக்கமும்;
3. கடதாரி விலை உயர்வதும் அச்சிடல் செலவு அதிகரிப்பதும் புதகை வெளியீட்டு முயற்சிகளை முந்றாகவே முடமாக்கியுள்ளது. (நால் அச்சிடல் செலவு கடந்த ஒரு பத்தாண்டுகளுக்குள் ஐந்து மட்சுவிற்கும் கூடுதலாக அதிகரித்துள்ளது. நாறு பக்கங்களைக் கொண்ட ஒரு நூலின் அச்சிடல் செலவு முப்பதாயிரத்தை தாண்டியுள்ளது. இத் தகைய ஒரு நூலின் விற்பனை விலை ஜபது சுபாயக்கும் கூடுதலாகியுள்ளது);
4. அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலைகள் விழம் போல் எநிவெறுவதும் புதகங்களின் அடக்கக் செலவு அதிகரிப்பும் மக்களின் வாங்கும் சக்தியை வெகுவாகப் பாதிக்கின்றன;
5. இதன் விளைவாக நூல்வெளியீடும் இதனால் இலக்கிய சிருநிதிப்பும் விழுக்காட்டைக் கண்டிருப்பதுடன் வாசிக்காத, வாசிப்பத் தாக்கியுந்தும் வாசிக்கும் வாய்ப்புக்கிடையாத ஒரு தலைமுறை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. வாஸ்தவத்தில் ஒரு கலாசாரா - ஆன்மீக பாலைவனம் தோன்றிக் கொண்டிருக்கிறது.

அவசர அவசியமான
ஆக்க நடவடிக்கைகள்

எழுத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அவசியமாகியிருந்த தற்காப்பு நடவடிக்கைகள் அகற்றப்பட்டதனால் ஏற்பட்டுள்ள பாதிப்புகளிலிருந்து இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தையும் தமிழ் நூல் வெளியீட்டுத் துறையையும் பாதுகாக்க அர்த்தமுள்ள, ஆக்க

பூர்வமான அவசர-அவசிய நடவடிக்கைகள் எடுப்பது அரசினதும் சம்பந்தப்பட்ட அனைவரின் தும் தவிர்க்கமுடியாத தாரமிகக் கடமையும் அரசியல் பொறுப்புமாகும். இதற்கு :

1. நூல் வெளியீட்டுக்கும் சஞ்சிகைகள் பிரசரிப்பதற்கும் மான்ய விலையில் கடதாரி வழங்கப்பட வேண்டும்;
2. நூல் வெளியீட்டுக்கு தனிப்பட்ட எழுத்தாளர்களுக்கும் இலக்கிய அமைப்புகளுக்கும் தனியார் நிறுவனங்களுக்கும் கடன் வசதிகள் செல்யுகொடுக்கப்பட வேண்டும்;
3. நூல் பிரசராத்துறையில் ஈடுபடும் எழுத்தாளர்

புதுமை இலக்கியம்

அமைப்புகள், தனியார் நிறுவனங்கள் சிறு: அச்சுக்கங்களை அமைக்க குறைந்த வட்டியுடன் கூடிய கடன் ஏற்பாடுகள் செய்துதரப்பட வேண்டும்:

4. நால்களை அச்சிட்டு வெளியிடவும் குறைந்த கட்டனத்தில் அச்சிட்டுக் கொடுக்கவும் கலாசார அமைச்சு சிறப்பு அச்சுக்கம் ஒன்றை நிறுவவேண்டும்;
5. அசர கலாசார, கல்வி, பொதுநிர்வாக அமைச்சுகள் எழுத்துத் தமிழ் நால்களில் குறைந்த பட்சம் 500 பிரதிக்கணையாவது வாங்கும் திட்டத்தை உறுதியான, கிரமமான அடிப்படையில் செயற்படுத்த வேண்டும்.
6. எல்லே உள்ள தேசிய நூலக சேவைகள் சபை, கல்வி நூலகச்சேவைப் பிரிவு போன்றவை நூல் வெளியிட்டுக்கு வழங்கிவரும் உதவிகளை தமிழ் நால் வெளியிட்டுக்கும் எவ்வித பாரபடசமுமின்றி வழங்கிட வேண்டும். இந்த அமைப்புகளில் போதிய தமிழ் பிரதிநிதித்துவம் இருப்பது உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். அது சாத்தியமில்லாதவிடத்து இத்த கைய அமைப்புகள் தமிழ் நூல் அபிவிருத்திக்காக பிரத்தியேகமாக உருவாக்கப்பட வேண்டும்;
7. இலக்கிய அமைப்புகள் இந்து கலாசார அமைச்சு ஆகியன நூல்க்கை ஒன்றினை அமைத்து வாசகர் வட்டம் மூலமும் மற்றும் வழிகளிலும் புத்தக விற்பனைக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.
8. நூல் வெளியிட்டில் எடுப்பும் வர்த்தக மற்றும் நிறுவனங்களுக்கு வரிவிலக்கு உட்பட மற்றும் சலுகைகளை வழங்க வேண்டும்.

சந்தை ஆய்வும் உருவாக்கக்மும்

நூல் வெளியிட்டு முயற்சியை மீண்டும் ஒரு தொழில் துறையாகக் கட்டியெழுப்பி இலக்கிய வளர்ச்சிக்கான உறுதியான அடித்தகைத்தை இட உள்நாட்டுச் சந்தை ஆய்வும், சந்தை உருவாக்கக்மும் அத்தியாவசியமான முன்தேவைகளாகும். இதற்காக

1. எத்தனை நால்களுக்கான, எத்தகைய நால்களுக்கான தேவை சமுதாயத்தில் இருக்கிறது என்பது பற்றிய ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்;
2. சமுதாயத்தின் பல்வேறு பகுதிகளின் இலக்கிய ரசனை, தேவை பற்றிய பகுப்பாய்வுகள் நடத்தப்பட வேண்டும்;
3. திடமான ஒரு சந்தை இல்லாத நிலையில் அத்தகைய சந்தையை உருவாக்க திட்டமிட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்;
4. இலக்கிய விழிப்பின் மூலம் சந்தையை உருவாக்கத்திற்கு இலக்கியப் போட்டிகளையும் இலக்கிய விழாக்களையும் நடத்துவதுடன், பள்ளிகள் தோறும் மாணவர் இலக்கிய முயற்சிகளையும் ஏற்பாடு செய்வதுடன், வெகுஜன ஊடகங்களையும் முனைப்பாகப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

விற்பனையும் விநியோகமும்

புத்தக வெளியீடு விரிவான விற்பனை, விநியோக ஏற்பாடுகளைக் கோரிந்திருக்கிறது. இதற்கு :

1. நாட்டிலுள்ள புத்தக விற்பனை நிலையங்கள் காத்துத் தமிழ் நால்களை விற்பனை செய்வதற்கு முழுமொக்கைப் பயன்படுத்தப்படவேண்டும். இது பற்றி ஆராய புத்தக நிலைய பிரதிநிதிகளின் கூட்டம் ஒன்றை இந்து கலாசார ராஜாங்க அமைச்சர் எழுத்தாளர் - இலக்கிய அமைப்புகளின் ஒத்துழைப்புடன் கூட்டலாம்.

2. இலங்கை எழுத்தாளர்களின் நூல் விற்பனை நிலையங்களை ஏனைய கல்விச் சாலைகளிலும் மற்றும் பொது இடங்களிலும் ஆரம்பிக்கலாம்;

3. புத்தகக் கடைகள் தோறும் எழுத்துத் தமிழ் நால்கள் விற்பனைக்கான தனிப்பிரிவு அமைக்கப்படவேண்டும்;

4. பாடசாலைகள், ஜனசமூக நிலையங்கள், பெரிய-சிறிய நால்கங்கள் ஆகியனவற்றுடன் நோட்டியாகத் தொடர்புகொண்டு எழுத்து நால்களை இந்த அமைப்புகள் வாங்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும்;

5. எழுத்தாளர் அமைப்புகள், இலக்கிய வட்டங்கள், இலக்கிய ஆரவலர்கள் எழுத்து நால்களின் பிரசாரத்திற்கும் விற்பனைக்கும் பயன்படுத்தப்படவேண்டும்.

6. நாடு தழுவிய நீதியில் நூல் விநியோகத்திற்கான பொதுத்துறை, கூட்டுறவுத்துறை, தனியார்துறை நிறுவனங்கள் அமைக்கப்படவும், எல்லே உள்ள சந்தைப்படுத்தும் நிறுவனங்கள் இதற்காகப் பயன்படுத்தப்படவும் வேண்டும்.

ஏற்றுமதி வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தல்

தமிழ் மக்கள், குறிப்பாக எழுத்துத் தமிழ் மக்கள் உலக வியாபிதமாக பரந்து வாழ்கிறார்கள். தமிழ்ச் சாதி ஒரு சர்வதேச சமுதாயமாக மாறியுள்ள புதிய சூழ்நிலை நூல் விற்பனைக்கு முழுமொக்கப் பயன்படுத்தப்படவேண்டும்.

இதற்கு :

1. தமிழகத்திலிந்து ஆண்டுக்கு பல ஸ்ட்சங்கள் பெறுமதியுள்ள நால்கள் இலங்கைக்கு இருக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. இது இன்றுவரை ஒர்றை வழிப் பாதையாகவே இருக்கிறது. இந்த நிலை மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். எழுத்து நால்களின் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை கிரமமாக வாங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய தமிழக அரசு கேட்டுக்கொள்ளப்பட வேண்டும்;

2. இந்தியாவில் நடைமுறையிலுள்ள சட்டங்களின் நிமித்தம் இது சாத்தியமில்லை என்றால் எழுத்துத்தமிழ் நால்களை இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் ஏக்காலத்தில் வெளியிட ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுவதுடன், தமிழகத்தில் வெளியிடப்படும் எழுத்து நால்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை தமிழக அரசு நால்கங்களுக்கான அதன் கொள்வனவுத் திட்டத்தின் கீழ் வாங்க ஒழுங்குகள் செய்யப்படவேண்டும்;

3. எழுத்துத் தமிழ் மக்கள் கணிசமானவில் வாழும் நாடுகளுக்கும் நகரங்களுக்கும் இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் நால்களை வர்த்தக அடிப்படையில் ஏற்றுமதி செய்வதற்கான திட்டமிட்ட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவது அவசியம். இந்த

விறந்து சந்தை வாய்ப்புகள் ஆராயப்படுவதுடன், அந்தந்த நாடுகளில் இயங்கும் இலக்கிய

அமைப்புகளுடனும் வர்த்தக நிறுவனங்களுடனும் தொடர்பு கொண்டு ஏற்றுமதிக்கான ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டுவேண்டும். இத்துறையில் எவ்வே மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிகள் விரிவுப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

4. இந்த ஏற்றுமதி முயற்சிகளுக்கு அரசு அமைப்புகள், கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள், தனியார் நிறுவனங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டாம்.

பஞ்சம் வழங்கும்

நூல் வெளியிட்டில் இலக்கியப் படைப்புகளுக்கு உரிய முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படும் அதே வேளையில் எழுத்துகள், அறிவின் எண்ணதுறைகளிலும் கவனம் செலுத்தப்படுவது அவசியம் :
 1. வினாக்களம், 2. தொழில்நுட்பம், 3. பொருளியல், 4. வரலாறு, 5. இயந்தகவாளம், 6. உள்ளியல், 7. ஒழுக்கவியல், 8. தொல்பொருள் ஆய்வு, 9. குழியல், 10. தத்துவங்களம் 11. நாட்டாரியல், 12. சிறுவர் இலக்கியம் ஆகிய பல்வேறுதுறைகளில் நூல்கள் எழுதப்படவும் பிரசுரிக்கப்படவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

எழுத்துச்சுவடி
வங்கி

இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும், எழுத்தாளர்களுக்கும் உதவும் வகையில் எழுத்துச்சுவடி வங்கி ஒன்று அமைக்கப்படுவது உத்திமானத்தாகும்.

1. இந்த வங்கி இலக்கியப் படைப்புகள் உட்பட பல்வேறுதுறை நூல்களின் எழுத்துத் சுவடிகளைப் பெற்று சேகரித்து சேகாரம் செய்து வைக்கலாம்;
 2. எழுத்தாளர்களின் நூல்வெளியிடப்பட்டு அவற்றுக்கான நோயாலிடம் வழங்கப்படுவதற்கு முன்னர் முந்பண்மாக ஒரு தொகை பணத்தை எழுத துய்பிரதிகளைப் பெற வழங்கலாம். இது பணமுடையின் எழுத்தாளர்களுக்கு பேருதவியாக இருக்கும் என்பதுடன், நூல்களை ஆக்க அவர்களுக்கு உந்துத்தலை அளிக்கும்;
 3. பல்வேறு துறைகளில் நூல்களை எழுதிப் பெறுவதற்கு இந்த வங்கி பல்வேறு துறை நிதினார்களை அணுகலாம்;
 4. வெளியிட்டு நிறுவனங்கள் தாம் பிரசுரிக்க விரும்பும் எழுத்துப் பிரதிகளை இந்த எழுத்துச்சுவடி வங்கியிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

நிதியம்

புத்தக வெளியிட்டுத்துறையில் எடுப்பும் ஸ்தாபனங்கள் தொழில் நிதியாக வழுவுள்ள அமைப்புகளாக மாறுவதை இவற்றிற்கு நிதி உதவி வழங்க அரசு, அமைச்சக்கள், இலக்கியப் புரவலர்கள் முன்வரவேண்டும். இதற்கான எற்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டும். இதில் சர்வதேச உதவியும் ஒழுங்கு செய்யப்படலாம்.

ஆலோசனைக் கூட்டமுறை குழுவும்

எழுத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும், நூல்வெளியிட்டு அபிவிருத்திக்குமாக மேற்கொல்லப்பட்ட ஆலோசனைகளையும் மற்றும் ஆலோசனைகளை எடுக்கவும், இவ்வாறு எடுக்கப்படும் முடிவுகளை கராராகச் செயற்படுத்தவும் எழுத்தாளர்களின்தும் இலக்கிய அமைப்புகளின்தும் பிரதிநிதிகளின்தும், இலக்கிய ஆர்வவர்களின்தும் ஆலோசனைக் கூட்டம் இன்றை நடத்துவதுடன், இத்துறையில் திட்டமிட்டு செயற்பட ஒரு விரிவான பிரதிநிதித்துவமுள்ள அதிகாரமுடைய குழுவையும் அமைக்கலாம்.

இச் செயற்பாடுகள் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் நூல் வெளியிட்டுத்துறையின் அபிவிருத்திக்கும் புதிய வாய்ப்புகளையும் மெய்யான சாந்தியப்பாடுகளையும் உருவாக்கி அளிக்கும் என்று நம்புகிறோம்.

1991 ஜூவரி 17ம்திக்கு கொள்ளுபிட்டி ஹரோ இன்டர்நஷனல் கல்லூரியில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கை.

புதிய நூல்கள்

போசிரியர் கைலாசபதி :
 "நினைவுகளும் கருத்துகளும்"
 - சுபர் இளங்கீர்ண

தேசிய இலக்கியமும்
 மரபுப் போராட்டமும்
 - சுபர் இளங்கீர்ண

எழுத்து இலக்கியம்
 பல்துறை நோக்கு
 - என். சோமகாந்தன்

தமிழும் அயலும்
 - போசிரியர் சி. சிவசேகரம்

மலையக வாய்மொழி
 இலக்கியம்
 - சாரல் நடன்

கலை இலக்கியக்
 கோட்பாடுகள்
 - கலாநிதி சபாஜெயராஜா

ஸ்ரோக் திசையின் ஒதிர்வகுடங்களை திசைஞ்சு வகுப்பு நீளத்துவேசம்

அன்றைய ஜேர்மனி இன்றில்லை எல்லாத்திசைகளிலிருந்தும் புகுந்துள்ளனர் நம் தேசத்தில் வேறின்த்தவர் விழித்தெழு ஜேர்மானியனே ! நாம் கத்துவோம் ! - எப்போதும் குரல் கொடுப்போம் !! வெளியேறு அந்தியனேயென்று

இந்த வார்த்தைகள் ரோக் திசையின் அதிர்வகுடங்கள் அந்தக் கம்பீர்மான உச்சஸ்தானியில் செனிப்பறைகளை அடையும்போது. அந்தச் செவிகளுக்குரிய மனிதனின் நாடி நாம் பெஸ்லாம் முறுக்கேறி முடுக்கியிடப்படுவதில் ஆச்சரியம் இல்லை.

1984 இல் கொமாண்டோ பேர்னா (COMMANDO - PERNOD) என்ற ரோக் திசைக்குழு மேலேயுள்ள வரிகளை இசையாக்கி காற்றில் கலக்கிவிட்டது. ஜேர்மனியில் இன்றுள்ள பல்வேறு வகைப்பட்ட 50 ரோக் திசைக்குழுக்களில் ஒன்றுதான் இருக்கும்.

ஸ்டார் கிராஃப்ற் (STORKRAFT) அபாயக் கரம் என்ற இசைக்குழு நாங்கள் ஒரு சக்தி இந்த எம் சக்தி ஜேர்மனியைத் துப்பவு செய்யப்போகின்றது என்ற பொருள் பதித்த பாடலை வெளிக்கொண்டு வந்துள்ளது.

வோல்க்ஸ் ஸோர்ஸ் (VOLKSZORN) கொதிப் புறும் மக்களின் சீற்றும் என்ற இசைக்குழு

அந்தியன் சிறையிடு அல்லது எங்கேயேனும் ஒரு பகுதியில் ஓரம்கட்டிவிடு என முடியாது இவர்களை பாலைவனத்தில் வீசிவிட ஆக, கடைசியாக இவர்களை வந்த இடங்களுக்கே திருப்பி அனுப்பிவிடு

என்ற வரிகளுடனான மிகத்தீவிரமான பாடல்களை வெளிக்கொண்டு வந்துள்ளார்கள்.

அடுத்து “கனாக்கன்” (KANAKEN) என்ற பாட்டைப்பாடியுள்ள இசைக்குழுவான “என்ட்சிக்” (ENDSIG) இறுதியிடிவு ஆனது வெளிநாட்டவர் பிரச்சனைக்கு, என்ன செய்வது? என்பது தொடர்பாக தமது கருத்தாக இந்தத் துருக்கியரை தனியாக வதை-அறிவு முகாம்களில் முடக்கியிடலாம் என்று வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

புதுமை இவக்கியம்

“பூன்டுண்ணும் இவர்கள் நம்நாட்டினுள் வந்தார்கள் இவர்கள் தொட்டதெல்லாம் நாசமாயிற்று இவர்களைத் தலையெடுக்காமல் அடி தாக்கு.. அழி... வீசி சிறைகளுக்குள் வதை அறிவு முகாம்களில் முடக்கு!”

1970 களில் தொடங்கிய “மஹித்த மண்டையர்கள்” (SKIN HEADS) என்ற இந்த அறிகுறி

தனித்துவமாக சமார் 6000 அபிமானிகளைக் கொண்டதாக மேற்கு ஜேர்மனியில் கருக்கட்டியது.) இவர்களுடைய இந்தக்குறைநோய் பரவுவதற்கான ஆரம்ப ஊற்று இங்கிலாந்திலிருந்தே கிடைத்துள்ளது. இங்கிலாந்தில் “குருவித்தலையர்”

(PUNKS) எனப்படும் இவர்கள் தலைமுடிநீளமானதாகவும், அழக்கானதாகவும் உடைகளில் இராணுவப் பச்சை நிற அங்கியும், இராணுவச் சப்பாத்துமாக தனித்துவமாக அடையாளம் காட்டினர். இவ்வகை ஆடை அணிகளங்களுடனேயே தத்தமது நாளாந்தக் கருமங்களை ஆற்றினர். இவர்களின் முக்கிய பொழுதுபோக்காக பாடல்கள் பாடுவதென்றிருந்தது. ஏதிர்காலம் சூன்யமாகவே இந்த வரிய தொழிலாளிகளின் சந்ததியினரான இவர்களது நிலைமை காட்டியிருந்தது. வெறும் சந்திப்புமயமாக இணையத் தொடங்கிய இவர்கள் மத்தியில், ஆங்கிலத் தேசிய இனவாத சிந்தனையின் பாலான ஈரப்பு 70 களின் கடைசியில் வெளிப்பட்ட தொடங்கியது.

SCREW DRIVER - திருகானி செலுத்தி, NO REMORSE இருக்கமற்றது என்ற இரு குறிப்பிடக் கூடிய குழுக்கள் பாசிச் சிந்தனைக்கருவுவத்தை உள்ளடக்கி ஒரு அமைப்பாக உருவெடுத்தார்கள். BLOOD & HONOUR இருத்தமும் கொரவழும் - என்ற இப்பாசிச் அமைப்புடைய இசைக்குழு 1985 இல் ஆரம்பமாகியது. இதன் இந்த இசையை 01 என அழைத்தது. சண்டையை கூபகழுட்டும் ஒவிகளையும், வெறியூட்டும் அடித்தி உணர்வு கணையும் இந்த இசையூடாக வெளிப்படுத்தலே பிரதான பணியாக இருந்தது. ஆபிரிக்க கறுப்பு ஜமீக்கர் (JAMAIQUE) களின் SKA மேற்படி இசைக்குழுவின் ஒசை வடிவங்களுக்கு வழி கோவியது.

(1) SKIN HEADS “மஹித்த மண்டையர்கள்” என்று மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றது.

(2) PUNKS “குருவித்தலையர் / கோழிச்சாயக காரர்” என அழைப்பிலும் உள்ளது.

இவ்வகை இசை வெளிப்பாடுகளில் முதன்மை வகித்து என்ற குழுவாகும். இதில் SCREW DRIVER முன்னணியில் Ian stuart என்ற பாடகரின் வரிகள், "ஏங்கள் போர்ட்டம் வெள்ளை இந்தவருக்கானது" என அமைந்திருந்தது. இவர்கள் கொதித்து விளர்ந்தெழுந்தது. "உலகளாவிய யூத சியோனிசத்திற்கு எதிராக" என்ற இப்போக்கானது ஒரு கட்டத்தில் ஜேர்மனுள் சென்றதெந்தது.

மிக்க விரைவாக ஒரே சிந்தனையுடையவர்களான RADIKAHAL, NOIE WERTE - புதிய பெறுமானம். STORKRAFT - அபாயகரம், VOLKSZORN - கொதிப்பறும் மக்களின் சீர்றும் என்ற இசைக் குழுவினருள் பரவியது. இக்குழுவினருக்கும் புதிய நாளியக் குழுவினருக்கும் தொடர்புள்ளதாக எதும் நிருகிக்கப்படவில்லை. இருந்தும் தங்களுடைய பங்களிப்பாக, தாம் ஈடுபாடுகாட்டும் தக்குவத்தை உணர்க்கியூட்டும் பாடல்களாக வெளிப்படுத்துகின்றனர்.

சமுதாய வறுமைக் கோட்டுக்கு கீழே வாழும் குடும்பங்களின் சந்ததியினரே இத்தகைய குழுக்களுள் நுழைகின்றனர். இந்த "மஹிந்த மன்னையர்களின் தாழ்வுக் கிக்கல்கள் மற்றும் ஒதுக்கப்பட்ட உணர்வுகள் இவர்களை ஆண்மையற்றவர்களாக சமுதாயமட்டத்தில் காட்டியிருந்தது. இதனால் வெறுப்புற் றியர்கள் உடலியல் நியாக பஸ்மெபாருந்திய பயிற்சி பெற்றவர்களாக தமிழப் புருஷங்களித்த சமூகத்தவர் மத்தியில் மீண்டும் நிலைகொள்ள விழுகின்றனர். இவர்களின் பாடல்களுடன் வெளிப்பாடுகள் சுதாஸ்களின் இத்தகைய போக்கை அதித்திரி வலதுசாரி அரசியல்வாதிகள் தமது அரசியல் நோக்கிறதுப் பயன்படுத்துகின்றனர். இந்த அதித்திரி வலதுசாரி அரசியல்வாதிகள் உறவினால் இவர்கள் கெளரவப் புளங்காகிதங்களுக்குள்ளாகி விடுகின்றனர். திரிரவலதுசாரிகளின் அரசியல் தேந்தெட்கோப்புகளைத் தாங்கும் ஸோசர்களாகி விடுகின்றனர். அதாவது கட்சியின் எடுப்பி வேலைக்காரர்களாகி விடுகின்றனர்.

இது மட்டுமல்லது COTZ BROKEN - வாந்தி எடு என்ற குழு COLOGNE என்ற இடத்தில் உருவாகியது. இது இதுசாரி அமைப்புகளின் வேலைகளை மட்டமத்திட கண்டித்து பாடல்களாக வெளிப்படுத்தியது. இதற்கு இவர்களை அரசியல் நோக்குக்காப் பின்னிட்டு ஆட்டிப்படைத்த திரிரவலதுசாரி அரசியல்வாதிகளே காரணமாகின்றனர். PARTI NATIONAL - DEMOCRATIQUE என்ற N.P.D. கட்சி தமது திட்ட நடவடிக்கைகளை வெளிப்படுத்த இவர்களை ஆதுகுழாக்கிய தென்பது பட்டவர்த்தனமான செய்தி.

1984 ம் ஆண்டளவில் BOHSE ONKELZ - பயங்கரமான மாமா என்ற இசைக்குழுவைக் கண்டு பிராங்போர்ட் நகாமே வெட்கித்தலைக்குனிந்தது. காரணம் "துருக்கியரே வெளியேறு" என பாடல்களை வெளிப்படுத்தியது இக் குழு. எது

எப்படியாகினும் இவ்வகையான இசைக்குழுக்க ஈக்கும் அரசியல் கட்சிகளுக்குமிடையில் நோட்டியான தொடர்புகளினிருந்ததாகச் சொல்ல முடியாது. ஆனாலும் இவர்களுக்குள்ளே பாசிசுச் சிந்தனையும், வெளிநாட்டவரை வெளியேற்றும் என்னமும் ஒத்த கருத்தாக பாஸ்பாம் கானப் பட்டிருந்தது.

1985ம் ஆண்டளவில் எம்போக்கில் RAMAZAN AVCI என்ற துருக்கியர் "மஹிந்த மன்னையர்களால்" கொல்லப்பட்டார்.

1981 ம் ஆண்டளவில் HUNXE என்ற இடத்தில் வெபாானைச் சேர்ந்த இரண்டு பெண்கள் பெற்றோல் எறிகுண்டு வீச்கக்குள்ளாகி எரிகாயங்களுடன் உயிர்தப்பினர். இத்தாக்குத் தூக்குக் காரணம் மஹிந்த மன்னையர்கள் குழுவைச் சேர்ந்த 3 அங்கத்தவர்களே. ஜேர்மன் ஒன்றி என்றத் துறைமாம் ஆண்டு கொண்டாட்டத்தின் செய்கைகளில் ஒன்றாகவே இவ்விடம் செய்தனர். "வெளிநாட்டவரை பூண்டோடு அகற்றல்" என்ற எண்ணப்பாடே இவர்களிடம் காணப்பட்டது. இந்தச் செயலுக்கான காரணமாக இவர்கள் நீதிபதி முன் போதையுடன் ரொக் இசை கேட்டோம். அவ்விடை எம்மை இப்படியாகச் செய்யத்தூண்டியது என்றனர். அவர்கள் கேட்ட பாடல்வரி ரின்வருமாறு:

"நான் ஒரு குண்டு வீச்சு விமானி என்னால் என்ன செய்யமுடியும்? என்னால் இருப்புகளை விடைக்க முடியும்"

இந்தப் பாடல்களைக் காற்றில் கவநதவர்கள் (BOSHE ONKELL) என்ற இசைக்குழு.

சிலமாதங்களுக்கு முன் பிராங்போர்டில் வெளியிடப் பட்ட SACRIFICE அரப்பணிப்பிற்கான வேதனைகள் என்ற பாடல் 2 லட்சத்து 5.0 ஆயிரம் கசெட்டுக்களாக விற்பனையானது மட்டுமல்ல, பிராங்போர்ட் இசையணித்தெரிவு நிகழ்ச்சியில் விவரத்தையும் பெற்று பிரபஸ்யமாகியிருந்தது.

1984ம் ஆண்டிலிருந்து பிரபஸ்யமாகி செயல்பட்டு வரும் (FACHO - BAND) என்ற இசைக்குழுவின் முதலாவது இசைப்பாடல்களின் தொகுப்பான மனித அபிமானிகள் வெளிக்கொண்டு வந்துள்ள பாடுகள் வெறுமென கிளுகிளுப்பினை மட்டும் ஊட்டிவில்லை. மனித அவையங்களைத் துண்டு துண்டுகளாக்கி உணர்க்கியூட்டின.

அதில் ஒரு பாடல்வரி இப்படி:

"நான் சின்னஞ்சிறு பிள்ளைகளை விரும்புகிறேன் துண்டங்களாக. இவை புதமாகவும், சுவையாகவும், இதமாகவும் . . ."

1982ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் கல்வி அமைச்சர் இப்பாடலைத் தடைசெய்யும்படி உத்தரவு பிறப்பித்தார். இந்த ஆண்டுவேயே BOHSE ONKELZ குழுவினரும் இசை நிகழ்ச்சிகள் செய்யத் தடை விதிக்கப்பட்டது.

அப்படியிருந்தும் BOHSE ONKELZ குருவினர் தமிழை தனித்துவம்காட்டி அதிலீரோ வலதுசாரி அரசியல் கட்சியிலிருந்து விலகித் தாராம் செல்வதாகக் கோடிகாட்டினர். இதனால் இவ்வகை அரசியல்வாதிகளால் “பன்றி இடதுசாரியனர்” (COCHONS DE GAUCHE) எனக்கிண்டவாக இமசூப்படுத்தப்பட்டிருந்தும், இவர்களின் நாசிகளாகவே கருதப்பட்டனர். இவர்களின் கசெட் விற்பனையைப் பார்க்கும்போதும், இவர்களது பிரபஸ்யத்தைப் பார்க்கும்போதும், இவர்கள் ஒரு தந்திரத்தன்மையுடனேயே செயல்படுவதைக் காண முடிவதாக ஜேர்மன் அரசு கணிக்கின்றது.

1989 ம் ஆண்டுகளின் முன்பே மேற்கு ஜேர்மனியில் நாளிச ரொக் இசைப்பாட்டுக் குழுக்கள் உறுதியாகச் செயல்பட்டு வந்தன என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை. பெர்லின் சுவர் தகர்ந்த நிகழ்வானது மேற்கிழுள்ள ரொக் இசைப்பாட்டாளர்களுக்கு அதிகமான புத்துமிர்ப்பைப் பொடுத்தது. REQUINS BRUTAUX, EDWINE, BOMBA RDIERS போன்ற குழுக்கள் கிழக்கிலேயே முழுமையாகச் செயல்பட்ட தொடர்களை இக்குழுக்களின் தலைவர்கள் அல்லது நிர்வாகிகள் மேற்கு ஜேர்மனிக்காராகவே காணப்பட்டார்கள். இந்தப் புதிய ரொக் இசைக் குழுக்கள் “நவீன நாளிசத் தீவிரவாதிகள்” போன்ற செயல்பட்டனர். சிறுபான்மையாகக் காணப்பட்ட இக்குழுக்களின் திமர் செயல்பாட்டு உந்துதல் தாக்கத்தால் 1989 களில் பெர்லினில் மட்டும் ரொக்கிசைத் தட்டு விரியோகித்தில் 50% விற்பனை அதிகரிப்பைப் பெற்றன. இது இவர்களின் செல்வாக்கு அதிகரிப்பைப் பற்றாற் போதுமான தொன்று.

கிழக்கு ஜேர்மனி சோசலிச அரசுநிர்வாகம் உடைந்துபோன இவ்வேளையில், இதுவரையிலும் நுழைய முடியாதவாறு ரொக் இசைப்பாட்டாளர்களுக்கு இறுக்கமாக மூடிய கெடுபிடிகளைக் கொண்டிருந்த தன்மையில் இருந்து நெகிழ்ச்சி உண்டாகி, புதிய சமரசங்களுக்கு வந்தது. இந்த புதிய விட்டுக் கொடுப்ப விளையாட்டு அரங்கங்களில் ரொக் இசையின் துள்ளல் பாவ வழி

சமைத்தது.

மேற்குடன் கைகோர்த்த கிழக்கின் சோசலிச நிர்வாகம் காட்டிய வெற்றுத்தனமை, இங்குள்ள இளைஞர்களின் மனோபாவத்தில் திகுத்திலை தெரியாத மனப்பிராந்தியை ஏற்படுத்தியது. முன்னைய காலங்களில் நடைமுறையிலிருந்த ஸ்ராவினில் சோசலிச நிர்வாகத்திற்குக் கட்டுப்பட்டிருந்த தத்தமது பெற்றோரை இவர்கள் கேவலமாகக் குதிதியவாறு வழி தெரியாத புதிய வீதியில் இறங்கி ஒடத் தலைப்பட்டனர். திமிரன கிழக்கின் அரசியல் நிர்வாகம் ஜனநாயகத்தின் பாதுகாவலர்களாகச் செயல்படுவோம் என்று விடுதல் அறாகவை இவர்களின் சிந்தனையில் பலத்திசனத்தை ஏற்படுத்தியது.

இது மட்டுமல்லாது, மேற்கு ஜேர்மனிக்காரர் கிழக்கு ஜேர்மனிக்காரரை இரண்டாந்தரப் பிராஜைகள் போலவே நடாத்தும் போக்குவரது. இங்குள்ள இளைஞர்களுக்கு பெரும் பாதிப்பினைக் கொடுத்தது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தலைவரித்தாடும் தற்போதையை இப்புதிய ஒழுல் இந்த இளைஞர்களின் மீது பெரும் குழமையை ஏற்றியுள்ளது. இவ்வகையான தாக்கங்களின் தூண்டுதல்கள், இந்நாடுகளின் இளைஞரின் மீதான கோபங்களாகவும், அரசு நிர்வாக மோசம் மீதான கோபங்களாகவும் வெளிவராதவாறு தடுக்க மிகவும் நாக்காக எல்லாவற்றுக்கும் காரணம் வெளி நாட்டவரே என்று திசைதிருப்பிய செய்கதொன் இன்றைய பலசம்பவம் பதிவுகளுக்கான காரணமாக உங்குணர் முடிகின்றது.

ஆலை 91 இல் பெர்லினில் வெளிவந்த பத்திரிகையின் புளிசிப்பாத் தகவல் பின்வரும் செய்தியைத் தருகின்றது. கிழக்கு ஜேர்மனியில் வாழும் 49% மாண இளைஞர்கள் வெளிநாட்டவர் மீதான வெறுப்பினைக் கொண்டுள்ளனர். இது மிகுதியான ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கின்றது. எனினில் கிழக்கு ஜேர்மனியில் வெறும் 1.2% அளவில் மட்டுமே வெளிநாட்டவர் வாழ்கின்றனர்.

நன்றி : “ மென்னம் ”

இரு நாவல் இந்திய நாவலாக இருக்க வேண்டுமானால் அதன் உள்ளடக்கமும் இந்தியத்தனமை கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். அப்படி அமையும் போது அந்த நாவல் தனக்குரிய வழவுத்தைத் தானே அமைத்துக் கொண்டுவிடும். அப்படி ஒரு நாவல் அமைத்துத்தருவதற்கு முக்கியமாக ஒன்று தேவைப்படுகிறது. அதாவது “இந்திய வாழ்வியல்” என்பது உங்கள் ரத்தத்தோடு ரத்தமாகக் கலந்து போயிருக்க வேண்டும். இந்திய வாழ்வியல் என்பது உங்களுக்கு மிகவும் அதூப்படியாமிருக்க வேண்டும். இலக்கிய ஆக்கம் என்பது வேற்றான்றுமில்லை; வாழ்க்கை “மற்படியும் படைக்கப்படுகிறது” அவ்வளவுதான். அவ்வாறு படைக்கப்படும் போது அது தனக்குரிய வடிவத்தை அமைத்துக் கொண்டுவிடும். நூற்றில்லிம்பது ஆண்டுகால கேரள மக்களின் வாழ்க்கையையும் மனிதக்கதைகள் மூலம் எடுத்துக்காட்ட வேண்டும் என்பது எனது விருப்பம். இந்த எனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்வதில் மேலைநாட்டு எழுத்தாளர்யாரும் எனது துணைநிற்கவில்லை. எனது கடந்தகால நினைவுகள்தான் துணைநிற்கின்றன.

- தகழி -

+ போக்டர். நந்தி

1988ம் ஆண்டு தமது அறுபதை நிறைவு செய்து மன்னி விழாக்கள்ட மருத்துவ பேராசிரியரும் நாடு போற்றும் பேராற்றுல் வாய்ந்த இலக்கியப் படைப்பாளியுமான டாக்டர் நந்தி அவர்கள் தமது வைத்தியத்துறை சார்ந்த வெளிநாட்டுப் பயணங்களை முடித்து நாடு திரும்பிய போது கொழுமில் "புதுமை இலக்கியம்" சஞ்சிகைக்காக நேர்காணும் வாய்ப்புக்கிட்டியது.

1955ம் ஆண்டு கொழுமூடு வைத்தியக் கவலூரியில் எம்.பி.பி.எஸ். பட்டமும் 1968ம் ஆண்டு வண்டன் பல்கலைக்கழக டி.பி.எஸ். பட்டமும் 1971ம் ஆண்டு பி.எஸ்.டி. பட்டமும் பெற்ற நந்தி 1947ம் ஆண்டிலேயே தமது முதலாவது சிறுகதை "சஞ்சிலமும் சந்தோஷமும்" (வீரகேசரி) மூலம் இலக்கிய உலகில் பிரவேசித்தார்.

"நந்தி" இது ராஜாஜி அவர்கள் அருளிய புனைபெயர். இயற்பெயர் செ சிவகுரானசுநதாரம்.

1955ல் குருநாகல் பொது வைத்தியசாலையில் தமது சேவையை ஆரம்பித்து. 1956 காலப்பகுதியில் ஹாரிப்பிட்டியா சிராம வைத்தியசாலையில் வைத்திய அதிகாரியாகவும். 1958ல் வேடி ரிட்ஜ்லே குழந்தைகள் வைத்தியசாலையில் நவுஸ் ஓபிசராகவும். 1958, 1959, 1960 காலப்பகுதிகளில் நாவலப்பிட்டியில் கொதார வைத்திய அதிகாரியாகவும் சேவையாற்றி யாப்ப்பாண்திரிகு சட்ட வைத்திய அதிகாரியாக மாற்றும் பெற்றுச் சென்றார். (63-65)

மூன்று வருடங்களுக்குப் பின் மீண்டும் பேராதனை பல்கலைக் கழகத்தில் விரிவுராயாகக் கடமையாற்ற மலையகம் வந்து சேந்தார். (65-67)

டாக்டர் நந்திக்கு யிகவும் பிடித்தமான இடம் நாவலப்பிட்டியாகும். நாவலப்பிட்டியில் சேவையாற்றியபோதே "மலைகொழுந்து" நாவல் டருவாகி யது. (1964ம் ஆண்டு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றது.)

இவ்வாறாக டாக்டர் நந்தி நாடளாவிய நீதியில் பரந்த சேவையாற்றியுள்ளார். அவர் எங்கு சென்றாலும் அவரது இலக்கிய முயற்சிகள் திடைப்பட்டில்லை. அத்துடன் ஆங்காங்கே இலக்கியத்தறையில் எடுப்பும் இளையதலை முறையினருக்கு உருதுண்ணாக இருந்துள்ளார். அவருக்குப் பிடித்தமான எழுத்தாளர்கள் பிடிக்காத எழுத்தாளர்கள் என்ற இவ்வை. பேள பிடிக்கும் அனைவரையுமே அவர் நேசிப்பவர். நவல்

படைப்புகளை அவர் பாராட்டத் தவறுவதில்லை.

டாக்டர் நந்தி அவர்கள் நாவலப்பிட்டியில் கொதார வைத்திய அதிகாரியாகக் கடமையாற்றியபோதே அவரை முதன் முதலில் சந்தித்தேன். 1960ம் ஆண்டில் எனது சிறுகதை ஒன்றை வாசித்து பாராட்டியதைத் தொடர்ந்து நந்தி அவர்களின் வழிகாட்டல் கிடைத்தது. மலையக எழுத தாளர்களான சார்ஸ்நாடன், சந்தனப்பிச்சை, மாவி போன்ற பல இளைஞர்களின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உழிட்டு, உதவேகப்படுத்தி இவர்களது இலக்கியப் பாதையைச் செப்பனிடவர் "மலைகொழுந்து" நந்தி அவர்களே.

1970க்குப் பின் சிரேஷ்ட விரிவுராயாளராகவும். 1984ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1988 வரை வைத்திய பீடாதிபதியாகவும் பதவி உயர்வுகள் பெற்ற பல அரிய பணிகள் பரிந்துள்ளார். எமது நாட்டின் தலைசிறந்த ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளிகளுள் ஒருவரான நந்தி அவர்கள் வைத்தியத்துறை வல்லுநராகவும், பீடாதிபதியாகவும், விரிவுராயாளராகவும் இருந்து இலக்கியம், மருத்துவம் ஆகிய இரு துறைகளுக்கும் ஆற்றியள்ள. ஆற்றிவரும் அப்பரிய கேவை போற்றுந்துரியது.

தவிர கற்பித்தல் அனுபவங்கள், பங்குபற்றிய கருத்தாங்குகள், நீண்டகால பயிற்சிகள், ஆராய்ச்சித் துறைகள், வெளிநாட்டுத் தொழில் அனுபவங்கள் என்றெல்லாம் பாந்து விரிகிறது டாக்டர் நந்தி அவர்களின் இலக்கியக் கருத்துக்களில் அழுந்த அனுபவமும் தெளிவும் இழையோடியன.

சமார் ஒருமணித்தியாலும் நீடித்த "நேர்காணல்", சந்திப்பில், மேல்நாட்டு ஆக்க இலக்கியத்துடன் நம்நாட்டு நவீன இலக்கியத்தை ஒப்பிட்டு தமது கருத்துக்களை மனம்விட்டுப் பேசினார். டாக்டர் நந்தி அவர்களின் இலக்கியக் கருத்துக்களில் அழுந்த அனுபவமும் தெளிவும் இழையோடியன.

"தமிழ் நாட்டில் தமிழ்மொழியை நாற்றுக்கு ஜம்பது விதத்தினரே தெளிவாகப் பேசுகின்றனர். ஏனையோர் பேசும்போது வேற்ற மொழிகள், குறிப்பாக ஆங்கில மொழிச் சொற்களையே பிரயோகிக்கின்றனர்" என்ற குறிப்பிட நந்தி அவர்கள்

"ஒரு கூட்டத்தில் நான் தமிழில் பேசியபோது ஒருவர் "சார் கண்டம் எனக்கு விளங்காது, ... தமிழில் பேசுங்கள் ..." என்ற கூறினார்.

"தமிழகத்தில் தமிழ் மொழியின் திலைமை இவ்வாறு -

இருக்கின்றது. எமது மொழியை நாம் பாதுகாக்க வேண்டும். தமிழ்ச் சொற்களைப் பெருக்க வேண்டும். புதிய தமிழ்ச் சொற்கள் அகாாதியில் இடம் பெறவேண்டும்.

ஆங்கிலத்தோடு ஒப்பிடும்போது படைப்பிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு தமிழ்மொழியின் சொல்வனம் இன்னும் செழுமையடையவில்லை என்று கருதுகிற்களா என்று கேட்டதற்கு :-

ஆங்கிலம் உலகளாவிய மொழி. நன்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. என்னாங்களை வெளிப் படுத்துவதற்கு எவ்வித தடையுமிராது. ஆனால் தமிழ் மொழியின் சொல்வனம் போதியவு பெருகவில்லை.

“அருமைத்தங்கைக்கு” “அன்புள்ள நந்தினி” “நந்தினி உன் பிள்ளை” ஆகிய மூன்று முருத்துவ நூல்களும், “ஞர் நம்புமா” “கண்களுக்கு அப்பால்” ஆகிய இரு சிறுக்கதைத் தொகுப்புகளும், “உங்களைப்பற்றி” என்னும் ஒரு சிறுவர் நாலும் “மலைக்கொழுந்து”. “தங்கச்சியம்மா”. “நம்பிக்கைகள்” ஆகிய மூன்று நாவல்களும் நந்தி அவர்கள் இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் வெளியிட்ட நால்களாகும். எதிர்காலத்தில் மற்றுமொரு காத்திரமான சிறுக்கதைத்தொகுப்பு வெளியாகவிருக்கிறது.

டாக்டர் நந்தி அவர்கள் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் யாழ் கிளைத்தலைவராய் இருந்தும், அதன் முக்கிய பிரமுகர்களில் ஒருவராய் இருந்தும் வழிநடத்திச் செல்கிறார்.

இலக்கியத்தின் மூலம் சமுதாயப் பணியை நிறைவேற்ற முடியும் என்பதில் டாக்டர் நந்திக்கு நம்பிக்கையும் தெளியும் உண்டு.

“திட்டமிட்ட இலக்கிய முயற்சிகள் மூலம் சமுதாயத்தை ஓரளவு மாற்ற முடியும். அதற்குச் சிறந்தனையாளர்கள் அனுபவசாலிகள், திறமையான வர்கள் எழுத்துத் துறையில் இருங்கவேண்டும்...” என்று டாக்டர் நந்தி அவர்கள் முன்பும் ஒரு பேட்டியில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். இதன்மூலம், மாஞ்செநேயம் மிகக் கந்தி அவர்களின் படைப்பிலக்கிய நோக்கம் நன்கு புஸனாகின்றது. இருப்பினும் :-

“நீங்கள் எழுதிய சிறுக்கதை. நாவல் இலக்கிய படைப்புகள் மூலம் உங்கள் நோக்கம் நிறைவேறியுள்ளதா?” என்று கேட்டதற்கு :-

“முழுமையாக இல்லை. அழுத்தமாகக் கையாளக்கூடிய வகையில் தமிழ் மொழிவளம் உதவவில்லை. ஆக்க இலக்கியத்தின் வெற்றி மொழிப் பிரயோகத்திலேயே தங்கியுள்ளது...” என்றார்.

ஒடிக்கொண்டிருக்கும் காலச்சக்கரத்தை எம்மால் திறுத்த முடியாது. நாம்தான் நிதானமாக திட்டமிட்டுக்கொண்டு, காலச்சக்கரத்தோடு உருண்டோடவேண்டும்.

புதுமை இலக்கியம்

நந்தி அவர்கள் நேரத்தைத் திட்டமிட்டுக்கொண்டு நிதானமாக எழுதுவார். இலக்கியப் படைப்புக்கு முன் கதாபாத்திரங்களின் முழுமையான குறிப்புகளையும் அத்தியாவங்களின் எண்ணிக்கைகளையும் திட்டமிட்டுக்கொள்வார்.

ஆக்க இலங்கியங்களில் வெறுமனை மன்வளச் சொற்களைப் புதுதுவதன் மூலம் ஒரு பிரதேசத்தின் மன்வாசனையை நுகர முடியாது என்னும் கருத்துடையவர் நந்தி அவர்கள். அதனைச் சற்று விளக்கிக் கூறும் போது,

“படைப்பிலக்கியத்தில் மன்வாசனை என்று சொல்லும்போது முக்கியமாக அந்த மன்னின் அவ்வது படைப்பாளி எடுத்திருக்கும் பிரதேசத்தின் வாழ்க்கை முறைகளை எடுத்துக்காட்ட வேண்டும். வெறுமனை மன்வளச் சொற்களைப் புதுதுவதன் மூலம் மன்வாசனையைக் காட்ட முடியாது. வாழ்க்கை முறைகளைக் காட்ட மன்வளச் சொற்கள் ஒரளவுதான் துணையாக இருக்கும். மன்வளச் சொற்களாக இருந்தாலும் காலப்போக்கில் அவை அகாதியில் இடம் பெறவேண்டும். உதாரணமாக “பொச்சிப்பு” “ஒழுங்கை” போன்ற சொற்களைக் குறிப்பிட முடியும்.

இலக்கியத்தின் மூலம் சமூகப்பணியாற்றும்போது, வெளிப்படையான பிரசாரமாக அமையக்கூடாது என்பதை அவர் “சிரித்திரான்” இதழில் பின்வருமாறு தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

“உணவு சமைத்தபின் அதில் மீன் வாடையோ, பச்சை இரத்த வாடையோ விசினால் எப்படி இருக்கும்? அது போலவே கருத்துக்களைத் தரும்போது எழுத்தில் பச்சை பிரசாரம் விசினால் அது இலக்கியமாகாது. ஒரு கோட்பாட்டையோ சித்தாந்தத்தையோ கொண்டவர்கள் அதை மக்களுக்கு இலக்கிய ருபத்தில் பரிமாற முயலுவர்கள் அதனைத் தயாரித்துப் பரிமாறும் முறையில் தான் அதன் இலக்கிய அந்தஸ்து கணிக்கப்படுகிறது என்பதனை மனதிற் கொள்ள வேண்டும்.

“நந்தி” இலக்கிய நெஞ்சங்களில் ஆழப் பதிந்துவிட்ட பெயர். அவாது படைப்புகளில் கருத்துக்களும் மாஞ்செநேயமும் முக்கியத்துவம் பெறும். எப்பொருளையும் ஒரு புதிய கோணத்திலிருந்து புதிய தமிழில் படைப்பவர். எமது மன்னை உணர்வழூர்வமாக பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்று சிந்தித்தவர், சிந்திப்பவர்.

நம் நாட்டு நாவல் இலக்கியத்துறை பற்றி உங்கள் கருத்துக்கள்?

நம்நாட்டின் மிகச்சிறந்தவை எனக் கூறப்படுகின்ற நாவல்களையும் மேல்நாட்டு நாவல்களோடு ஒப்பிடும்போது நமது நாவல்கள் மிகச் சாதாரண மானவையே. (Average Level)

மேல் நாட்டு நாவலாசிரியர்கள் தாம் எழுதுவதற்கு முன், நாவலுக்குத் தேவையான விடயங்களை பூரணமாக ஆய்வு செய்து போதிய தகவல்களைப்

பெற்றுக் கொள்வார்கள். என்னில் அங்குள்ள வாசகர்களின் கல்வித்தாம் உயர்ந்தது. அதைத் தடும் அவர்கள் மிக நுணுக்கமாக அறிந்து வைத்திருப்பார்கள். ஒரு சிறிய மேற்கோள் காட்டப் பட்டிருந்தாலும். அது எங்கிருந்து பெறப்பட்டது என்பதை வாசகன் தெளிவாக அறியக் கூடியதாக இருக்கும். ஆங்கில மொழிப்பிரயோகத்தில் சிறு இலக்கணப் பிழையேனும் ஏற்படாதவாறு அவர்கள் எழுதுவார்கள்.

நம் நாட்டு வாசகர்களின் கல்வித்தாம் வித்தியாசமானது. நாவல்களை உருவாக்குவதில் நாம் மிகவும் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

கே. டானியலின் “கானல்” நாவலைப்பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் ...?

கன்தியானது என்பதில் சந்தேகமில்லை. டானியலின் வரணனைகள் மிகவும் நன்று. பொறுப்புடன் கூர்மையாக அவதானித்து தத்துப்பாக வெளிப்படுத்தும்போது பிராந்தியத்திற்கு உரிய சொற்கள் உமிர்ப்புப் பெறுகின்றன.

தமிழக எழுத்தாளர்களுடன் ஒப்பிடும்போது இலங்கை எழுத்தாளர்கள் சமூகப்பார்வை மிக்கவர்கள். ஆனால் எமது இலக்கியம் அங்கு பரவலாக்கம் செய்யப்படவில்லை என்பது என்னமையே.

இலங்கை எழுத்தாளர்களுக்கும் இந்திய எழுத்தாளர்களுக்கும் ஒர் இணைப்பு ஏற்பட்டு. ஆய்வு நோக்கில் பரஸ்பர தொடர்பு இருக்க வேண்டும்.

இலங்கை எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள், முக்கியமாக சிறுக்கதைகளும் சிறுக்கதைத் தொகுப்புகளும் தமிழகத்தில் வெளியாக வேண்டும் என்று குறிப்பிட்ட நந்தி ஆரம்ப முயற்சியாக கமார் ஜமப்பு சிறுக்கதைகளை நேர்மையான முறையில் தெரிவிசெய்து தமிழகத்தில் ஒரு தொகுப்பை வெளியிட முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கும் இனிமையான செய்தியையும் வெளியிட்டார்.

புதுமை இலக்கியம் வெளிவந்துள்ளமை மகிழ்ச்சி. தலையங்கம், விளக்கம், நேர்காணல், தமிழ் சினிமா, பாரதியின் கவிதைகளோடு நம் காலக்கவிதைகள் ஆகியன இலக்கியக் கருத்தியலுக்கு அழுத்தம் சேர்த்துள்ளன. புதுமை இலக்கியம் இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு முறையாவது வரின் நல்லது. பின்னாட்க்கத் தேவையில்லை. நான் மாதம் 500/600 என்று அனுப்புவேன்.

- எஸ். அகஸ்தியர்
பாரிஸ்

எ.ஜி. மத்தியுத்

புதிய பேரும்.

பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டின் புகழ்பூச்சு எழுத்தாளர் எபிபானியோ ஜி. மத்தியுத் அந்நாட்டில் ஆழப் புரையோடுபோன மூட நம்பிக்கைகளின்பாஸ் வாசகர்களின் கவனத்தை ஈரக்கும் இச்சினங்கள் கதை சிறந்த ஆகியச் சிறுக்கதைகளில் ஒன்றாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டது.

நீண்ட நாட்களை நோய்வாயப்பட்டு படுக்கையில் துவண்டுபோயிருந்த தனது பதினாறு வயதுப் போனைக் கவலையுடன் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள் இம்பொங் செவா. வெள்ளைப் போர்வையின் கீழே பின்மோல் படுத்திருந்த அவனுடைய உவர்ந்து வெறுத்துப்போன உதடுகள் இடைக்கிடை துடித் தன். அவள் தனது உள்ளங்கையை அவனுடைய நெற்றியில் வைத்துப்பார்த்தாள். ஆற்றந்த தூக்கத் திலிருந்த அவனுடைய உடல் சுற்று அசைந்தது. இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர் விட்டிருந்த காய்க்கல் மீண்டும் தகிதத்து.

தனது ஒரே மகனின் மூத்த பிள்ளை பெப்பியிடம் அவள் உயிராயே வைத்திருந்தாள். பெப்பி அவனுடைய செல்லப் பிள்ளை. அவனுடைய சிந்தனைகள் தநிகெட்டலைந்தன.

“ஆண்டவனே என்னுடைய போனைக் காப்பாற்றி என்னிடம் தந்துவிடு. அவனை என்னிடமிருந்து பிரித்துவிடாதே. இதற்கு நேர்த்திக்கடனாக குஞ்ச போவில் ஒன்பது வெள்ளிக்கிழமை பிரார்த்தனை செய்வேன்.”

பெப்பியின் தந்தை எழுவியதில் கடுஞ் கையீன முற்றிருந்தபோதும் இதேபோன்று நேர்த்திக்கடனை வைத்திருந்தாள். இந்த நேர்த்திக்கடனே தனது ஒரு மகனை சாவின் கொடுமியிழிலிருந்து காப்பாற்றிற்ற என்று அவள் உறுதியாக நம்பினாள். இப்பொழுது தனது போனையும் இந்த நேர்த்திக்கடன் காக்கவேண்டுமென்று அவள் பிரார்த்தனை செய்தாள்.

சிறிது நோத்தின் பின்னர் பெப்பி கைகால்களை அசைத்தாள். கண்ணிமைகள் மெதுவாகத் திறந்தன. அவனுடைய பார்வை பாட்டியை நேர்க்கிட திரும்பியது. நீண்டு மெலிந்த விரல்களால் பாட்டியின் கைகளைப் பற்றிக்கொண்டான்.

“பாட்டே” என்று மெதுவாகக் கூப்பிட்டான்.

“என்ன செல்வமே” தனது நேர்த்திக்கடனுக்கு ஆண்டவன் உடனடியாகச் செவிசாய்த்தமைக்காக

புதுமை இலக்கியம்

தமிழில் ராஜ ஸ்ரீகாந்தன்

கோடி நன்றிகள் கூறிக்கொண்டாள்.
“பால் வேண்டாம் பாட்டி, பால் குடிச்சு
அலுத்துப்போக்கு”

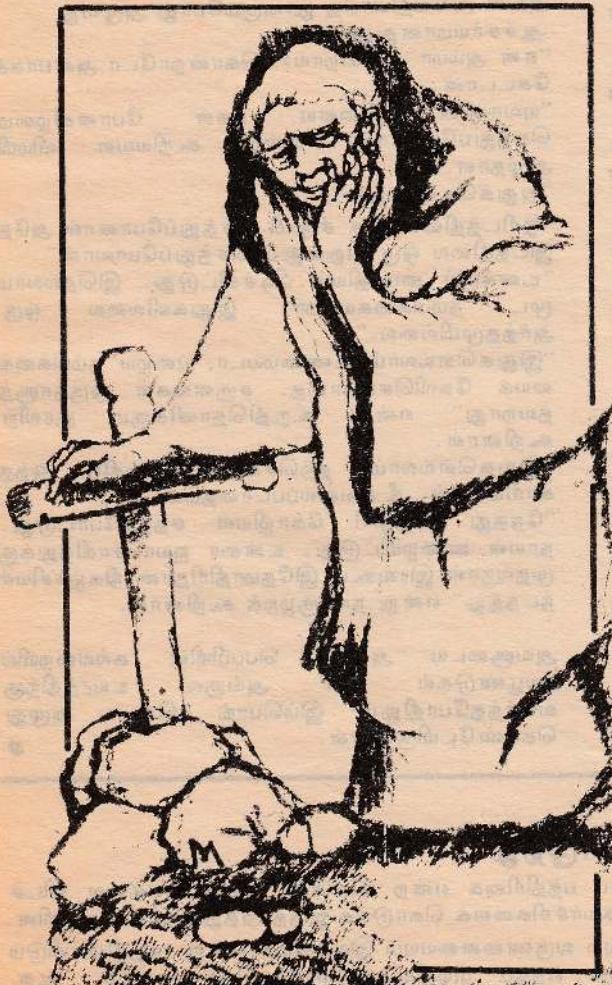
அவள் சிறிது சிந்தித்தாள். தேநீர், பால்,
தோடம்பழச்சாரு, இறைச்சிச் சூப் இவை தவிர
வேறெதுவுமே அவனுக்குக் கொடுக்கக்கூடாதென்று
டாக்டர் கண்டிப்பாகக் கூறியிருந்தார்.

“செவ்வமே கொஞ்சம் சூப் தாட்டுமா?”

“சூப் வேண்டாம் பாட்டி”

“அப்போ, தோடம்பழச்சாரு குடிக்கிறாயா?”

“எனக்குப் பசிக்குது பாட்டி, சாப்பிட எதாவது
தாங்கோ.”

“ஆண்டவன் எவ்வளவு கருணையுள்ளவன், எனது
நேர்த்திக்கடனுக்கு உடனே பதில் தந்துவிட்டான்.
கொஞ்சம் பொறு செல்வமே.”

இரு கோப்பமில் சிறிது சோந்தறப்போட்டு
மாட்டிறைச்சிக் குழம்பை அறநிப் பிசைந்து
கொண்டு வந்தாள்.

புதுமை இலக்கியம்

பெப்பி எழுந்திருக்க முயன்றான். ஆனால்
முடியவில்லை. பாட்டி தலையளைய எடுத்து
சுவரில் நீவாக்கில் வைத்துவிட்டு பெப்பியை
மெதுவாக நிமிர்த்திச் சாய்ந்திருக்கச் செய்தாள்.
“பெப்பி கனககச் சாப்பிடாதோ” என்று
கூறியாரே. ஒரு காண்டியினால் சோந்தற
வேட்டினாள். பல நாட்கள் பட்டினியோடிருந்த
பெப்பி அங்கலாய்த்துச் சாப்பிட்டான்.

பெப்பியின் தந்தை கொண்றாடோ அப்போதுதான்
அறைக்குள் பிரவேசித்தான். தாமின் செய்கையை
கண்டு பதரிக்கொண்டு ஒடிவந்தான்.

“அம்மா, உனக்கென்ன பைத்தியமா? பெப்பிக்கு
சுகம்வரும்வரை சாப்பாடே குடுக்கக்கூடாதென்று
டொகரர் உனக்கு முன்னால்தானே சொன்னவர்.”

“பேசாமல் இருப்பா, குழந்தையைப் பட்டினி
போட்டால் அவனுக்கு எப்படிப் பெலம்வரும்? அவன்
சாகிறதெண்டால் பட்டினியோடை போகாமல்
வயிறுநிறையச் சாப்பிட்டுவிட்டுச் செத்துப்
போகட்டும். நீ போய் உனரை வேலையைப் பார்.
ரொட்டோய்... நீனி... இரண்டுபேரும் இங்கை
ஒடிவாங்கோ...”

பெப்பியின் தமிழும் தங்கையும் அறைக்குள்
ஒடிவந்தார்கள்.

“ஆண்டவன் தந்த சாப்பாட்டை விளாக்கக்
கூடாது. இரண்டுபேரும் இந்தச் சோத்தைச்
சாப்பிடுங்கோ”

“ஐயோ, அம்மா, பெப்பின்றை மிசச்சுக் சோத்தைக்
குழந்தையனுக்குக் குடுக்க வேண்டாம். பெப்பிக்கு
நெருப்புக் காய்ச்சல்லே.” கொண்றாடோ
சத்தமிட்டான்.

“அதுக்கென்னடா, குழந்தைகளுக்குத் தொத்துமோ;
அமெரிக்கக்காரங்கள் இஞ்சைகொண்டு வந்த
எல்லாத்தையும் நீ நம்புகிறாய். எங்கடை காலத்
திலை இருத்தரும் தண்ணியைச் சுடவைச்சுக்
குடிக்கேல்லை. அப்ப குழாய்க் கிணறுகளும்
இருக்கேல்லை. நாங்களெல்லாரும் திறந்த
கிணத்துக் தண்ணியைத்தான் குடிச்சம். இந்த
வயசிலையும் நான் என்னமாதிரி இருக்கிறன் பார்.
உங்களிலை ஏத்தனைபேர் என்றா வயசுவரை
இருப்பியள்? உங்களுக்குத்தான் எல்லாம் தெரிய
மெண்டு நினைச்சுக்கொண்டிருக்கிறாய். ஆயிரம்
டாக்குத்தமார் வைத்தியம் பார்த்தாலும் ஆண்ட
வன் சூப்பிட்டால் போகாமல் இருக்கேலாது.
ஆண்டவனில்லை நம்பிக்கை வையுங்கோ. பின்னை
நீங்கள் வாருங்கோ”

ரொட்டோயும் நீணியும் தினைப்புடன் தந்தையைப்
பார்த்தார். தாயாரின் நீண்ட பிரசங்கத்தைக்கேட்டு
கொண்றாடோ செய்வதறியாது மலவத்துப்
போனார்.

அவள் மகனை ஓருக்கண்ணாற் பார்த்துக்கொண்டு
பேரப்பிள்ளைகளிடம்

“நீங்கள் பயப்பிடாதேங்கோ. இந்த வீட்டிலை
ஆற்றை சொல்லுக்கு மதிப்பிருக்கிறதென்டு
பார்ப்பம். நீங்கள் சாப்பிடுங்கோ” என்றாள்.

யெந்துபோமிருந்த குழந்தைகள் இருவரும்
கீழ்ப்படிந்தார்கள். தந்தையோ யன்னலுகே
சென்று வெளியே நோக்கினார்.

காலையில் பெப்பிக்கு மற்படியும் காய்ச்சலடித்தது.
அவனுடைய உடல் அனலாக்க கொதித்தது.

படுக்கையில் அங்குமிங்கும் பாண்டு துடித்தான். ஏதேதோ பிதற்றினான். அவனுக்குச் சன்னி ஏற்பட்டுவிட்டது. மகனுடைய வேதனையைக் கண்டு தயார் சினாங்கின் கள்களிலிருந்து கள்ளீர் அருவியாகக் கொட்டியது. பெற்ற தாயே பிள்ளையின் அருமையை நன்குணர்வாள்.

இம்பொங் செலா பேரை உற்றுநோக்கிக் கொண்டு ஆடாமல் அசையாமல் அமர்ந்திருந்தான். டாக்டர் பெப்பியை நன்றாகப் பரிசோதித்தார். வயிற்றை அழுக்கினார். வாயைத் திறந்து பார்த்தார்.

“ஓ! நான் சொன்னதை நீங்கள் பொருட் படுத்தவில்லை. இவனுக்குச் சாப்பாடு கொடுத்தி ருக்கிற்கள். நிலமை படுமோசமாக இருக்கு.”

டாக்டர் சொன்னது சரியாக இருந்தது. அடுத்த மணித்தியாலத்தில் பெப்பி முழுவாகத் துடித்தான். வாயிலிருந்து வீணர் வடிகிறது. தயார் சினாங் ஓயாமல் அழுதுகொண்டிருந்தான். தந்தையோ பற்கதைக் கடித்து நெருமியான். இம்பொங் செலா தொடர்ச்சியாக பிரார்த்தனை செய்தவாறிருந்தான்.

கொன்றாடோ மனவியைத் தேற்றினான். “சினாங், அழாதே, நாங்கள் பெப்பியை வைத்திய சாலைக்குக் கொண்டுபோவும்” என்றான்.

இம்பொங் செலா குறுக்கிடடான், “வைத்திய சாலைக்கோ! அவன் அங்கதைான் சாகவேணுமோ?

இதுக்கு நான் இடந்தாமாட்டன். என்றை பெப்பியை வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டுபோக வேண்டாம். உங்களுக்கு அவன் பாரமாயிருந்தால் அவனை என்னட்டை விட்டுவிடுங்கோ. நான் அவனுக்காக ஆண்டவன்ட்டை மன்றாடுகிறேன்.

என்றா நம்பிக்கையும் பிரார்த்தனையூடும் ஒருக்காலும் வீணபோகாது. அவனை நான் பார்த்துக்கொள்ளுவன்” என்றாள்.

“அம்மா, இங்கை எங்களாலே ஒன்றுமே செய்யேலாது. வைத்தியசாலைலே தேவையான கருவியிலிருக்கும், மருந்துகளிலிருக்கும், வைத்தியனு செய்ய நிபுணர்கள் இருக்கினம்....”

“பெப்பியை வாட்டிலை வைச்சிருந்தால் தாங்கள் விரும்பின் நேரந்தான் அவனைப் பார்ப்பினம். அவனுக்கு வருத்தங்கடுமையெண்டால் அவையறாக கென்ன? அவையறாக்கு அவனைத் தெரியாது.

அவன் செத்துப்போனால் அவையறாக்கின்ன? குமரெங் பெஸ்லாவுக்கு என்ன நடந்ததெண்டு உனக்குத் தெரியந்தானே! முதல்நாள் அவனை வாட்டுக்குக்கு கொண்டுபோக்கினம். மற்றநாளே அவனைச் சுடலைக்கு கொண்டுபோக்கினம்!

என்ற பேரை அங்கைகொண்டு போ விடவேண்டாம்”

கொன்றாடோவின் முகம் சிவந்தது. இரத்தம் கொதித்தது. ஆனால் துடிக்கும் உடலுகளிலிருந்து வார்த்தைகளை துவும் வெளிவரவில்லை. அவனுடைய நிலையை உணர்ந்து சினாங் அவனருகிற சென்றாள். அவனுடைய கரங்களைத் தனது கைகளுக்குள் சிறைப்படுத்திக்கொண்டாள்.

“அம்மாவின் விருப்பப்படி நடக்கவிடுங்கோ” என்று இரந்துகேட்டாள்.

கொன்றாடோ ஆழ்ந்த பெருமூச்சுடன் கதிரையில் துவண்டு வீந்தான்.

அடுத்த நாள் காலையில் இம்போங் செலா ஒரு மூலையில் தனியே அமர்ந்து

அழுதுகொண்டிருந்தாள். இது எல்லோருக்கும் ஆச்சர்யமாக இருந்தது. டாக்டர் பெப்பிக்கு ஊசி மருந்து ஏற்றியிருந்தார், பெப்பி அமைதியாக உறங்கிக் கொண்டிருந்தான். அவன் நோயினாற் துடித்தபோது அழாமல் மனுறுதியோடுகிறுந்தவன் அவன் அமைதியாகத் தாங்கும்போது அழுவது ஆச்சர்யமானதுதான்.

“என் அம்மா அழுகிறாய்?” கொன்றாடோ அன்பாகக் கேட்டாள்.

“யுவானின் இளைய மகள் போன்கிழமை செத்துப்போனாள்” என்று கூறியவன் விம்பி அழுதாள்.

“அதுக்கென்னமா”,

“இரிடத்திலை ஒரு சிறுமி செத்துப்போனால் அதே இடத்திலை ஒரு சிறுவனும் செத்துப்போவான்”

“உனக்குப் பைத்தியம் பிடிச்சிட்டுது. இதெல்லாம் முட நம்பிக்கையம்மா. இதுகளில்லை ஒரு அர்த்தமுமில்லை.”

“இதுகளெல்லாம் உண்மையாடா, பலைய நம்பிக்கையைக் கேவிசெய்யாதை. சகுனங்கள் ஒருநாளுந்தவறாது” என்று உறுதிதொனிக்கும் குரவிற் கூறினாள்.

“இதுகளெல்லாம் தற்கெயலா நடக்கிற ஒத்தகாரியங்கள். நீ கவலைப்படாதைம்மா”

“நேத்து ராத்திரி கோழியன் சத்தம்போட்டுது. நாயன் ஊழலுமிட்டுது. உன்றர் ஜூ சாகிறதுக்கு முதல்நாள் இவ்வூட் இதேமாதிரிதான் நிகழ்ச்சியின் நடந்தது” என்று நாக்குறைக் கூறினாள்.

அவனுடைய அங்குப் பெப்பியின் கல்லறையில் புலழுஞ்சுகள் ஓர் அங்குல உயரத்திற்கு வளர்ந்தபோதிலும் இம்பொங் செலா அழுது கொண்டேயிருந்தாள்.

தமிழக எழுத்து !

இந்த அத்துமீற்றுகளுக்கு இடமளித்தது வெகுஜனப் பத்திரிகை என்ற கவர்ச்சி. பத்திரிகைகளை விடச் சுக்திவாய்ந்த சினிமாக்களைக் காட்டிலும் எழுத்தில் கவர்ச்சிகளைக் கொடுக்க இந்த அத்துமீற்றுகள் உதவின. எந்த ஒரு கொச்சையையும் மோசமான விவரிப்பையும் வருணானையையும் இலக்கியத்தில் எந்தப் புழுதியும் நியாயப்படுத்தப்படலாம். ஆக, இலக்கியவாதிகளுக்கு அற உள்ளவு, வட்சியமான கொச்சை, சமுதாய நோக்கு இன்று கிடையாது. பத்திரிகைத் தேவை, பொருள் என்ற ஒரே நோக்குத்தான். வெறென்ன சொல்ல.

ராஜம் கிருஷ்ணன்
“ஆனந்த விகடன்” 24/1/91

கவிஞர் கே.எஸ்.நடராஜா

இலங்கையின் முதல் பெரும் கவிஞரான திரு.கே.எஸ். நடராஜா அவர்களின் மறைவு கேட்டு ஆறாத துயரத்தில் ஆழந்தோம்.

அவரது நினைவுக்கு இலங்கை முறபோக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் தனது அணியைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களின்தும் அனைத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின்தும் சார்பில் தனது ஆழந்த துக்கத்தை தெரிவிப்பதுடன் கொரவத்தையும் செலுத்துகிறது. அவரது குடும்பத் தாரின் சோகத்தில் பங்கெடுக்கிறது.

அமரர் கே.எஸ். இந்த நாடு தந்த அந்புதமான கவிஞர். ஆற்றல்மிக்க பாவஸர். இனியவர். மிகுந்த பண்பாளர். தனது இனத்தை, தனது மக்களை, மொத்தத்தில் மானுடத்தை நேசித்த ஒரு மாபெரும் மனிதாபிமானக் கவிஞர். மக்களின் வாழ்வை, அந்த வாழ்வின் அவஸ்வகளை, அவஸ்தைகளை, ஏக்கங்களை, அபிளாதைகளை தனக்கே உரிய கவிதா ஆழுமையுடன் சித்திரித்தவர்.

அவர் தமிழில் பெரும் பாண்டித்தியம் உள்ளவர். தமிழின் தொல்பெரும் இலக்கியங்களில் ஆழந்த பரிசுச்சமும், புலமையும் கொண்டவர். தமிழின் மரபு, தமிழின் செழுமை, தமிழின் மக்களின் பாரம்பரியம் பவுலியமாகப் பேணப்படவேண்டும் என்று நேர்வை யாக விரும்பியார். என்றாலும் தனது கவிதைகளை சாதாரண மக்களும் புரிந்து கணவக்கக்கூடிய விதத் தில் எனிய இனிய தமிழில் படைத்தவர்.

என்னிற்றத் கவியரங்குகளில் பங்குபற்றியும் அவற்றிற்குத் தலைமை தாங்கியும் அவர் பாடிய அந்த கம்பர்ம். அந்த ஓய்காரமான ததொனி, கவிதையை நேசிக்கும் இலக்கிய உள்ளங்களில் காலாகாலமாக கண்ணரை ஒவிததுக் கொண்டே இருக்கும்.

திரு.கே.எஸ். நடராஜா அவர்கள் திரு.ம.எ.ச. வுடன் நீண்டகாலமாக கருத்து மாறுபட்டவராகவே இருந்தார். என்றாலும் அவரின் கவிதைவு ஆற்றலை, இலக்கிய நேர்மையை நாம் எப்போதும் கொள்ளித்தே வந்துள்ளோம். எனினும் அவர்கள்டா விலிருந்து அன்மையில் கொழும்பு வந்த போது திரு.ம.எ.ச.வின் செயல்வை அவரையும் கவிஞர் அம்பியையும் சந்தித்து இனிய கலந்து கரையாடலை நடத்தியது. அதில் அவர் தெரிவித்த கருத்துக்கள் எல்லாம் வியப்பிலாழுத்தின். முறபோக்காளர்களில் பஸர் சோஷலிஸ் உலகின் அன்மைக்கால பின்னடைவுகளால் மனம் சோர்ந்திருக்கும் போது திரு.கே.எஸ். சோஷலிஸ்த்தின் தர்மத் திற்கு குரல் கொடுத்தார்.

அவாது நினைவுக்கு மீண்டும் சிராம் தாழ்த்துகிறோம்.

- பி-ஐ

புதுமை இலக்கியம்

ஒரு தூக்கணாங்குருவிக் கூடும் ரெட் ஸலனும்

ஒர் அதிகாலை போதின் ரமய மூச்சு!

காலைக் கதிரவன் பொன்னாய் உலகமதை

உருக்க பார்த்த விடமெல்லாம் தகதப்பு! புட்களின் சந்தோஷக் கூக்குரல்!

விழியலை நோக்கி வரவேற்பு கீதம் பாட -

அதோ -

அந்த மரக்கிளையில்

அழகாய் சின்னதாய்

ஒரு தூக்கணாங் குருவிக்கூடு!

இரைதேடி தரும் தாயும்

இரத்தமாய் சிவந்த வாய் திறந்து இரைவாங்கும் குஞ்சம்!

வாழ்வின் தாத்பரயம் கண்டு

உருகிப் போன தென் மனசு!

அழில் வயித்து

ரசனையில் ஊறி

கற்பனையில் மிதந்து

எங்கோ சருசரித்து

பாடசாலை சென்றடைந்தபோது

என்ன -

அழந்த மௌனமாய்

வரவேற்றறது

"ரெட் ஸலன்

- செல்வி பாவரஞ்சினி சர்மா -

அந்த வானம்

மனு ஓர்களும் மிருகங்களும்.

நிரம்பியிருக்கும்.

பெரு நகரம் போல.

இரவில் அதோ அந்த வானம்

ஆனாலும் அங்கே,

யாரும்.

ஆடடையோ, கோழியையோ

கொன்று குவிப்பதில்லை;

கரடிகள் இரைக்காய்

என்றும்

எவரையும் கொன்றதில்லை;

அங்கே

விபத்துக்களில்லை;

எனவே,
இழப்புகளுமில்லை.
எல்லாமும் எப்போதும்
தம் வழிகள் தமை
தெரிந்திருக்கின்றன ...!!

மூலம் : Primitive African (Ewe)
ஆங்கிலத்தில் : Ulli beier

ஆயிரிக்கா

ஆயிரிக்காவே,
என் ஆயிரிக்காவே
மரம் செடிகளேதுமிலா
பொட்டல் வெளியில் நின்றபடி,
போராடும் வீரர்தமைத் தந்த,
தொலைவிலே,
ஆற்றின் வெளி நின்றபடி,
பாடுகின்ற
பாட்டிமார் தமைத் தந்த,
உன்னை,
உன் வரலாறை,
எனக்குத் தெரியாது;
ஆயினும் என்ன
என் நாம்புகளிலெல்லாம்
உன் ரத்தமே பாய்கிறது;
உன் குழந்தைகளின் கடன் உழைப்பால்,
உன் ஷ நியத்தின் காரியங்களால்,
உன் வியர்வையின் ஆளுமையால்,
இந்த வயல்வெளியெங்கிலும்,
நீரோட்டம் பாய்ச்சிய,
உன்
அழகிய கரும் குருதியே
என் உடம்பில் ஒடுக்கிறது.
சொல் என் ஆயிரிக்காவே,
இது நீதானா.....?
நடு நிசியின் சூர்யனின் கீழே,
சாட்டையடிகளுக்கு
“ஆமாம் சாமி” போட்டமையால்
பெற்று வந்த
செந்திறத் தழும்புகளின்
விளைவாய்,
நம் கர்வங்கள் பங்கப்பட்டு,
கலைந்து சிதறிப் போய்,
அந்தக் கடந்த காலங்கள்
இன்று தடுமாறுகிறதே...
இது நீதானா.....?

தொடுத்த என்
வினாவுக்கு விடையாய்,
புதை குறியிலிருந்து

ஒர் குரல் கேட்கிறது :-

“பலமிக்க

என் இளைய மைந்தனே!

வெள்ளைப் பூக்களுக்கிடையே,

வெளிநிப் போன பூக்களோடு
தனியே,

தன்னந் தனியே

இந்த மரம் நிற்கிறது.....

இதுதான் உன் ஆயிரிக்கா!

பொறுத்திரு!

பிடிவாதமாயிரு!

இந்த மரம் தளைக்கும்;

தளைத்து.

விடுதலையின் கனிகள் கொணர்ந்து
சுலைக்கத் தரும்”

மூலம் : David Diop

ஆங்கிலத்தில் : Ulli Beier

இரண்டு கவிதைகளும் தமிழில்
கெக்கிராவை ஸ்ரைலஹா

புதுமை இலக்கியமும்

தீண் பருவ இதழான் “புதுமை இலக்கியம்”
பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் மீண்டும்
ஸர்வந்திருக்கின்றது. இது தமிழ் பேசும்
மக்களால் பேருவகையுடன் வரவேற்கப்படும்
நிகழ்வாகும்.

புதுமை இலக்கியம் எமது இலக்கிய
வளர்ச்சியைப் பொறுத்தமட்டும் முக்கியத்
துவம் பெறுவது. இது காலக்
கண்ணாடி,போல் சமகாலச் சிந்தனைகளைப்
பிரதிபலிக்கும் அடக்கம். முற்போக்கு எழுத்
தாளர் சங்கப் பண்ணணயில் வளர்ந்தவர்களே
போராசிரியர் க. கைவாசபதி, கவாசிதி
சிவத்தமிழி, இளங்கீர்ண, டொமினிக் ஜீவா,
டானியல் போன்ற இலங்கை முத்திரையை
தமிழ் இலக்கியத்தில் பதிப்பித்த எழுத்
தாளர்கள். எமது இலக்கிய வளர்ச்சியிலே
முற்போக்காளர் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்
தியவர்கள்; ஏற்படுத்திக் கொண்டுமிருக்
வின்றனர். இவர்களது சிந்தனையைப்
பிரதிபலிப்பதே புதுமை இலக்கியம். இவு
வேடு தடையின்றி வெளிவருதல் அவசியமே. புதிய சூழ்நிலையில் புதிய கருத்துக்கள், புதிய விழர்ச்சனங்கள் இன்று
தேவைப்படுவதால், இத்தகைய ஏடுகளை
தமிழ் ஆர்வவர்கள் ஆக்குவிக்க வேண்டும்.

தினகரன் வாரமஞ்சரி
தலையங்கம் 21/11/93

புதுமை இலக்கியம்

நிதி கழிவுகள். கழிவுகள்.

தமிழ் சாகித்திய விழா

இந்துமத கலாசார இராஜாங்க அமைச்ச நடத்தும் தேசிய சாகித்திய விழா சென்ற ஆண்டும் கோலாகலமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வழைமேபோல விருதுகளும், பரிசிலகளும் வழங்கப்பட்டன. சாகித்திய விழாவின் முன் னோடு நிகழ்வுகளாக நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் பிரதேச சாகித்திய விழாக்கள் சிறப்புடன் நடாத்தப்பட்டன.

பிரதேச விழாக்களும் கருத்தரங்களும்

பிரதேச நீதியாக நடாத்தப்பட்ட சாகித்திய விழாக்களில் கண்ட, நாவலப்பிடி, வவுனியா, கல்முனை, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற விழாக்களில் இடம்பெற்ற கருத்தரங்கள் பிரதானமானவை. இவற்றில் நிதித்தப்பட்ட ஆய்வுகளை பிரதேச நீதியான இலக்கிய முயற்சிகளை சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டன. இவற்றில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகள் தொகுது நூலாகக்கப்பட்டால் எழுத்து தமிழிலக்கியம் என்ற முழுமையான நூல் ஒன்றை எழுதுவதற்கு துணையிடுகிறது.

நாட்டாரியல் கருத்தரங்கு

தேசிய தமிழ் சாகித்திய விழாவில் சிகரம் வைத்தாற்போல அமைந்தது “நாட்டார் வழக்காற்றியல்” பற்றிய பிராந்திய கருத்தரங்கு, நம்நாட்டு பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி உட்பட தமிழகத்தைச் சேர்ந்த கலாநிதி தே. ஷார்து. பேராசிரியர் ஆ. சிவசுப்பிராமணியன், கலாநிதி வ. தயாளன், பேராசிரியர் அ. பாண்டுரங்கன் ஆகி யோரும் கலாநிதி எம்.ஏ. நுஃமான், விரிவுஞர யாளர் என். சன்முகவிங்கன், கலாநிதி சி. மெனன்குரு, மலையக ஆய்வாளர் சாரல் நாடன், மாத்தளை வடிவேலன், கலாநிதி துரை மனோகரன், கலாநிதி ந. வேலமுருகு ஆகியோரும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்தார்கள். காத்திரமான கலந்துரையாடலும் இடம்பெற்றது. அமைச்சின பணிப்பாளர் க. சண்முகவிங்கன் சிறப்பாக கருத்தரங்கை நெறிப்படுத்தினார். கருத்தரங்கின் கட்டுரைகள் நூலாக வருதல அவசியம். இக்கருத்தரங்கு நாட்டாரியலை, நமது பாரம்பரிய கலை வடிவங்களைத் தேடி செல்வதற்கு ஒரு உந்து சக்தியை அளித்துள்ளது. ஒரு காத்திரமான கருத்தரங்கை வெகு கச்சிதமாகவும், கருத்தாழப் பரிமணத்தட்டும் நடத்திய அமைச்சரும், பணிப்பாளர் சண்முகவிங்களும், மற்றும் அமைச்ச

அஜவலர்களும் தமிழியலாய்வுகின் பாராட்டுக்கு ரியவர்களாவர்.

கண்டி கருத்தரங்கு

“மலையத்தில் மறைந்து வரும் நாட்டார் வழக்காற்றுக்களான “வாய்மொழி இலக்கியம்”, “பழமொழிகள்”, “விடுகதைகள்”, “ஆற்றுகை கலைகள்” ஆகியவற்றை ஆய்வுசெய்து பாதுகாக்க வேண்டும்”

இவ்வாறு “மலையக மக்களின் நாட்டார் வழக்காற்றியல்” என்ற கருத்தாங்கில் “வாய்மொழி இலக்கியம்” என்ற அமர்வுக்கு தலைமை வகித்த கிழக்கு பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் பேராசிரியர் என். சந்தானம் குறிப்பிட்டார்.

மலையக கலை இலக்கியப் போலையும் சத்தியோதய திறுவனரும் இணைந்து நடத்திய கருத்தாங்கில் விரிவுகளார் செ. மோகாராஜா, கலாநிதி மெனன்குரு, கவிஞர் சு.மானிதான், ஜெ. சந்திரநாதன் ஆகியோர் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்து உரையாற்றினார்கள்.

எழுத்துச் சோழுவுக்கு பரிசு

எழுத்துச் சோழு என்று இலக்கிய உலகு அறிந்த எழுத்தாளர் சோமகாந்தனின் எழுத்துப்பணியைப் பாராட்டி திருகோணமலை கலை இலக்கிய ஆர்வலர்கள் திருகோணமலை பதர்காளியம்மன் கல்யாண மண்டபத்தில் பெருவிழா எடுத்து “பாலை விளக்கு” பரிசனித்து கொள்வித்தனர்.

இந்தப்பாராட்டு விழாவில் திருமலை அரசு அதிபர் திரு. புவனேந்திரன், புவர் சிவானந்தன், திருமதி பாவேஸ்வரி, அன்புமணி, அந்தனி ஜீவா, மாத்தளை வடிவேலன், தாமரைத்தீவான் ஆகியோர் பாராட்டுரை வழங்கினார்கள். பாராட்டுக்கு திரு. சோமகாந்தன் நன்றி தெரிவித்தார்.

மக்கள் இலக்கிய விருது

மனிதாபிமான எழுத்தாளர் முன்னணியின் “மக்கள் இலக்கிய விழா” டசம்பர் மாதம் 17ம் திதி கொழுப்பு விகாரமகாதேவி பூங்கா திறந்தவெளி அரங்கில் முழுநாள் நிகழ்வாக நடந்தது. ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் முன்னிலையில் தமிழ்-சிங்கள எழுத்தாளர்களின் சந்திப்பும் கலந்துரையாடலும் இடம்பெற்றது. தமிழ் எழுத்தாளர்களின் சார்பில் அந்தனி ஜீவாவும், சிங்கள எழுத்தாளர்களின் சார்பில் கலாநிதி

சோமாடன் பாலகுரியவும் கருத்துக்களளவும் முன்வைத்ததுடன், சமகால இலக்கிய முயற்சிகளைப் பறந்தியும் எடுத்துக் கூறினார்கள். கருத்தாங்கில் முன்னுகிரிய விழுயாட்டி, சட்டத்தாணி சோ. தேவராஜா, அ. ரவி, கு. இராமச்சந்திரன் ஆகியோரும் கருத்துநா வழங்கினார்கள்.

இறுதியில் விழாவில் 93ம் ஆண்டிற்கான “மக்கள் இலக்கிய விருதுகள்” மஸ்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாசிவிருமு, சிங்கள நாடக கலைஞர் கூத்தால் சிலவாவுக்கும் வழங்கப்பட்டன.

கலைசபதி விமர்சன அரங்கு

கண்டி மாநகரில் அறிவு ஜீவிகள் ஒன்று சேர்ந்து கலைசபதி விமர்சன அரங்கு என்ற அமைப்பை அமைத்துள்ளனர். இந்த அமைப்பின் மூலம் மாதம் ஒரு விமர்சன அரங்கு நடத்துவது என முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. தலைவராக கலாநிதி முத்துவுலாங்கர் சிவராசாவும், செய்வாளராக பெ. மேனகா கந்தசாமியும் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர்.

கலைசபதி நினைவுப்பேருரை

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை ஒவ்வொரு ஆண்டும் பேராசிரியர் கலைசபதியை மற்காமல் தொடாந்து நினைவு கூருகின்றது. 1993ம் ஆண்டும் கலாநிதி மௌனங்குருவைக் கொண்டு “மட்டக்களப்பு மாற்றுவில் நாடகங்களில் சமூகத் தளமும் அளிக்கக் குறையும்” என்ற தலைப்பில் நினைவுப் பேருரை நிகழ்த்தப்பட்டது.

இதே தேசிய கலை இலக்கியப்போவை 13ம் ஆண்டின் இறுதியில் கலாநிதி மௌனங்குருவின் ஒரு நால்களான “கழுத்து தமிழ் நாடக அரங்கு”, “சங்காரம் ஆற்றுக்கையும், தாக்கமும்” ஆகிய வறநிற்கு அறிமுகமும் - விமர்சன அரங்கும் துவிழுக்கங்க மன்றபத்தில் திரு. ஆர். சிவகுருநாதன் நடவடிக்கையில் நடத்தியது, திரு. ஆ. சிவநேசக் கெலவன், அ. ரவி, அந்தனி ஜீவா, ந. இராந்திரன் ஆகியோர் கருத்துநா வழங்கினார்கள். தலை நகரில் தொடர்ந்து பல இலக்கிய நிகழ்வுகளை தேசிய கலை இலக்கியப்பேரவை நடத்தி வருகிறது.

இலக்கியச் சந்திப்பு

இலக்கியச் சந்திப்பு ஒன்று 1993 அக்டோபரில் கொள்ளுப்பிட்டி ஹாரோ இன்டர்நாஷனல் கல்லூரியில் எம். சமீ தலைமையில் நடைபெற்றது. இதில் யாழ் பலகலைக்கழக தமிழ் சிரோஷ்ட விரிவுராயாளர் கலாநிதி நா. கப்பிரமணியனும், பிரபல ஏழுத்தாளரும் யாழ் பலகலைக்கழக வைத்தியீட் போகிரியருமான நந்தி விவகுரான சந்தரமும் தமது தமிழநாட்டு அனுபவங்களை விளக்கினார்கள். இதனைத் தொடர்ந்து கலந்துரையாடல் இடம்பெற்றது.

கருத்தாங்கு

இ. மு. எ. சவின் கருத்தாங்குத் தொடரில் ஒரு திகழுவு 1993 நவம்பரில் கொள்ளுப்பிட்டி ஹாரோ இன்டர் நாஷனல் கல்லூரியில் நடைபெற்றது. யாழ் பலகலைக்கழக சிரோஷ்ட தமிழ் விரிவுராயாளர் கலாநிதி நா. கப்பமணியன் “விமர்சனத்தின் செல் நெறிகள்” எனும் பொருளில் ஆய்வுரை நிகழ்த்தி னார்.

முத்து தமிழ்நாடு ஜனாப். எஸ். எம். கமாலதீன் தலைமையில் நடந்த இக்கருத்தாங்கில் பல ஏழுத்தாளர்கள் கலந்துகொண்டனர். இதில் “புதுமை இலக்கியம்” வெளியீட்டு வைக்கப்பட்டது. தினகான பிரதம ஆசிரியர் ஆர். சிவகுருநாதன் வெளியீட்டுரை நிகழ்த்தினார். இலக்கிய ஆய்வுரை துரை விசுவநாதன் முதற் பிரதியைப் பெற்றார்.

தனிநாயக அடிகளார் விழா

தமிழ் பேருநிருந்து வண. தனிநாயக அடிகளாரின் நினைவு வைபவங்கள் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் நடைபெற்றன. தலைநகர் கொழும்பிற் தமிழ் இளைஞர் கலாசார கூட்டமைப்பின் ஆத்தில் டவர் மன்றபத்தில் கலை நிகழ்வும், தனிநாயக அடிகளார் நினைவு மன்றத்தின் ஆதரவில் பம்பலப்பிட்டி இந்துக்கல்லூரியில் நினைவு விழாக்கூட்டமும் நடைபெற்றன. கலாநிதி குதர்சன் செனிவாதன் நினைவுப் பேருநாலைய நிகழ்த்தினார்.

எழுத்தாளின் பணி

புதுமை இலக்கியம் சென்றால்க் கிறப்பை மட்டும் பேகவதாக இருந்கக்கூடாது. ஆற்றுநீர்போல வேகமாய் புரண்டு சலசலவென்று சுழன்று வீசி அலைமோடியில் மின்சார சக்தியிடன் விளங்க வேண்டும். புதுமைக் கவிதைகள் உலக நிகழ்ச்சிகளோடு பொருந்திப் பொலிவுடன் திகழுகே வண்டும். அது மக்களின் செலிக்குமட்டும் இன்பந் தருவதோடன்றி நாம்பிற்கும் புதிய வழியூட்ட வேண்டும். உதிரத்திற்குப் புதிய உதவேகம் தாவேண்டும்.

சமூக ஆழ்வக்களையெல்லாம் உள்ளது உள்ளவாறே எடுத்துக் காட்டுவது அவனது கடமை..... காண்டற் கொடுக்கமக்கும் சுமூக இன்னூக்கும் இரையானோரிடம் அனுதாபம் காட்டுவது மட்டும் முற்போக்கு எழுத்தாளின் கடமை அன்று. அக்கொடிய துண்பக் கோபுரத்தை அடியுடன் தகர்த்தெறிய தகர்த்தெறிவது அவர்களது நற்பணி.

- ஆ. இராகவன்

(அறிஞர் ஆ. இராகவன் இ. மு. எ. ச. ஸ்தாபகர்களுள் ஒருவர்)

புதுமை இலக்கியம்

வண்ண வண்ண வாழ்த்து மடல்கள்
கண்கலர் கவன்டர்கள்

ஆஃப்ஸெட், மற்றும் அச்சுவேலைகள்
அழகாகவும் குறித்த நேரத்திலும்
செய்து தரப்படும்

நாடுங்கள்

யூனிலங்கா

ஷரஸ்ட் கம்பிளக்ஸ்
செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு 11.

வாழ்த்துக்கள்

பிரவண்சன் இன்டஸ்ரீஸ்
139, பாங்ஜால் வீதி,
கொழும்பு - 11.
தொ.பேசி : 327197

தரமான ஈழத்துத்தமிழ்
நூல்கள் - சஞ்சிகைகள்
என்.சி.பி.எச். வெளியீடுகள்
கிடைக்குமிடம்

POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

Trust Complex,
340, Sea Street,
Colombo - 11.

Tel : 422321

வெளிவந்துவிட்டது

மலைய மக்களின்
இதய கீதம்

ருங்றின் ரூறு

30, புஸ்பதான மாவத்த
கண்டி.

PUTHUMAI
ILAKKIYAM

PUBLISHERS: SRI LANKA PROGRESSIVE WRITERS UNION. EDITOR: PREMJI
N. GNANASUNDARAN, PRINTERS: LANKA ASIA PRINT, S 26, 3rd FLOOR,
C.S.M.C, COLOMBO 11.